

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

ОТКУД
ЈА
ОВДЕ?

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1006
9. IV 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПОПАЈ
ЈЕ
БЕСАН!
БИЋЕ ОВДЕ
ГУЖВЕ!

ИГРАШ СТРАШНО!
КАО ДА СИ
УЧИО У
ЗАБАВНИКОВОЈ
ШКОЛИ ИГРАЊА!

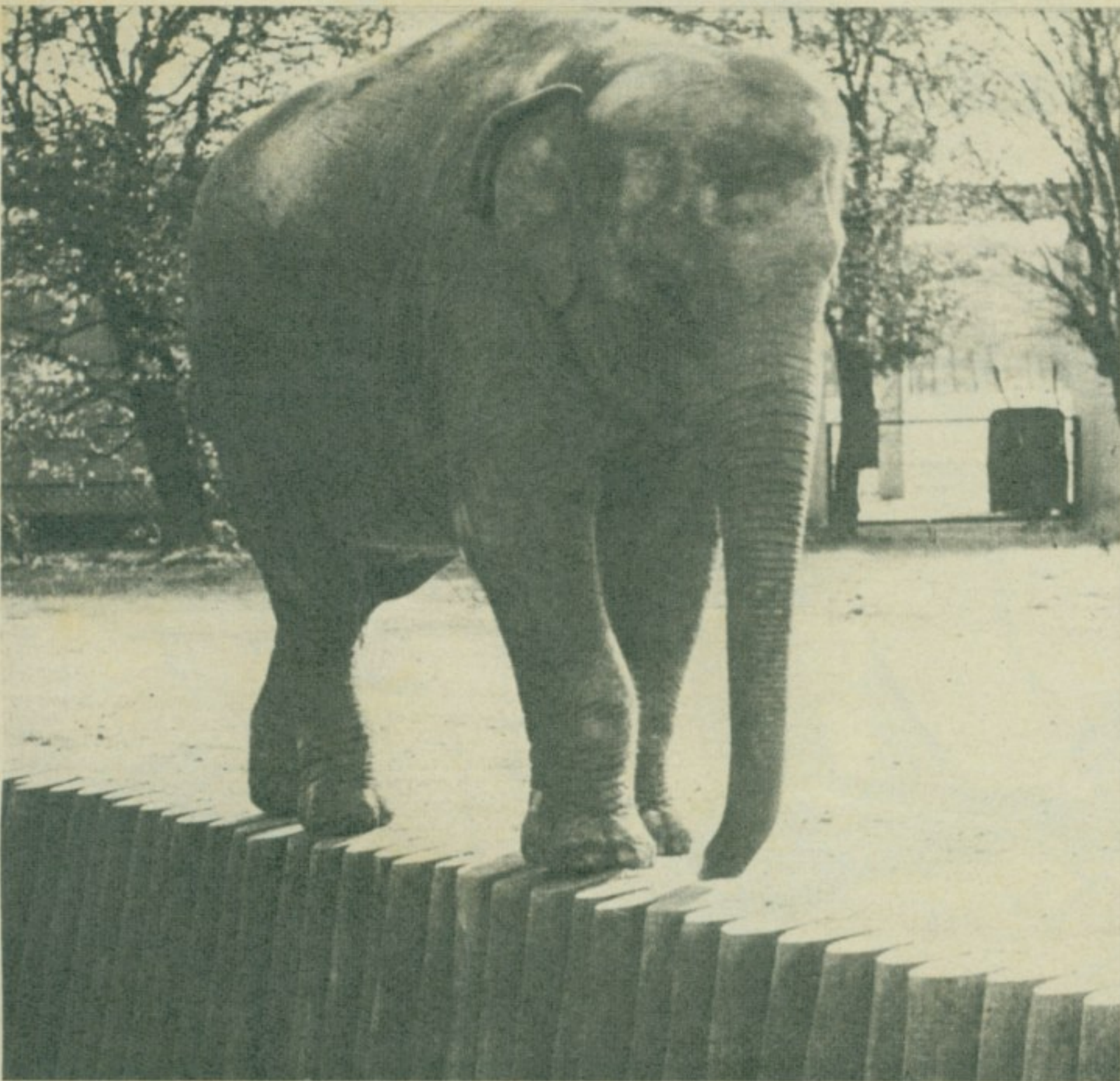
ДИРЛАДА-
ГЛАВНИ САМ
ЈА!

СТО МУ
ЗУБАТИХ
АЈКУЛА! САД
И ЈА МОРАМ
У ТУ ШКОЛУ!

ДОГОДИЛО СЕ...

*** ** ** ** **

ЛУТАРЊА АКРОБАТИКА. — Индијска слоница Кумара која живи у зоолошком врту у енглеском граду Випснџу почиње дан на необичан начин. Чим се пробуди, она креће у „шетњу“ по високим дрвеним трупцима који оивичавају ров око њеног „дворишта“. У току шетње Кумара често са страхом застане да би погледала у дубок ров али наставља пут све док не обиђе кружно двориште.

НЕОБИЧНА ЗБИРКА. — Стен Кан из америчког града Сент Лунса годинама већ скупља, из забаве, усисиваче за прашину. У свом дому он има преко две стотине усисивача разних типова и — сви су у исправном стању! Најстарији апарат потиче из 1884. године и ради на ручни погон, помоћу једне полуге. Кан је веома љубоморан на своје усисиваче и ником не дозвољава ни да их дирне.

Ripley

Веровати или не!

ЖАН-НИКОЛАС ИРИРО

ИЗ БЕЈОНА (ФРАНЦУСКА)
ИМАО ЈЕ 24 ГОДИНА КАДА ГА ЈЕ 1938.
РОГОВИМА УСМРТИО РАЗЈАРЕН БИК.
ИСТОМ СМРКУ И У ИСТОМ УЗРАСТУ
УМРЛИ СУ И ЊЕГОВ
ПРАДЕДА ЖАН-НИКОЛАС (1882)
ЊЕГОВ ДЕДА ЖАН-ПЈЕР (1900)
И ЊЕГОВ ОТАЦ ЖАН-ЛУЈ (1920)

ПАРОХИЈСКА ЦРКВА

У МЕРЛУ (НЕМАЧКА)
САЗИДАНА ЈЕ
КИЛОМЕТАР И ПО
ДАЛЕКО ОД
СВОГ ЗВЕНИКА!

АВГУСТ ВИЛХЕЛМ ШЛЕГЕЛ

(1767 — 1845)
КЊИЖЕВНИК И ПРОФЕСОР
НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БОНУ
(НЕМАЧКА) БИО ЈЕ ТОЛИКО
ТАШТ ДА ЈЕ СВОЈУ КЕЛАСНОСТ
СКРИВАО МЕЊАЈУКИ РЕДОМ
10 ПЕРИКА ОД КОЈИХ ЈЕ СВА-
КА ИМАЛА МАЛО ДУЖУ КОСУ!

ЈЕДНО ОСТРВО У
ЖЕНЕВСКОМ ЈЕЗЕРУ
ПОДСЕЋА ОБЛИКОМ
НА КАМЕНУ
ЏОКЕЈСКУ КАПУ

ГРМ АФРИЧКЕ БЕЛЕ РАДЕ

НА КОЈЕМ ЈЕ ПРОШЛЕ ГОДИНЕ
ПРОЦВЕТАЛО 1000 ЦВЕТОВА
ИМА У СВОМ ВРТУ
ЏОН МЕСЕР ИЗ СИКВИМА (САД)

Тестаменти

КОЈИ ЈЕ ЕНГЛЕСКИ МОРНАР НАПИСАО
НА ЈУСИ ОД ЈАЈЕТА И КОЈИМ ЈЕ
СВУ ИМОВИНУ ОСТАВИО СВОЈОЈ ЖЕНИ
МЕГИ, СУД НИЈЕ ПРИЗНАО
ЗАТО ШТО ГА ПОТПИСОМ
НИСУ ПОТВРДИЛИ СВЕДОЦИ

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

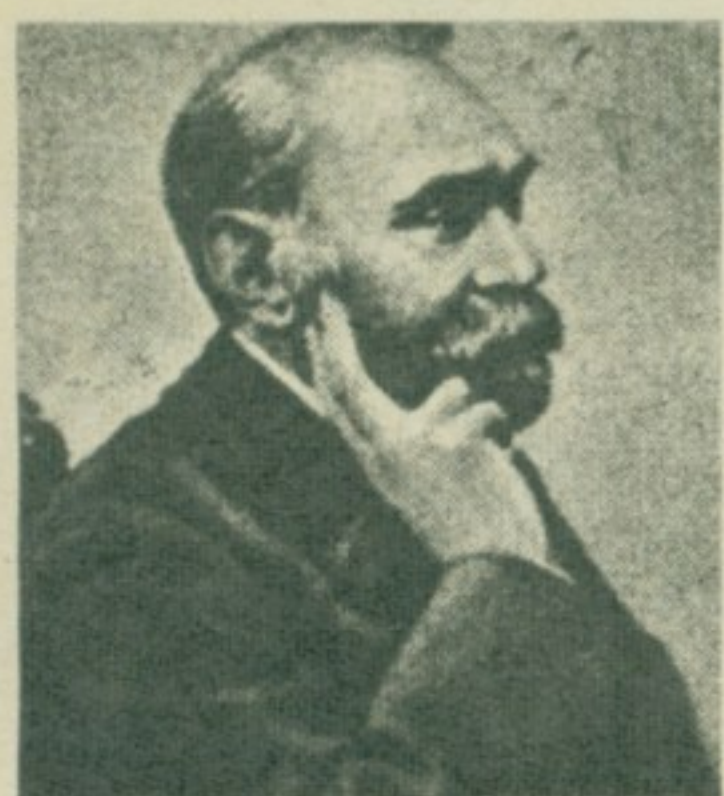

КАЈАЊЕ ПРОНАЛАЗА

Тешке несреће изазване случајним експлозијама направиле су рекламу Алфреду Нобелу

Две стотине буради динамита налазило се у утроби брода који је пловио за Перу. Вишенедељно путовање протекло је у најбољем реду и капетан је заједно са посадом одахнуо кад је најзад угледао луку. Море је било мирно. Капетан је издао наређење да се брод припреми за пристајање.

У истом тренутку дошло је до експлозије. Огроман стуб воде који се подигао на месту где је малочас био

АЛФРЕД НОБЕЛ

брод, сакрио је трагедију од очију запрепашћених људи који су очекивали брод на обали. Када је водена маса нестала и море се смирило, на месту експлозије пливало је само неколико дасака и сандука. Узалуд су чамци крстарили пучином: нико од посаде није преживео удес. 47 морнара је погинуло.

Овај догађај из 1866. године био је само почетак многих несрећа изазваних експлозијом динамита које су навукле гнев на главу проналазача динамита Алфреда Нобела. Све новине у Европи и Америци листом су описивале страховиту разорну снагу новопронађеног експлозива. И док су грађани тражили да се забрани његова употреба, пословни људи и фабриканти размишљали су како да искористе овај проналазак у практичне сврхе. Тако су тешке несреће створиле Нобелу најбољу рекламу јер су убедиле пословне људе у моћ динамита.

ХАЈКА НА НОБЕЛА

Централно-пацифичка железничка компанија у САД, која је за трасирање пруге трошила дневно триста буради барута, заинтересова-

ла се за динамит. Нобел, који је био не само велики проналазач већ и добар трговац, кренуо је из Европе за САД. У Њујорку је једва добио собу јер ниједан хотелијер није радио гледао под својим кровом човека о коме су кружиле најстрашније приче. Портири су га подозриво гледали сумњајући да Нобел носи динамит у свом пртљагу.

Ова сумња није била сасвим лишена основа. Неколико месеци пре Нобеловог доласка, један Немац одсео је у малом њујоршком хотелу у Гринич Стриту. Код портира је оставио плетену боцу у којој се, како се касније испоставило, налазило пет килограма опасног експлозива — нитроглицерина. Боцу је портир склонио у сандук не слутећи никакво зло. Чак је често на њему и седео! Једног дана, неки келнер је случајно пролазећи туда бацио поглед и приметио да из сандука избија црвенкасти дим. Био је толико присебан да сандук изнесе на улицу и да се трчећи врати у хотел. Одјекнула је страшна експлозија а у плочнику остала рупа дубока преко једног метра. Сви прозори у околини су попуцали, а најближе зграде тешко су оштећене.

ЗЛА ЋУД »ЕКСПЛОЗИВНОГ УЉА«

Алфред Нобел родио се 21. октобра 1833. године у Стокхолму. Његов отац Емануел Нобел, познат инжењер, подигао је у Русији фабрику оружја, мина и торпеда. Преко хиљаду његових радника, по завршетку Кримског рата, остало је без посла јер је руска влада сматрала да јој се више исплати да набавља оружје и ратни материјал у иностранству.

Зато се Емануел Нобел, заједно са својим синовима, вратио у Шведску. Тамо оснива радионицу за израду експлозива, али мали капитал којим је располагао не дозвољава му да разграна посао. Његов син Алфред, који је поред изузетног проналазачког дара био и добар послован човек, долази на идеју да у Француској потражи финансијера. Са зајмом од сто хиљада франка вратио се у Шведску намеравајући да тамо подигне фабрику експлозива. У то време нитроглицерин

је већ био пронађен, али је мало коришћен, делимично зато што је био веома отрован, а још више што је и при најмањем потресу експлодирао. Алфред Нобел, који је сада преузео посао, вршио је пробе мешајући нитроглицерин са црним барутом. Тако је добио мањешког жив експлозив који је ипак имао неке недостатке. У првом реду ово експлозивно уље, како је експлозив назван, морало је да буде „пробуђено“ неком другом експлозивном масом, иначе би изгорело без икаквог ефекта. Нобел зато проналази у паљач у виду каписле и тада, 1864. године, патентира у Шведској свој изум.

Експлозивно уље почиње да се користи у рудницима и при изградњи тунела. Али, ускоро оно показује своју ђуд и Нобелова фабрика експлозива лети у ваздух. Под рушевинама нашао је смрт Нобелов 21-годишњи брат и неколико радника.

ОБИЧАЈ ЈЕ ДА ШВЕДСКИ ВЛАДАР ПРЕДАЈЕ НАГРАДЕ ДОБИТНИЦИМА НА СВЕЧАНОСТИ У СТОКХОЛМУ. ОВДЕ ШВЕДСКИ КРАЉ ГУСТАВ АДОЛФ ЧЕСТИТА ЈАСУНАРИ КАБАБАТИ, ДОБИТНИКУ НОБЕЛОВЕ НАГРАДЕ ЗА КЊИЖЕВНОСТ ЗА 1968. ГОДИНУ.

То је почетак серије експлозија које су уплашиле свет. Јавност захтева да се Нобелу забране даљи експерименти и власт му зато не издаје дозволу да подигне нову фабрику. Тада се Нобел досетио и купио један стари брод на Меларском језеру. Наставио је рад, али на води.

Када се шведска железница одлучила да изгради тунел у близини Стокхолма, за пробијање стена долазило је у обзир само Нобелово експлозивно уље. Зато власти скидају забрану и Нобел поново подиже фа-

брику у близини Стокхолма. Истовремено, његов проналазак изазива пажњу и у другим земљама. У Немачкој се ускоро подиже друга фабрика, а затим и у Норвешкој. Све оне раде под надзором Алфреда Нобела који постаје сувласник и ових фабрика.

СЛУЧАЈНО ПРОНАЂЕН

Упоредо с пословним подухватима Нобел је наставио са експериментима. Он жели да пронађе експлозив потпуно неосетљив на удар и практично незапаљив. У томе му је помогла случајност: из једног напуклог суда исцурело је мало експлозивног уља и помешало се са земљом коју је Нобел користио за паковање. Тако је настала смеша која је, на Нобелово велико изненађење, показала изванредна свој-

Аустралији и Европи лете у ваздух складишта динамита, па чак и фабрике. Несреће су честе и на морима којима бродови преносе опасан експлозив.

Али, то много мање узнемирује пословне људе него јавност. У читавом свету никле су фабрике динамита чији рад контролише Нобел. Његово богатство се брзо увећава и он ускоро успева да на сваком континенту уједини различита предузећа за производњу динамита. Тако настају групе које обухватају Нобелова предузећа у Европи, Јапану, Јужној Африци, Канади, Сједињеним Државама, Јужној Америци и Аустралији.

»ГУМА« РУШИ СТЕНЕ

Огромно богатство које је стекао није успавало немалан Нобелов проналазачки дух. Једног дана, кад је озледио прст, Нобел ставља заштитни раствор колодијума на рану. Тада му је пало на памет да види шта ће се десити ако раствор помеша са нитроглицерином. На умереној температури колодијум са нитроглицерином дао је пихтијасту масу која је показала најјаче експлозивно дејство за које се дотле знало! Експлозивна гума или експлозивни желатин, како су назвали нов Нобелов проналазак, истиснула је динамит, нарочито кад је требало разбијати масивне стене. У изградњи тунела нова материја показала је изванредна својства.

Нобел наставља своју серију проналазака. Он патентира парни котло који не може да експлодира, нов начин производње сумпорне киселине, прву аутоматску коичицу. Најзад, проналази бездимни барут састављен од једнаких делова нитроглицерина и нитроцелулозе. У Немачкој, Круп први примењује „Нобелов прах“ уместо старог барута, а за њим крећу и остали фабриканти оружја и муниције.

Пословни дух и истраживачки таленат помогли су Алфреду Нобелу да са тридесет година постане проналазач светског гласа а са четрдесет пребогати пословни човек који на сваком континенту има своја предузећа. Па ипак, богатство које га је окружавало, није га усрећило. По природи тих и осетљив човек, постао је још више повучен у себе после

ФАБРИКА ДИНАМИТА

несрећне љубави у младости. Зазирао је од људи, посебно од жена.

Није га занимало ништа осим рада: ни друштвени живот, ни монденски кругови, ни провид. Био је окружен луксузом у коме није уживао јер је био све више усамљен. Све чешће чули су се гласови да је стари Нобел постао човекомрзац.

ПОЛОЖИМО ОРУЖЈЕ!

Једног дана, почетком 1876. године, Нобел је објавио у Бечу оглас којим тражи секретарицу и домаћицу. За оно доба, оглас је био прилично необичне садржине која је изазвала неповерење дама на добром гласу. Па ипак, на оглас се јавила грофица Берта Кински. Уместо богатог и луксузом размаженог старца, како је очекивала, нашла је омаленог човека са тамном брадом и мрачним изразом лица „ублаженим једино благим плавим очима“. Тако га је она касније описала када је боље упознала Нобела.

Између окретне и интелигентне аустријске племкиње и старог проналазача развила се необична веза коју је прекинула њена удаја за

младог барона фон Сутнера. С мужем она одлази у Русију али са својим бившим послодавцем читаву следећу деценију одржава везу преко писама, истина доста ретких. Па ипак, и за време њи ховог кратког дружења, Берта је успела да старог Нобела загреје за своје идеје о светском миру.

Када је десет година касније изашао велики пацифистички роман Берте фон Сутнер „Положимо оружје“, Нобел јој је написао одушевљено писмо. Сада је већ чврсто убеђен да милиони које је зарадио на експлозиву могу најбоље да послуже човечанству ако одреди велике новчане награде за дела појединих људи који су највише допринели општем миру. Већ 1893. године он бароници фон Сутнер каже да би награду требало додељивати сваке пете године у периоду од тридесет година. „Ако за то време људи не успеју да измене друштво, пашће у безизлазно варварство“. Жао му је што се његови проналасци користе за рат.

Тако фабрикант оружја и најубитачнијих експлозива постаје борац за мир. Да би се спасао из овог необичног положаја, убеђен је да мора да пронађе такво страшно оружје које би онемогућило рат. Па ипак иако је

НОБЕЛОВЕ ФАБРИКЕ ЛЕТЕЛЕ СУ У ВАЗДУХ. ЈАВНОСТ ЈЕ БИЛА УПЛАШЕНА И ЗАХТЕВАЛА ЈЕ ДА СЕ ОБУСТАВИ ПРОИЗВОДЊА ОПАСНОГ ЕКСПЛОЗИВА.

тако говорио, изгледа да у остварење ове мисли није баш дубоко веровао. Јер, у тестаменту, који је отворен после његове смрти, нема ни речи о томе да рат треба онемогућити усавршавањем оружја.

НАЈЧУВЕНИЈЕ НАГРАДЕ

Готово цело своје богатство од 35 милиона швед-

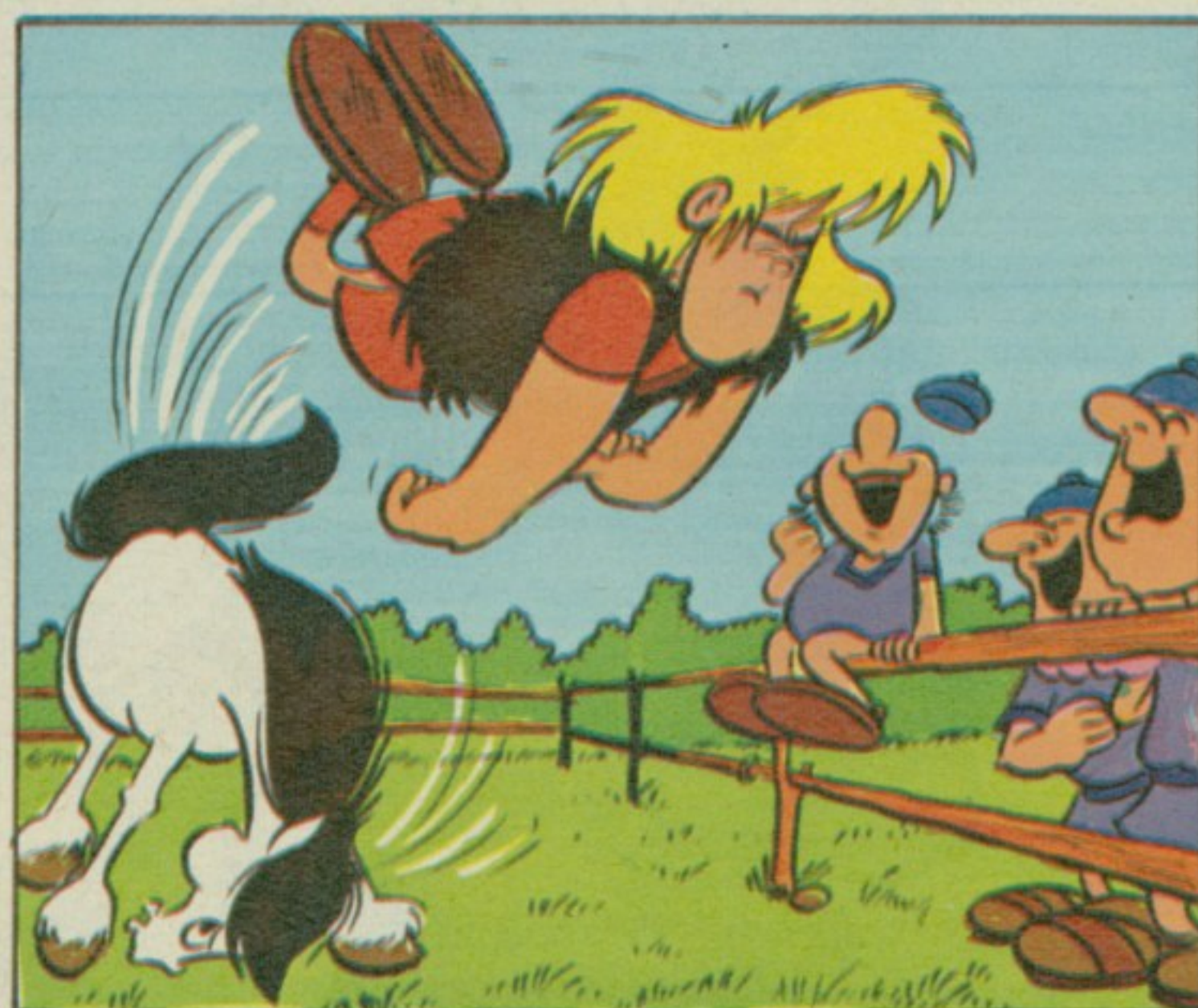
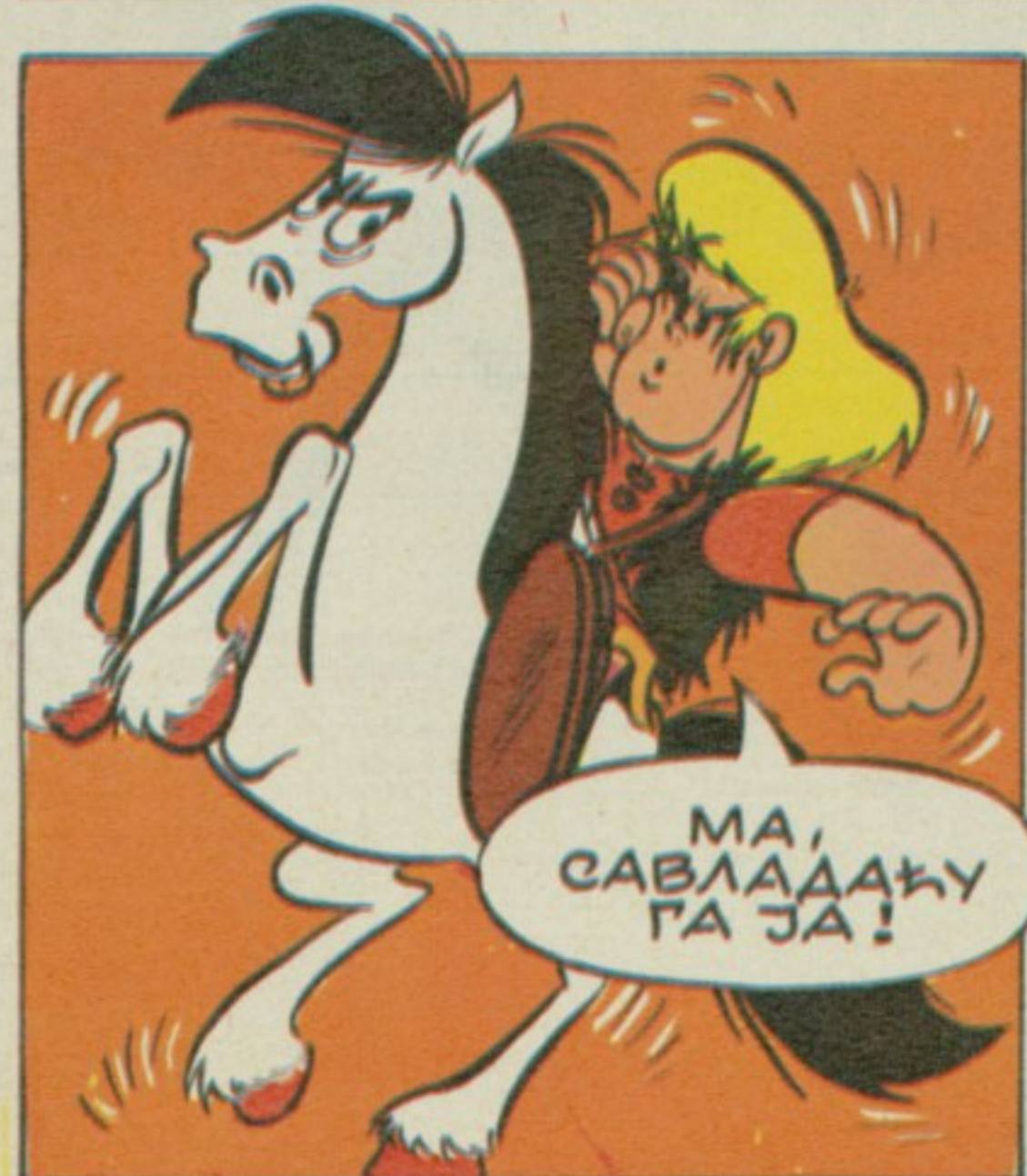
ских круна (милијарду и 350 милиона нових динара!), што је у оно време представљало огроман новац, Нобел је завештао у хуманитарне сврхе. Ово завештање данас се назива Нобелова награда. Од тог новца сваке године додељује се пет Нобелових награда за најважнија открића на пољу физике, хемије, медицине и књижевности, као и за јачање мира у свету.

Када је сва Нобелова оставштина најзад претворена

у новац, који је касније уложен у сигурне банкарске послове Шведска академија у Стокхолму доделила је 1901. године прве Нобелове награде. Први нобеловци били су Конрад Рентген проналазач, икс зрака, хемичар Ван Хоф и Емил Беринг, проналазач серума против дифтерије. Књижевну награду је добио Сили Придом, а награду за мир Анри Динан, оснивач Црвеног крста.

Нобелову награду за књижевност добио је и наш Иво Андрић 1961. године.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

НАЦРТАЈТЕ ПРИГОДНУ ПОШТАНСКУ МАРКУ

ПОВОДОМ ДЕЧЈЕ НЕДЕЉЕ И 25-ГОДИШЊИЦЕ UNICEF-а

1. Заједница југословенских пошта, телеграфа и телефона (скраћено ПТТ) позива те да преко „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ учествујеш у наградном конкурс за најбољи цртеж пригодне поштанске марке поводом Дечје недеље 1971. и 25-годишњице УНИЦЕФ-а.

2. Цртеж треба да буде величине 182 x 231 милиметар а обојен темперама у 3 или највише 4 боје.

3. Тема цртежа може да буде или само УНИЦЕФ-ов знак (види вињету у горњем левом углу), или цртеж по слободном избору (цвет, деца, животиње, другарство итд.) али у цртежу **обавезно** мораш да уцрташ УНИЦЕФ-ов знак, натпис **ЈУГОСЛАВИЈА** (латиницом) и вредност марке — цифра 0,50 (види цртеж десно који служи

као пример).

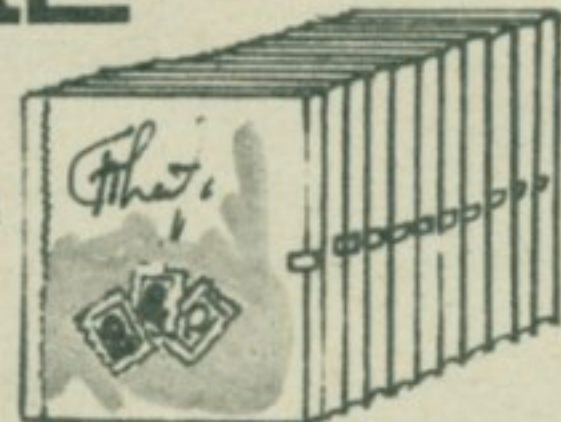
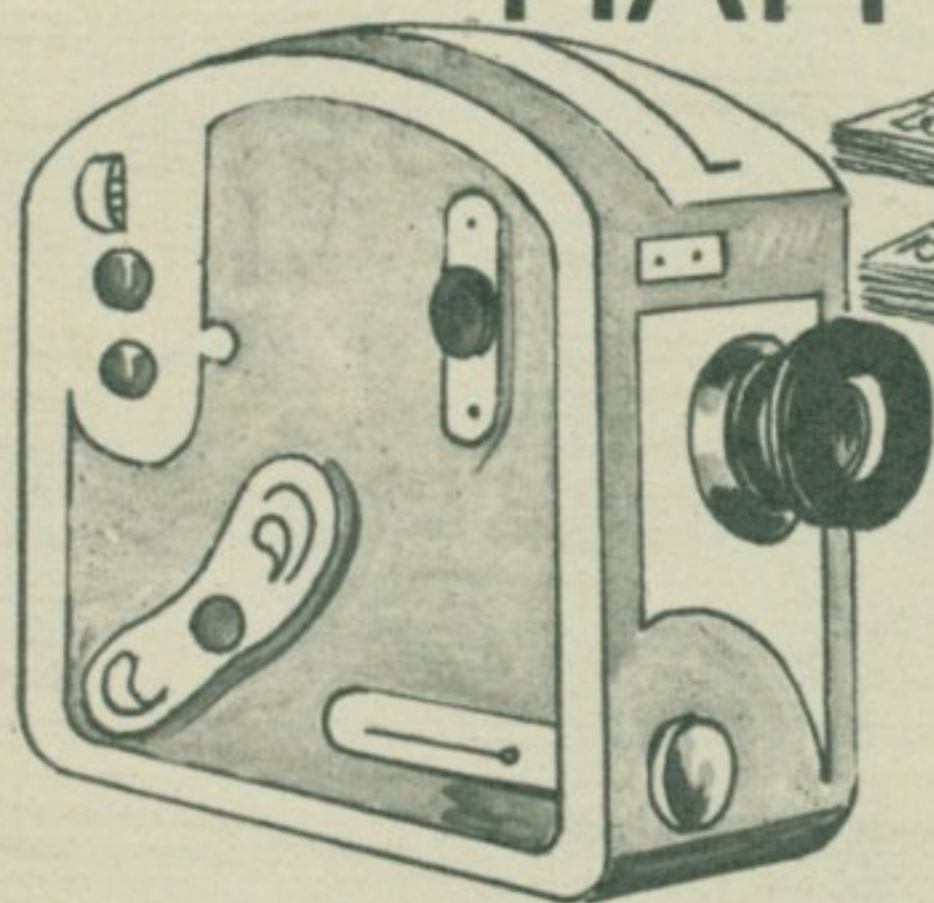
4. Цртеж немој пресавијати: на његову полеђину прилепи попуњени купон и стави га у коверат и пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, 11000 БЕОГРАД, П. фах 124 до 20. IV 1971. године.

5. Право учешћа у овом наградном конкурс имају сви читаоци млађи од 18 година.

6. Жири састављен од представника УНИЦЕФ-а, Заједнице ЈПТТ-а и ЗАБАВНИКА прегледаће све приспеле цртеже и одабраће 20 најбољих.

7. Најбољи цртеж од 20 изабраних биће искоришћен за пригодну марку која ће бити пуштена у оптицај 4. октобра 1971. године а његов аутор награђен са 60.000 ст. динара (награда ПТТ) и кино-камером „Вернон“ (награда ЗАБАВНИКА).

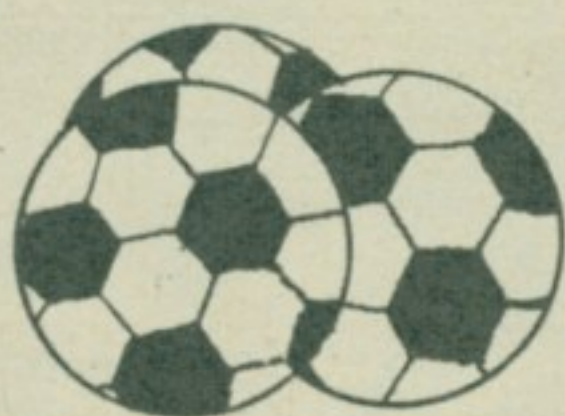
НАГРАДЕ:

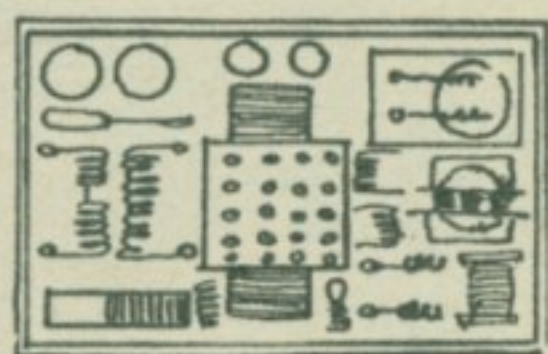
10 аутора добиће поклон ПТТ: по један албум са маркама издатим у Југославији од 1945—1970. поводом Дечје недеље и УНИЦЕФ-а.

3 аутора по једну књигу ЦЕЈН ЕЈР

3 аутора по фудбалску лопту

3 склапалнице Механотехнике из Изоле

КУПОН ЗА МАРКУ

Име и презиме

Школа и разред

Место, улица и број

Потпис наставника
и печат школе

Попуни, изрежи и залепи купон на полеђину цртежа, стави га у коверту и пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11000 БЕОГРАД, П. фах 124 до 20. априла ове године

СТИЛОВИ БОГАТОГ

НАРОДИ ДАЛЕКОГ ИСТОКА СТВОРИЛИ СУ ЧУДЕСНЕ ХРАМОВЕ ЗЛАТНИХ КРОВОВА, НАЈЛЕПШИ СТИЖНЕ ЛЕПОТЕ. АЛИ, ЊИХОВА ПРЕФИЊЕНА УМЕТНОСТ, УДАЉЕНА И ДРУГАЧИЈА, НИЈЕ МОГЛА

КИ
И
Н
А

Кинеска цивилизација стара је око 4.000 година. Њу одликују вековни отпор према свим променама и неприхватање туђих утицаја.

КИНЕСКИ ЦАР ЧИЗЕН ЛУНГ СА ГЛАВНОМ ЖЕНОМ, XVII ВЕК. У КИНИ ЈЕ СВЕ ДО XX ВЕКА ВЛАДАЛО МНОГОЖЕНСТВО И БОГАТАШИ СУ, ПОРЕД ПРВЕ ГЛАВНЕ СУПРУГЕ, ДРЖАЛИ ЈОШ МНОГО ЖЕНА.

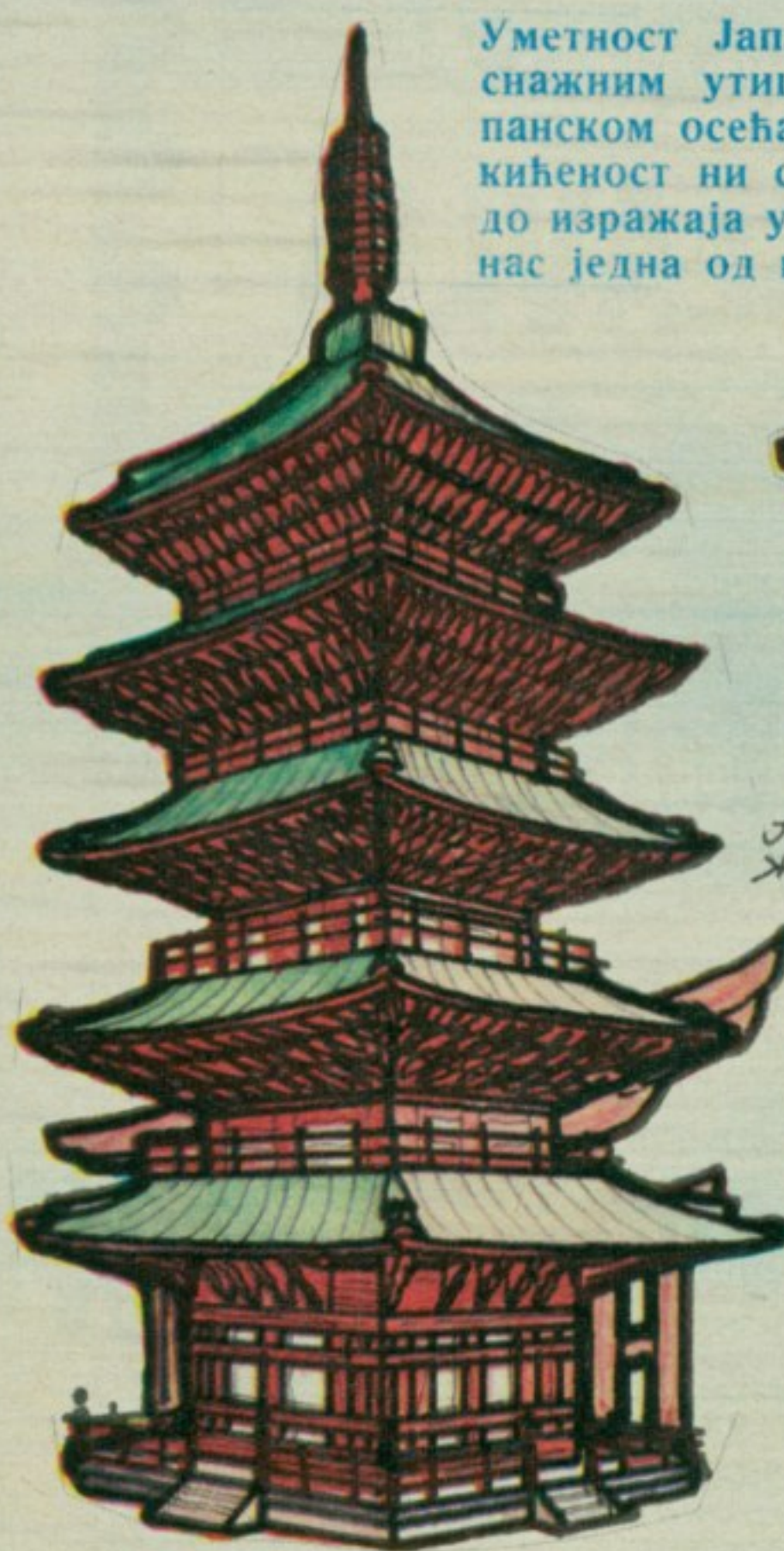
ЦАРСКИ ПРЕСТО ОД ЗЛАТА И СРЕБРА, УКРАШЕН ФИГУРАМА ЗМАЈЕВА. КИНЕСКИ НАМЕШТАЈ ЈЕ КИТЉАСТ, НАЧИЊЕН ОД ТврДОГ ДРВЕТА И СЈАЈНО ЛАКИРАН.

НАДАЛЕКО СУ ЧУВЕНЕ КИНЕСКЕ ВАЗЕ И СКУПЦЕНЕ УКРАСИ ОД КЕРАМИКЕ, ЖАДА И ПОРЦУЛАНА. ЕВРОПУ СУ ОБОЖИЛИ У ДОБА РОКОКОА.

ХРАМ НЕБА У ПЕКИНГУ, САГРАЂЕН У ДОБА ДИНАСТИЈЕ ЦИНГ ЧИЈИ СУ ЦАРЕВИ ВЛАДАЛИ ОД 1644. ДО 1911. КИНЕСКИ ХРАМ ИМА ОБЛИК ПАГОДЕ - ВИСОКЕ ГРАЂЕВИНЕ СА СПРАТОВИМА КОЈИ СЕ ПОСТЕПЕНО СУЖАВАЈУ А СВАКИ ИМА ПОСЕБАН ИЗВИЈЕН КРОВ.

Уметност Јапана била је од самог почетка под снажним утицајем кинеске, али прилагођене јапанском осећању за лепо. Она не воли претерану кићеност ни сувише јарке боје а највише долази до изражаја у стамбеној архитектури која је и данас једна од водећих у свету.

ПАГОДА ЈАКУШИЦИЈА ИЗ ОКОЛИНЕ ДРЕВНОГ ГРАДА КЈОТА ПОДИГНУТА У VIII ВЕКУ. НАПРАВЉЕНА ЈЕ ОД ДРВЕТА А КРОВОВИ СУ ЈАКО ПОВИЈЕНИ НАГОРЕ.

ЈАПАНСКИ ПОРЦУЛАН СЛАВАН ЈЕ И ТРАЖЕН ШИРОМ СВЕТА. НА СЛИЦИ ЈЕ СКУПЦЕНА ПОСУДА ИЗ ПЕРИОДА ТОКУГАВА XVII ВЕК.

ПОЗОРИШНА УМЕТНОСТ ИМА ХИЉАДУГОДИШЊУ ТРАДИЦИЈУ. ГЛУМЦИ ЧЕСТО НОСЕ НЕОБИЧНЕ МАСКЕ.

КОНГО РИКИЧИ - БОЖАНСКИ СТРАЖАР - ЧИЈИ ВЕЛИКИ КИП ЧУВА УЛАЗ У ЈАПАНСКИ ХРАМ.

ВЛАДАР ШОГУН ХИСАНАГА СА ЖЕНОМ, XVIII ВЕК.

У ЈАПАНСКОЈ КУЉИ ИМА ВЕОМА МАЛО НАМЕШТАЈА, САМО НАЈПОТРЕБНИЈЕ. НА АСУРАМА СЕ И СЕДИ И СПАВА А СТОЧИЈИ СУ САСВИМ НИСКИ.

Ј
А
П
А
Н

ИСТОКА

4

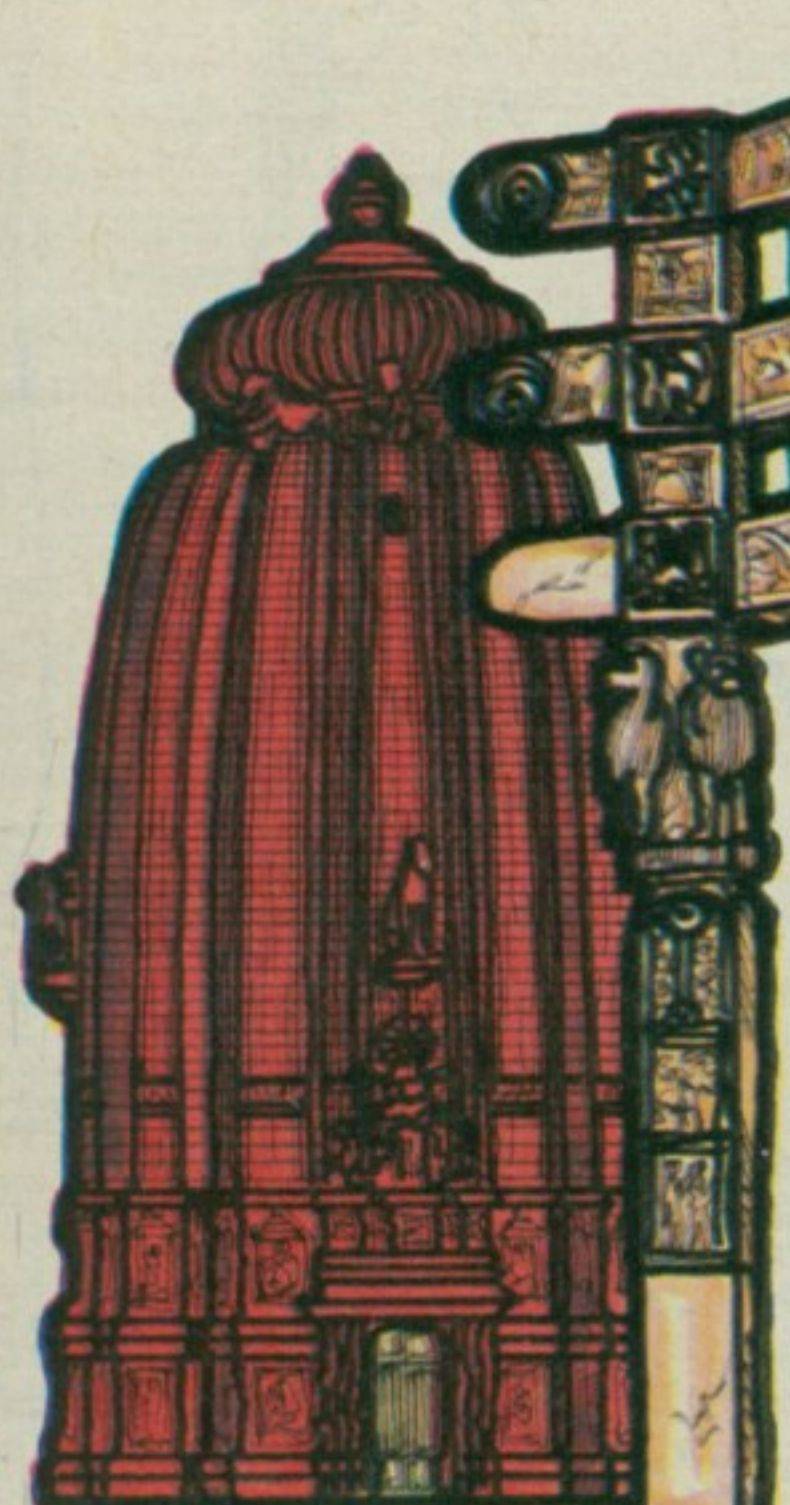
ПОРЦУЛАН НА СВЕТУ, ТКАНИНЕ НЕДОУТИЦАТИ НА КУЛТУРНЕ ТОКОВЕ У ЕВРОПИ

ЗАШТО СУ ДРУГАЧИЈИ

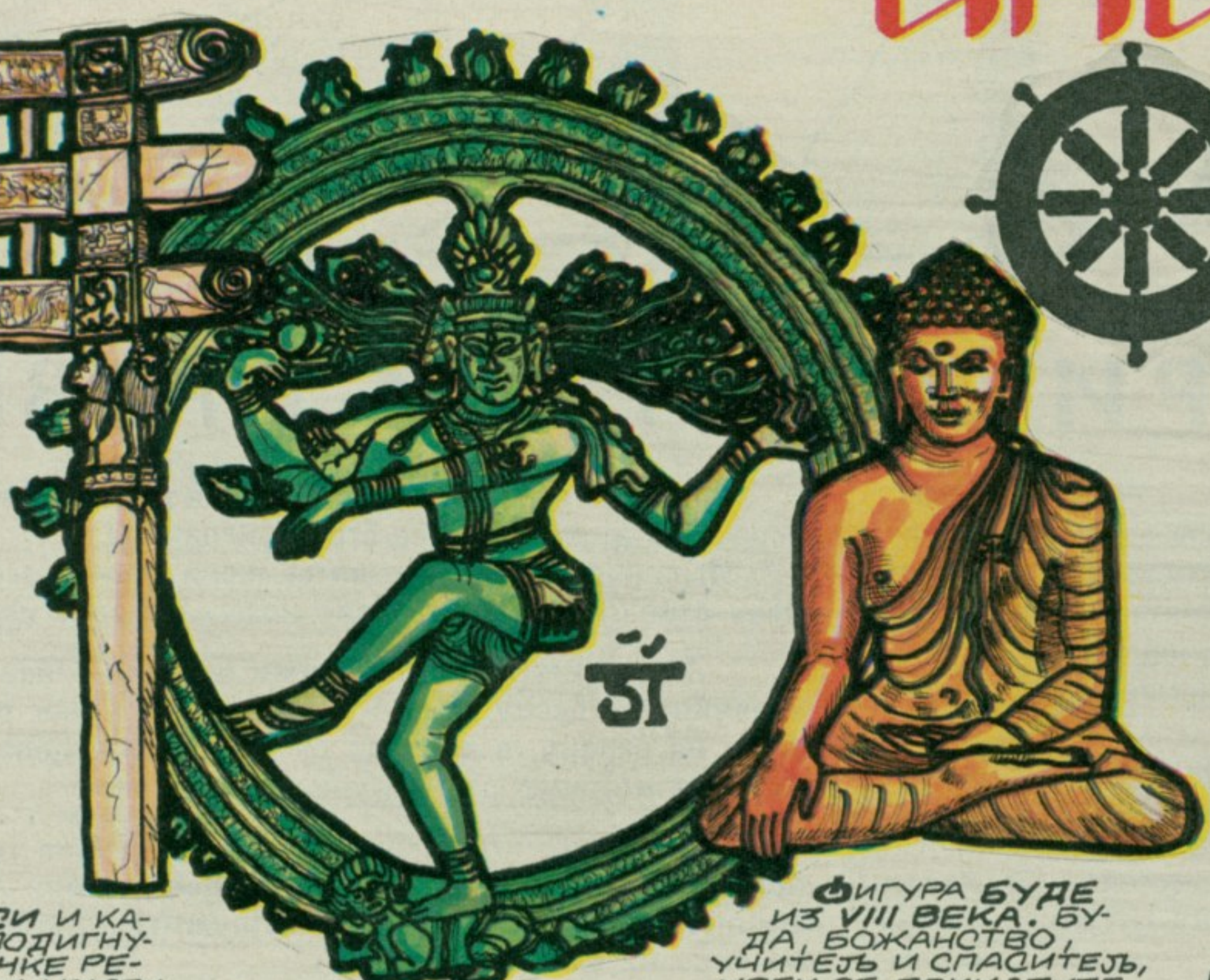
Уметност Далеког истока, изузев исламске, развијала се сама за себе, изолована од свих утицаја, због огромне удаљености тих земаља од других цивилизација. Истина, каравански путеви Исток — Запад, преко Цариграда, отворени су веома рано али су у Кину, Јапан и Индију путовали само трговци чија је брига била да у Европу донесу скупоцене тепихе, по лепоти чувену свилу, порцулан, мирисе, а не да се баве уметношћу. Источњачка уметност разликује се од европске онолико колико се разликује и начин живота људи који су је створили, њихова историја, филозофија, васпитање, укус нарочито религија, стално присутна. Ова уметност имала је одређене елементе које током векова уопште није мењала тако да се, мада велелепна и раскошна, „окаменила“ и постепено угасила.

У Индији су подигнути најстарији градови на свету — Мохенџо-Даро и Харапе — и сматра се да је индијска цивилизација стара 7000 година. Уметности Индије дале су печат две основне религије којима је све било потчињено: хиндуизам и будизам.

ॐ

ХРАМ НАКЕШВАРА У ОРИСИ И КАПИЈА ТОПЕ У САНЧИЈУ ПОДИГНУТИ СУ У СЛАВУ ХИНДУИСТИЧКЕ РЕЛИГИЈЕ. ОГРОМНИ ХРАМОВИ ИМАЈУ ОБИЧНО САМО ЈЕДНУ МАЛУ ПРОСТОРИЈУ А ВЕЉЕЛЕПНА ФАСАДА ВРВИ ОД КИПОВА.

БОГ ШИВА РУШИЛАЦ У РИТУАЛНОЈ ИГРИ ЗАРАЂА И СТВАРАЊА СВЕТА.

ФИГУРА БУДЕ ИЗ VIII ВЕКА. БУДА, БОЖАНСТВО, УЧИТЕЉ И СПАСИТЕЉ, УВЕК СЕ ПРИКАЗУЈЕ У ЈЕДНОЈ ОД ЧЕТИРИ КАРАКТЕРИСТИЧНЕ ПОЗЕ.

РАЈЕНДРА СИНГ, МАХАРАѢА ОД ПАТИЈАЈЕ И ЊЕГОВА ЖЕНА, XIX ВЕК.

Под исламском уметношћу подразумева се све оно што су стварали народи везани заједничком вером — исламом (мухамеданством). Арабљани су у својим освајачким походима раширили исламску уметност по Азији и Африци а затим и по Европи, од Совјетског Савеза па до Француске и Шпаније. На Балкан ислам су донели Турци.

ТУРСКИ СУЛТАН АХМЕТ СА ЖЕНОМ ИЗ ХАРЕМА, XVII ВЕК.

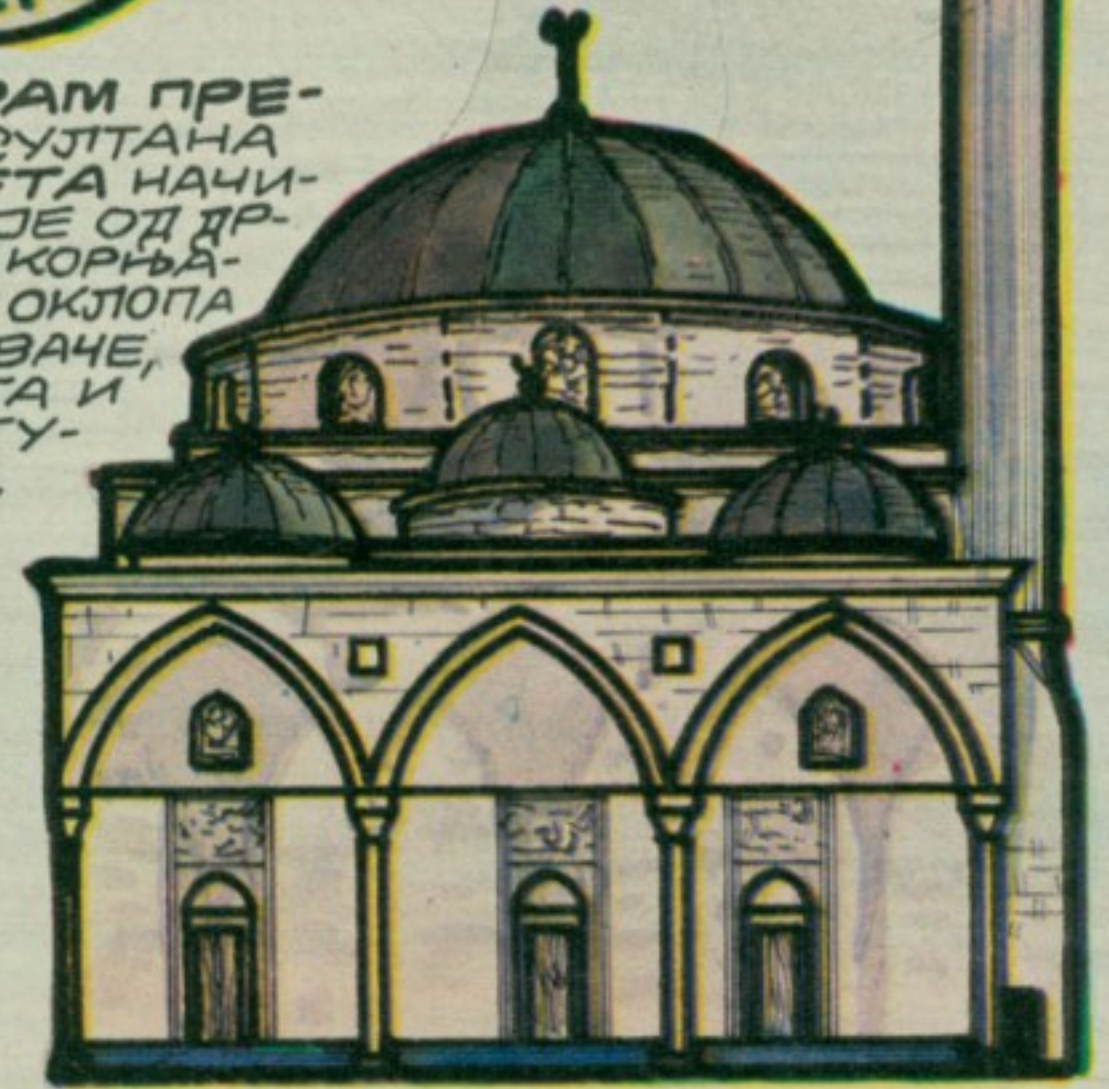
ИСТОЧНИ НАРОДИ ПРАВИ СУ УМЕТНИЦИ УТКАЊУ КИЛИМА И ШАРАЊУ ТКАНИНА. НА СЛИЦИ ЈЕ УЗОРАК СВИЈЕ ИЗ ТУРСКЕ, XVI ВЕК.

ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ УМЕТНИЧКЕ ИЗРАДЕ ПРЕДМЕТА ЗА СВАКОДНЕВНУ УПОТРЕБУ И УКРАСА СУ ДЕКОРАТИВНО АРАПСКО ПИСМО, ФИГУРЕ ЖИВОТИЊА И СТИЛИЗОВАНО ЦВЕЋЕ — ТАКОЗВАНЕ АРАБЕСКЕ. ВАЗЕ, ЧИНИЈЕ, ПЕХАРИ, ТАЊИРИ, НАЧИЊЕНИ СУ ОД МЕТАЛА, СТАКЛА И КЕРАМИКЕ.

БАЈРАМ ПРЕСТО СУЛТАНА АХМЕТА НАЧИЊЕН ЈЕ ОД ДРВЕТА, КОРНАЧИНОГ ОКЛОПА СЛОНОВАЧЕ, ЗЛАТА И ДРАГУЉА.

МУСТАФА-ПАШИНА ЏАМИЈА У СКОПЈУ САЗИДАНА 1497, ЈЕДНА ЈЕ ОД МНОГОБРОЈНИХ КОЈЕ СУ НАМ ОСТАВИЛИ ТУРЦИ.

Забавникова школа играња

БЕЧКИ ВАЛЦЕР

ОВА ИГРА ПО ТАКТУ 1, 2, 3, СВЕЧАНА ЈЕ И МОДЕРНА

СЈАЗАН
СТЕ
ИГРАЧ!

на лепом главом Дунав

ИСТОРИЈА ОПШТА ПРАВИЛА

Валцер је најстарија од свих модерних игара. У Европу је „уведен“ из Русије почетком XIX века и одмах изазвао праву бурну критику. Противници су тврдили да је валцер непристојна игра јер су мушкарац и жена исувише близу једно другом. Али, као што се обично догађа, омладина је одушевљено прихватила нову игру и већ 1830. године ниједна забава или бал нису могли да се замисле без валцера. Захваљујући чувеном аустријском композитору Јохану Штраусу и његовим незаборавним мелодијама, валцер је постао симбол Беча за време цара Франца Јосифа. Радост се игра и данас, нарочито на свечанијим забавама, упркос другим плесовима који су тренутно у моди.

За време игре десна нога играча долази између стопала играчице, а лева нога са стране играчице.

Играчица стоји тако да се њена десна нога налази између стопала играча, а лева нога са стране играча.

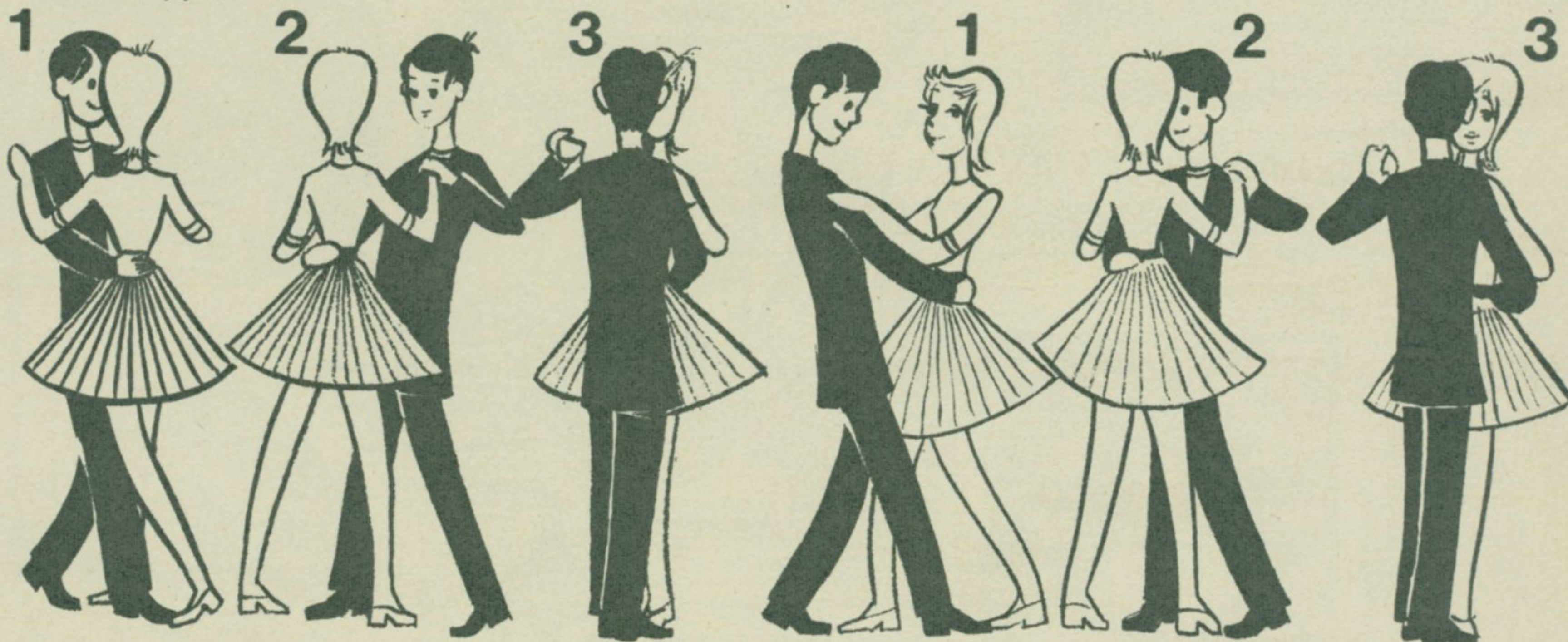
Играч десном руком држи играчицу нешто изнад струка а левом играчицу за десну руку и то у висини њеног рамена. Руке су мало испружене на страну, а лактови су окренути надоле. Играчица држи своју леву руку на мишици десне руке играча.

За време игре држање је мекано, а не укочено. Немојте вући ноге по поду. Колена немојте држати савијена, а при преносу тежине тела код завршног сваког корака ногу испружити. Станите прво на прсте или на пету па онда на цело стопало.

Научите да играте валцер уз лонг плеј плочу (велика плоча са 33 обртаја) „Бечки валцер“ коју је издао Југотон по цени од 41,30 динара. На плочи су снимци разних композитора од којих је најпознатији Јохан Штраус и валцер „На лепом главом Дунав“.

„Београд 202“ за све који немају ову плочу, или док је не набаве, емитоваће музику са ове плоче: суботом, недељом и понедељком два пута у току дана од 9,30 и 16,30 часова. Служајте ову музику и научите да играте.

ОКРЕТ НАДЕСНО

Игра се састоји од брзог и уједначеног окретања укруг, на десну или леву страну, у три покрета (такта).

Играч: 1. Десна нога напред, тело се окреће надесно. 2. Лева нога са стране, тело се и даље окреће. 3. Десна нога до леве. **Играчица:** 1. Лева нога позади, окрет телом надесно. 2. Десна нога са стране, тело прави 1/4 круга. 3. Лева нога до десне. Са ова 3 покрета извели сте пола круга: још 3 корака и круг надесно је за-

вршен. **Играч:** 1. Лева нога позади, тело се окреће надесно. 2. Десна нога са стране, тело се и даље окреће. 3. Лева нога до десне. **Играчица:** 1. Десна нога напред. 2. Лева нога са стране. 3. Десна нога до леве. Пола круга је готово, још 3 корака и круг надесно је завршен. Окрет поновите више пута, по жељи.

Окрет налево: играч креће левом ногом напред, а његова партнерка десном позади.

АВЕРТИЊСКА ЕСКАДРА

Узалуд је од Британској адмиралитету изражено да
сигане на њу најодима »Емдена«. Гусарски брод каје
шана Милера наславио је да хара Индијским океаном

Септембар 1914. године. Док је у Европи беснео први светски рат, пучином Индијског океана мирно је пловио „Индус“, енглески трговачки брод. По сада је била безбрижна. Морнари су мирно обављали своје свакодневне дужности, или се одмарали срећни што су за собом оставили опасна мора која су у својим дубинама крила немачке подморнице.

Изненада се зачу звук осматрача:

— Наша крстарица десно на хоризонту!

Сви погледаше у том правцу. У даљини се видео ратни брод са четири димњака какве су у то време обавезно имале све енглеске крстарице.

НАПУСТИТЕ БРОД!

Крстарица се све јасније видела. Из њених димњака сукуљао је густ црни дим, знак да брод плови максималном снагом и брзином. Одједном, крстарица из необјашњивих разлога нагло промени курс и упуту се право ка теретњаку. Посада на „Индусу“ била је зачуђена. Па закон по коме је сваки енглески ратни брод имао право да заустави било који трговачки брод Њеног Величанства и да регрутује онолико морнара са њега колико му је потребно, престао је да важи још пре 150 година! Сада је ситуација већ постала крајње неизвесна. Сви се искупише на горњој палуби. Капетан нареди да се машине зауставе и брод је сад још пловио само услед залета.

У том тренутку из своје кабине истрча радио-телеграфиста и ван себе од узбуђења предаде капетану следећи телеграм:

„Пред вама се налази ратни брод немачког цара Вилхелма. Како се наше две земље налазе у рату, заробљавам ваш брод. Извес-

тите ме какав товар превозите. Најстроже вам забрањујем да употребите радио-телеграфију. Уколико ипак покушате да је употребите, бићу принуђен да употребим силу.“

На теретњаку је настао тајац. Пошто се прибрао од првог изненађења, капетан преко сигнала одговори:

— Брод је празан. Плови за Калкуту.

Са крстарице је следило ново наређење: да се посада теретњака прекрца на њу. Пред упереним топовима, нису имали куд но да послушају. Неколико немачких морнара тада се попе на

„Индус“. Задржали су се кратко. Крстарица сачека да се они врате. Кад је подигнут чамац са немачким морнарима, пуном снагом заплови даље. Нису далеко одмакли кад одјекну страшна експлозија. „Индус“ је нестало са површине океана.

УЧТИВИ ПИРАТ

На крстарици „Емден“, како се звао овај немачки ратни брод, капетан Милер обратио се енглеском капетану:

— Морате ми веровати,

сер, веома ми је непријатно због оног што се мало-час десило. Али, знате, наредба је наредба. „Емден“ је упућен у ове воде са задатком да потапа и заробљава противничке трговачке бродове и омета поморски саобраћај. Наша команда жели тиме да натера Енглеze да шаљу ратне бродове који ће пратити своје трговачке. Погађате, наравно, зашто. Тако ће бити спречени да врше свој основни задатак — тражење и потапање немачких ратних бродова.

За следећих 48 часова број жртава гусарског брода „Ем-

ден“ увећан је са четири брода и, што је најчудније, нико није обавештен о трагичној судбини ових бродова. Тек неколико дана касније, кад је прошао рок пристизања једног од тих бродова у одредишну луку, одговорни у Британском Адмиралитету почели су да сумњају да се дешава нешто необично. Даље је све ишло тачно онако како је капетан Милер и предвидео: савезнички ратни бродови су стављени у покрет и лов на крстарицу је почео.

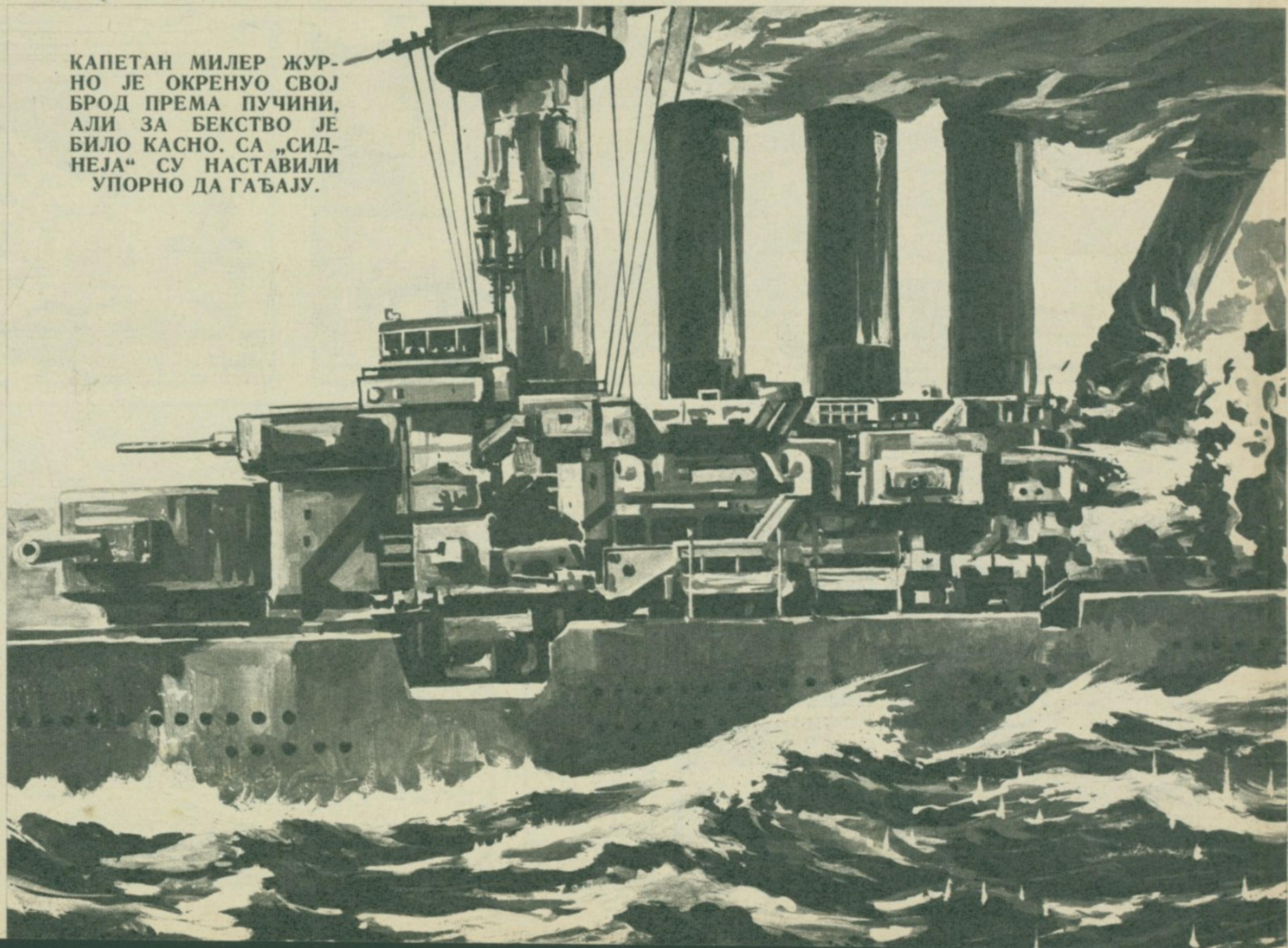
Милерова главна заштита је било бескрајно пространство Индијског океана а то значи да би било лакше наћи иглу у пласту сена него усамљену крстарицу која слободно плови великом брзином. О положају својих гониоца капетан је имао јасну представу јер су немачки радио-телеграфисти и дан и ноћ пратили сваки, ма и најмањи сигнал. Захваљујући томе „Емден“ је могао увек да плови тамо где га Британци у том тренутку не траже нити очекују.

ДАО БИХ МУ ЗЛАТАН САТ!

Једне вечери, док су немачки поморци као и обично ослушкивали, чули су позивни знак неког брода „QMD“. Сутрадан су Немци ухватили сигнал неке радио-станице са копна која је, вероватно из немарности, питала недешифрованим сигналом: „Ко је „QMD“?“ Добила је одговор: „Крстарица „Хемпшир“.“

— Да могу изјавио је капетан Милер поклонно бих том неопрезном радио-теле-

КАПЕТАН МИЛЕР ЖУРНО ЈЕ ОКРЕНУО СВОЈ БРОД ПРЕМА ПУЧИНИ, АЛИ ЗА БЕКСТВО ЈЕ БИЛО КАСНО. СА „СИДНЕЈА“ СУ НАСТАВИЛИ УПОРНО ДА ГАЂАЈУ.

графисти златан сат! Такву ми је услугу учинио.

Мала промена курса и „Емден“ се удаљио од свог опасног пратиоца.

Крстарица „Емден“ наставила је мирно своје гусарско путовање. Иначе, имала је носивост од 3650 тона, наоружање 10 топова од 105 мм и 4 торпедна апарата. Кретала се на пару (у то време још нису почели да се користе дизел мотори на бродовима). Под пуним оптерећењем котлова развијала је за то време веома велику брзину од 25 чворова (45 км/ч). Брод је имао 3 димњака, а четврти лажни димњак који су поставили немачки морнари, био је добра варка. Лажни димњак је био идеја другог официра брода фон Микеа.

Дани су брзо пролазили. Ређала су се имена нападнутих британских бродова: „Дипломат“, „Кабинга“, „Лоредан“. Капетан Милер их је или потопио или заробио заједно са товаром. Пошто би их разоружао, послушно су пратили „Емден“. Према заробљеницима капетан Милер се односио крајње коректно. Сваком заробљеном морнару давао је плату, а кад би одлучио да пусти заробљени брод са његовом посадом јер му више његов товар није био потребан или га једноставно није било више, давао је њиховим посадама чак и поклоне!

БАРОН ЧЕРКАСОВ НА СУД

Била је то „аветињска ескадра“, како су Милера и његове бродове називали капетани трговачких бродова који су сада са још ве-

ЗАБАВНИКОВ „ФИЋА“ ПРИПАО УЧИТЕЉИЦИ ИЗ НЕГОТИНА

»ДА ГА НИСАМ ДОБИЛА ОД ЗАБАВНИКА НИКАД НЕ БИХ МОГЛА ДА КУПИМ АУТОМОБИЛ«

З а нашу читатељку и добитницу „ФИЋЕ“ РУЖИЦУ НИКОЛИЋ из Неготина с правом се може рећи да је имала среће. Поготову ако се зна да је у ЗАБАВНИКОВОМ наградном конкурс у „ДА ЛИ ЈЕ ГОЛ?“ објављеном у јубиларном, хиљадитом броју учествовало 22.000 читалаца. Од тога је 14.966 читалаца тачно односно потврдно одговорило на постављено питање уз цртеж: „ДРАГАН ЦАЈИЋ, играч „Звезде“ број 11, нашао се стицајем околности за време игре у мрежи противничког гола и тамо се прићутао неко време. Тог часа његов центарфор Зоран Филиповић шу-

тира лопту која између „Партизановог“ бека Дамјановића и голмана Ђурковића улеће у гол. Да ли је гол?“

Гол је регуларан пошто је Цајић у тренутку кад се лопта нашла у мрежи био изван гол-линије, што значи изван терена.

Међу онима који су послали тачан одговор, сарадник спортске рубрике „ПОЛИТИКЕ“ Коста Стаменковић извукао је, на срећу дописницу с именом РУЖИЦЕ НИКОЛИЋ, ул. Јована Динкића бр. 11 из Неготина.

Добитницу „ЗАБАВНИКОВОГ“ „Фиће“ 52. годишњу Ружицу Николић, наш дописник Рајко

РУЖИЦА НИКОЛИЋ са унуцима и кћерком

Чукић затекао је како чува унуке. Некадашњој учитељици данас је то главно занимање: она је бака трогодишњег Дејана и осмомесечног Томислава. Изненађена и радосна добитница је рекла да је досад учествовала у многим конкурсима али, да, на жалост, никад ништа није добила. Утолико је срећнија што је награду добила од

„ЗАБАВНИКА“ који чита од првог броја, као и остала „Политикина“ издања. Како она и муж живе од његове плате техничара геодезије, на „Фићу“ нису никад ни помишљали. Интересантно је напоменути и ово: Ружица се у фудбал не разуме и зато је замолила зета да јој помогне да одговори на постављено питање.

ћим страхом напуштали доброштићене луке и кретали на пут пун неизвесности. Гониоци су и даље безуспешно трагали и увек стицали касно. Јавност у Енглеској је била узнемирена. Од британског Адмиралитета тражило се да неодлож-

но стане на пут „Емдену“, Међутим, све је било узалуд — аветињска ескадра је и даље пловила.

Тада је Милеру, изгледа, досадило да лови бродове на пучини, па је одлучио да крене ка луци Пенинг, недалеко од Сингапура.

Била је ноћ, са угашеним светлима и припремљеним топовима „Емден“ је упловио у луку проукавши се срећно поред обалских батерија. Осматрачи са обале кад су видели на „Емдену“ четири димњака закључили су, као и многи пре њих, да је у питању енглеска крстарица. Пошто је тако ушао ни од кога ометан, Милер је почео да одабира циљ за своје топове и брзо га нашао. Тачно на крају луке препознао је обресе руске крстарице „Земцев“.

Милер је пажљиво окренуо свој брод ка излазу из луке, наредио полазак пуном брзином. У истом тренутку грмнули су топови. Резултат гађања био је поразан за руску крстарицу. „Земцев“ се за часак цео издигао изнад површине мора и одједанпут експлодирао, као деџи балон. Ниједан морнар који се на броду затекао није преживео ову катастрофу. Капетан брода, барон Черкасов, који се тог часа случајно затекао на копну и тако остао жив, био је осуђен и прогнан у Сибир. Нападач се срећно извукао из луке. Наставио је и даље мирно да плови, тражећи нове жртве. За сада је „Емден“ потопио око 30.000 тона непријатељских бродова!

ИЗГУБЉЕНА БИТКА

Деветог новембра 1914. године „Емден“ је кренуо ка острву Кокос да тамо уништи једну британску радиостаницу. Овде је престала да их прати срећа. Пре него што је са „Емдена“ отво-

рена ватра, обалска станица је успела да пошаље у етар сигнал: „СОС... СОС...“ Пред нама је „Емден“. Ова порука је примљена на енглеској крстарици „Сиднеј“ која се налазила у близини.

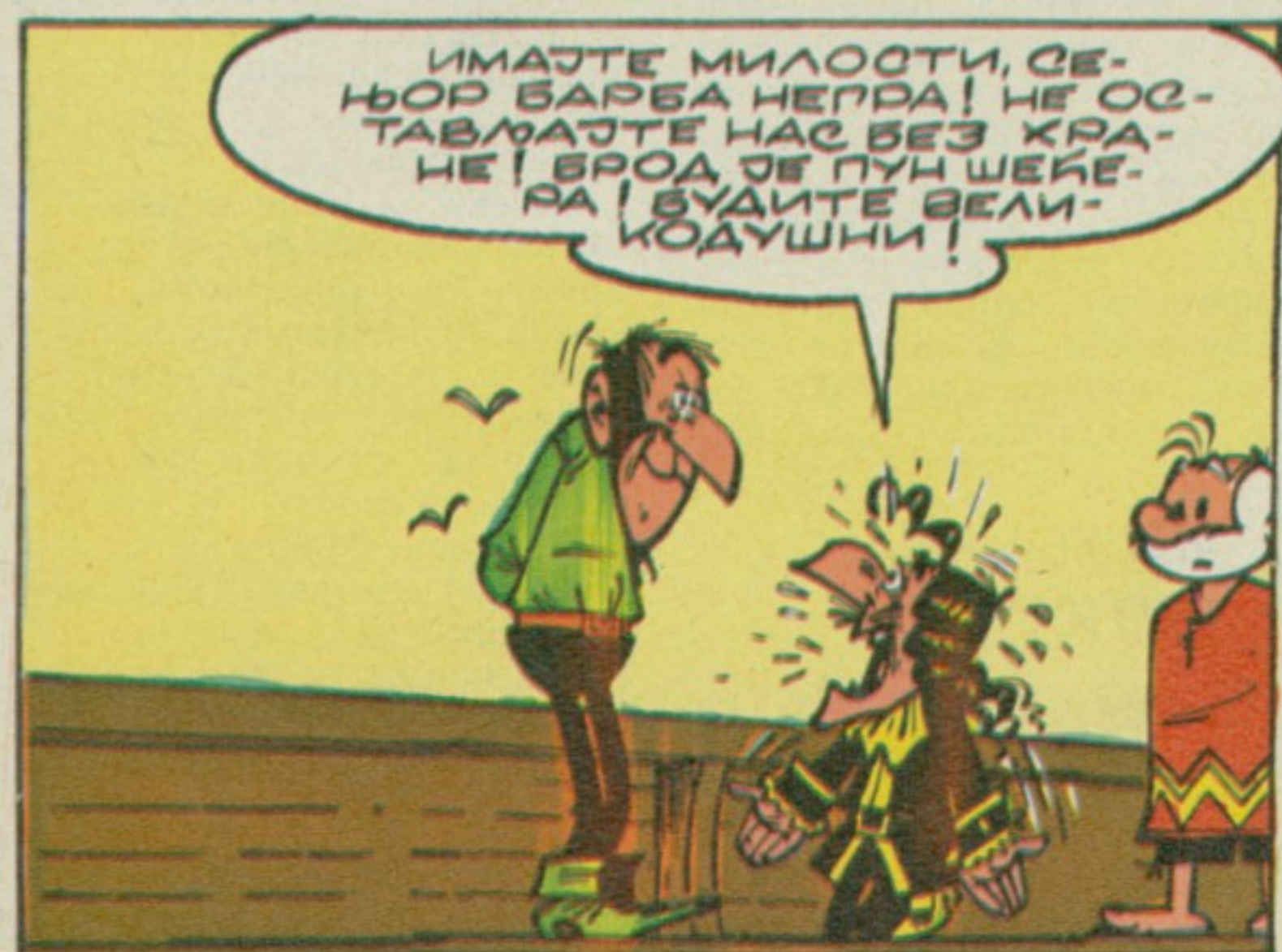
У међувремену је капетан Милер искрцао на обалу батаљон наоружаних морнара да разоре оно што топови нису успели. Тим батаљоном командовао је други официр Мике, онај исти који је измислио четврти лажни димњак.

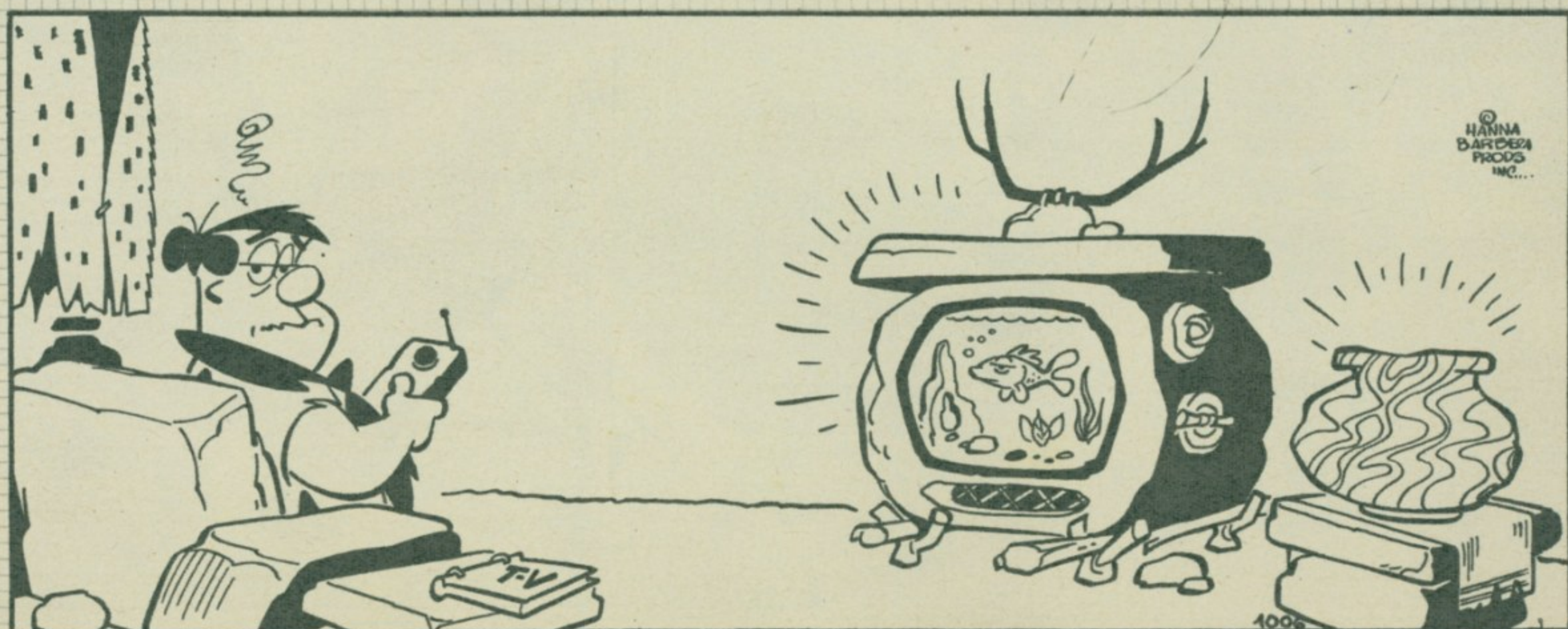
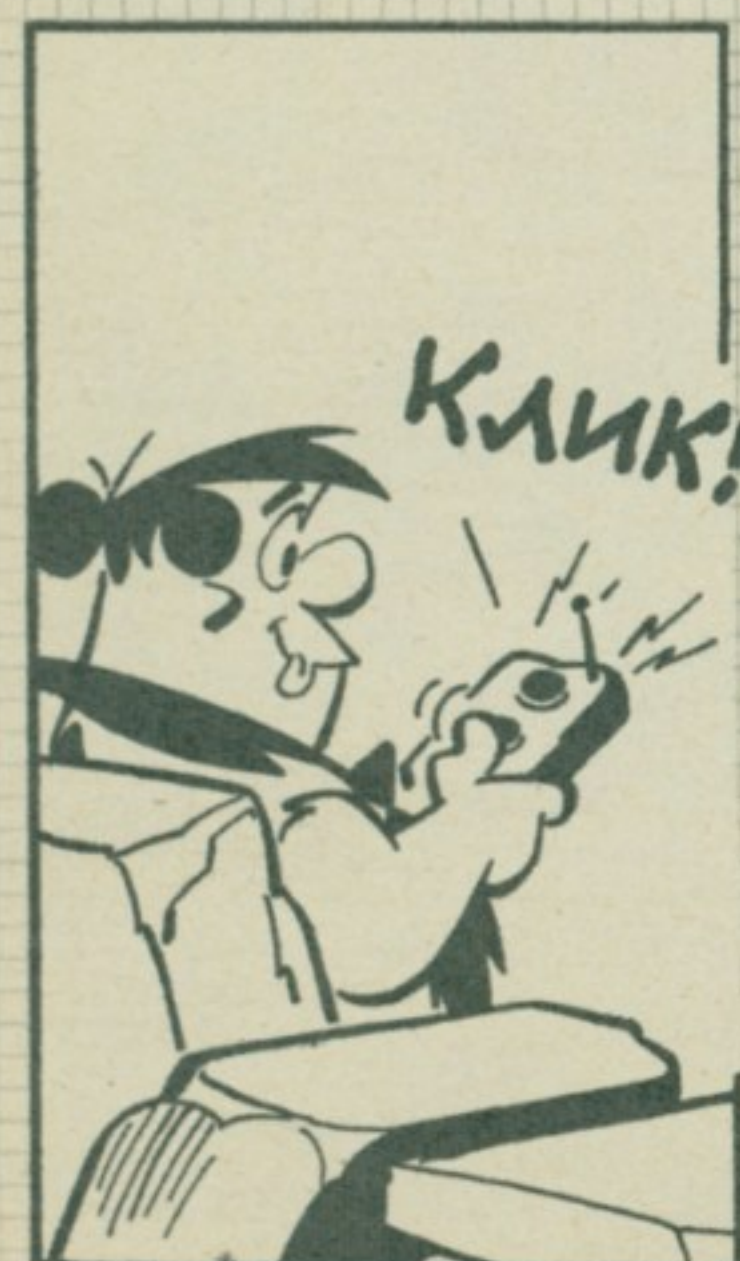
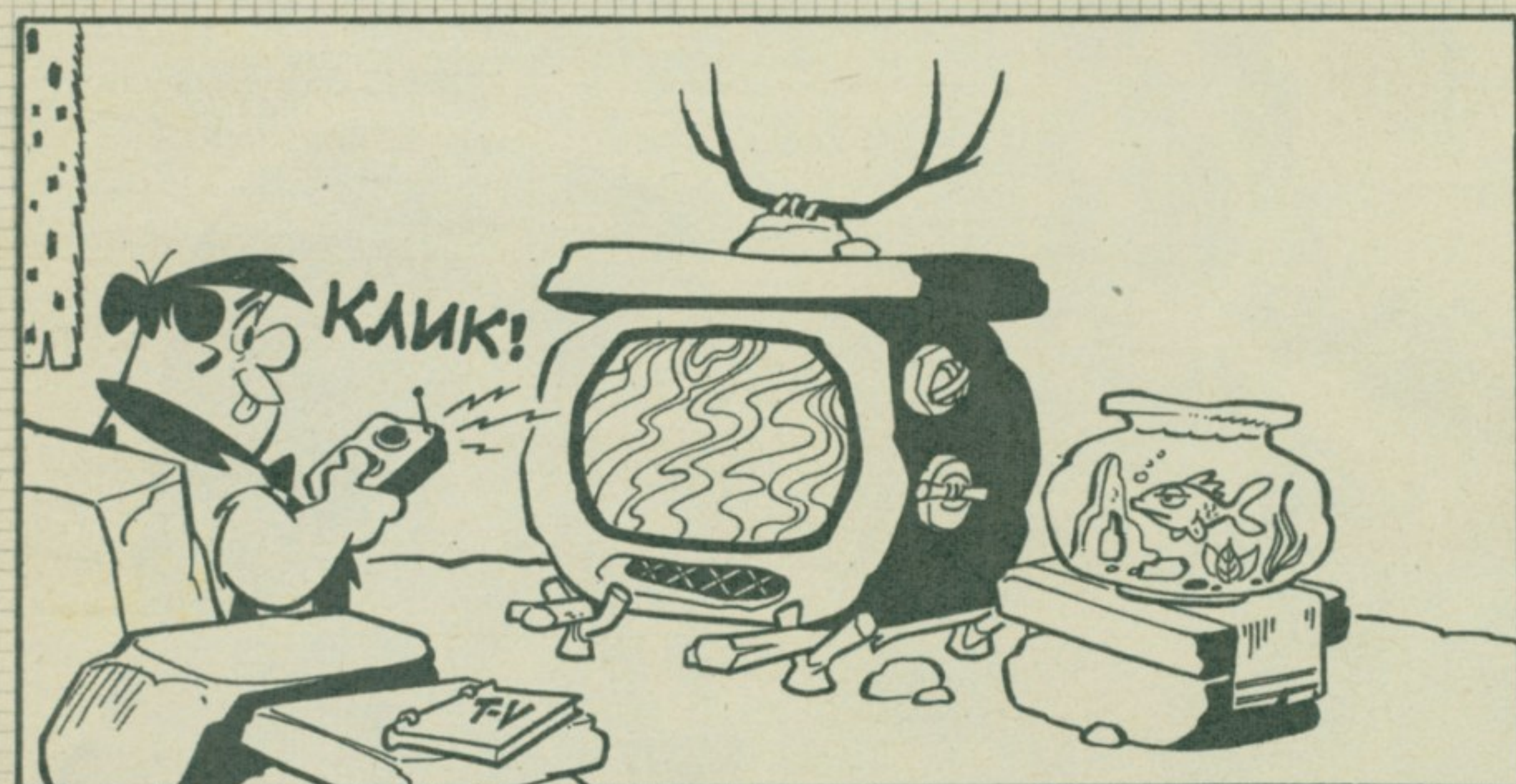
Изненада, на хоризонту се појавио „Сиднеј“. Видевши непосредну опасност, Милер је журно остављајући свој батаљон на обали, кренуо ка пучини. Али, сада је бекство било немогуће. Крстарица „Сиднеј“ је била много бржа од „Емдена“. Милер је узалудно покушавао да својим топовима добаци до енглеске крстарице. У почетку су Енглези лоше гађали, али чим су се снашли „Емден“ је примио неколико директних погодака. Експлозије су разориле његов оклоп.

Видећи да је битка изгубљена, капетан Милер је окренуо свој брод поново ка копну са намером да га насуче и покуша бекство с преживелом посадом. Са „Сиднеја“ су даље пуцали. У немогућности да било шта учини, Милер је истакао белу заставу. Пола часа касније био је са почастима примљен на палуби „Сиднеја“. У знак поштовања енглески капетан му је дозволио да задржи свој бодаж.

Тако је завршено прво гусарско крстарење XX века.

Злато и Ел Терибла

ЗВЕЗДЕ ЗАБАВНЕ МУЗИКЕ ★★★★★★

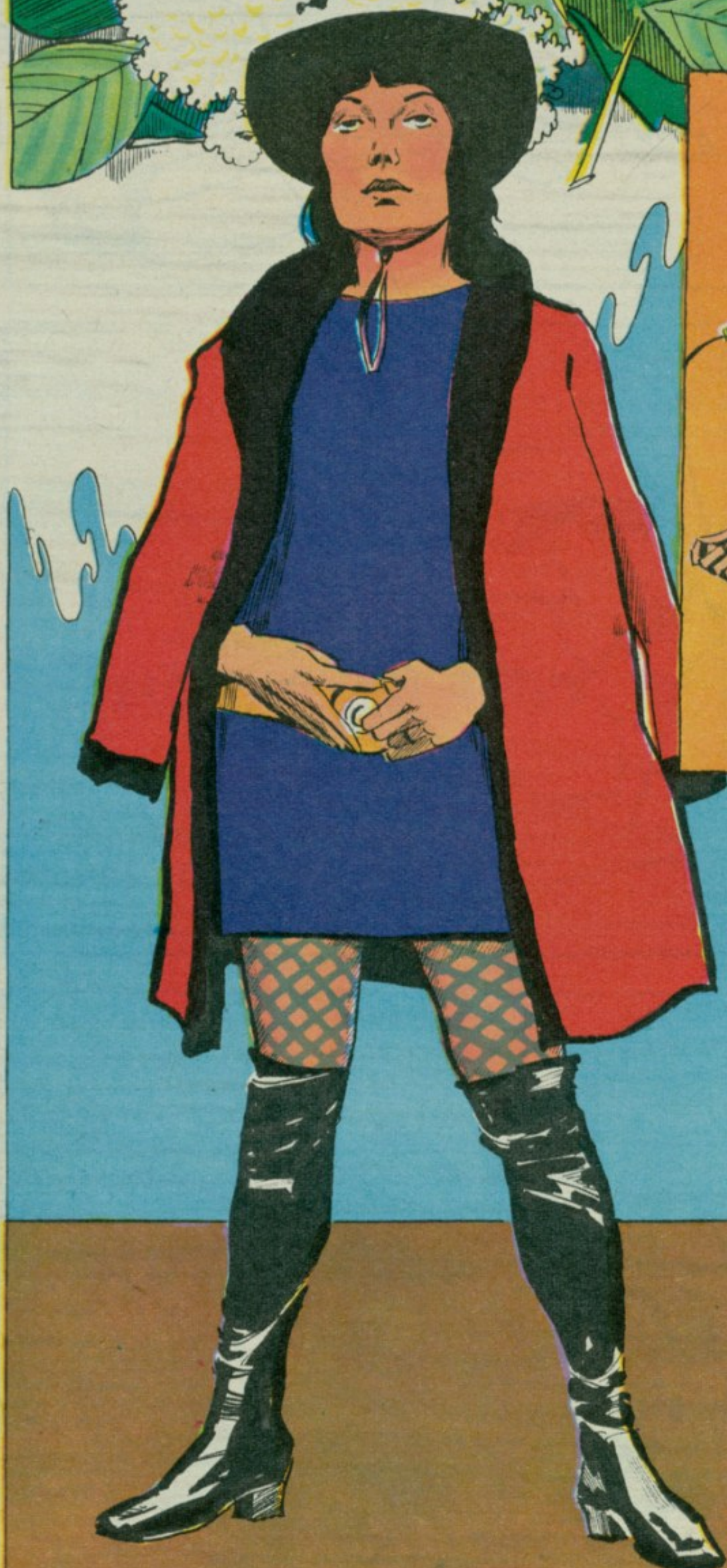
ГОСПОДА ЛИСАЦ

ДАНАС ЈОСИПА ЛИСАЦ
СПАДА У РЕД НАЈБОЉИХ
МЛАЂИХ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ
ПЕВАЧИЦА.
ПОЧЕЛА ЈЕ ПРЕ НЕКОЛИКО
ГОДИНА КАО И МНОГИ
МЛАДИ ПЕВАЧИ - У
ВОКАЛНО-ИНСТРУМЕНТАЛ-
НОМ СASTAVУ,
АЛИ, УБРЗО НАПУШТА
ГРУПНИ РАД
И ЗАПОЧИЊЕ
САМОСТАЛНУ
КАРИЈЕ-
РУ.

ВЕЋ НА САМОМ
ПОЧЕТКУ
ПОСТИГЛА ЈЕ
ВЕЛИКИ УСПЕХ.
НА ФЕСТИВАЛУ
„ОПАТИЈА 68“
ПЕВАЛА ЈЕ
КОМПОЗИЦИЈУ
АРСЕНА ДЕДИЊА
„ТО ЈЕ ОНО ШТО МЕ
ЧИНИ СРЕТНОМ“.
ИАКО ЈЕ ПОСТИГЛА
ОГРОМАН УСПЕХ,
ЈОСИПА СЕ НИЈЕ
„УСПАВАЛА“.
НЕУМОРНО ЈЕ
РАДИЛА
И ЗАСЛУЖЕНА
ПРИЗНАЊА
НИСУ
ИЗОСТАЛА.
НА СВИМ
СЛЕДЕЋИМ
ФЕСТИВАЛИМА
ЊЕНЕ
ИНТЕРПРЕТА-
ЦИЈЕ
СУ
БИЛЕ
ВЕОМА
ЗАПА-
ЖЕ-
НЕ.

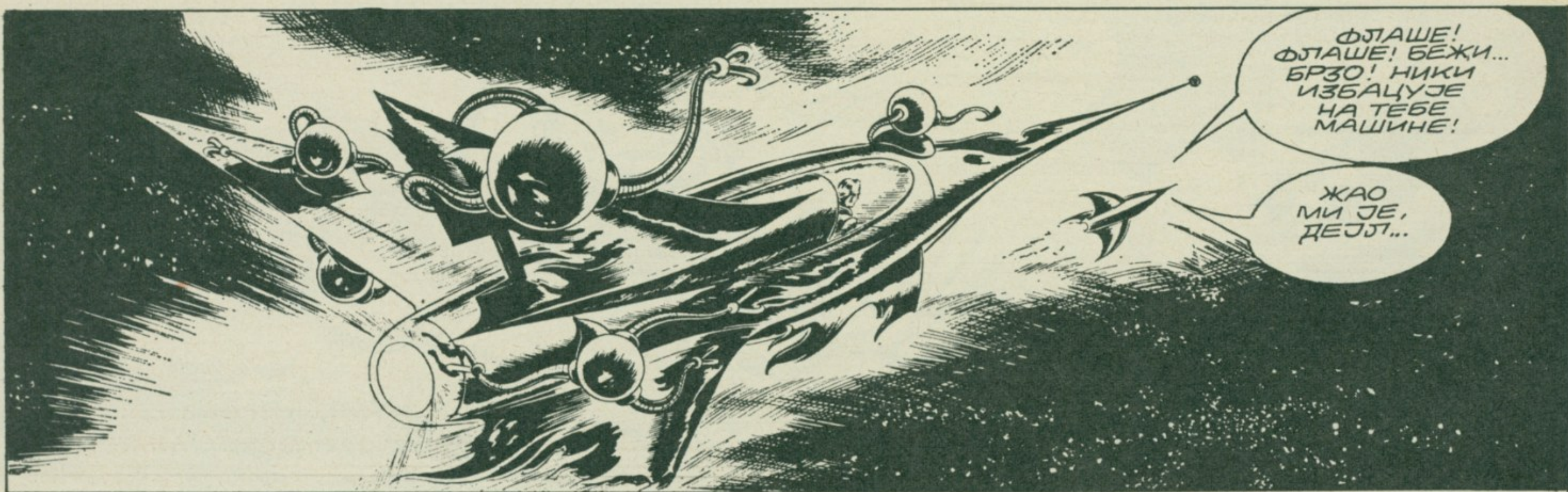
ЈОСИПА ЛИСАЦ СЕ РЕДОВНО ПОЈАВЉУЈЕ НА
ТЕЛЕВИЗИЈСКИМ ЕКРАНИМА,
ПРИРЕЂУЈЕ КОНЦЕРТЕ,
СНИМА ПЛОЧЕ.
ОСИМ ПРВОГ УСПЕХА, ТО ЈЕ ОНО ШТО МЕ
ЧИНИ СРЕТНОМ“. ДА СПОМЕНЕМО ТАКОЂЕ
ВЕОМА УСПЕШНЕ ИНТЕРПРЕТАЦИЈЕ:
„ВЕЋ КРЕНУЛЕ СУ ЛАЂЕ“ И НАРОЧИТО
„ЖИВОТ МОЈ“...
„ОЛУЈА“...

Флаш Гордон: ОСУЈЕЋЕНА ИНВАЗИЈА

ФЛАШЕ!
ФЛАШЕ! БЕЖИ...
БРЗО! НИКИ
ИЗБАЦУЈЕ
НА ТЕБЕ
МАШИНЕ!

ЖАО
МИ ЈЕ,
ДЕЈТИ...

...АЈИ, БОЈИМ
СЕ ДА СИ ЗА-
КАСНИЈА СА
ОПОМЕНОМ!

ОХ,
ФЛАШЕ...
НЕ!
НЕ!

МАШИНЕ КИДАЈУ
БРОД НА РЕЗАНЦЕ! ЈЕДИ-
НА МИ ЈЕ ШАНСА... ДА
ИСКОЧИМ ЗАЈЕДНО
С ПИЛОТСКИМ
СЕДИШТЕМ!

У УКРАДЕНОМ БРОДУ...

ОХ... УБИО СИ
ФЛАША!

ПА...
ПОНЕКАД И
НАЈБОЉИ ОД
НАС МОРАЈУ
ДА ОДУ!
ВЕЖИТЕ СЕ...
СПУШТАМО
СЕ!

ТИТАН... НАЈВЕЌИ
САТУРНОВ МЕСЕЦ...
ОДЛИЧНО МЕСТО ДА СЕ
САКРИЈЕ БРОД!
ТЕМПЕРАТУРА ЈЕ
УВЕК СТАЈНА...
МИНУС 28
СТЕПЕНИ!

ГЛЕДАЈ,
НИКИ! ТРАГ
РАКЕТЕ! КАКО
ЈЕ ТО МО-
ГУЋЕ?

МОРА ДА ЈЕ ГОРДОН!
ТО СУ РАКЕТНЕ КОЧНИЦЕ
НА ЊЕГОВОМ ИЗБАЧЕНОМ
СЕДИШТУ! АЈИ, ОВА
РЕКА ОД ТЕЧНОГ
АМОНИЈАКА ПРЕКИ-
НУЋЕ ПОТЕРУ!

НИКИ ЈЕ СВОЈИМ СПЕЦИЈАЛНИМ
ПИШТОЉЕМ ПРЕБАЦИО УЖЕ ПРЕ-
КО "РЕКЕ"...

НАЈПРЕ-
ТИ, ЦЕТ!
ПРЕКИ
РЕШ НА
ДРУГУ
СТРАНУ...
КАО НА
СКЕЈТИ!

1-4

ПОМОЗИ МИ,
НИКИ! СТАЈА
САМ... НЕ МОГУ
ДАЋЕ!

О-ЈОЈ! ИЗГЛЕДА
ДА ТЕ НИСАМ ДО-
ВОЉНО ЈАКО
ГУРНУО! ПРИЧЕ-
КАЈ ДОК ФЛАШ
НЕ СТИГНЕ!
А ЈА ЋУ
САМ УЗЕТИ
НОВАЦ! ЗБОГОМ,
БЕБИЦЕ!

ТИ... ЧУДО-
ВИШТЕ!

3.

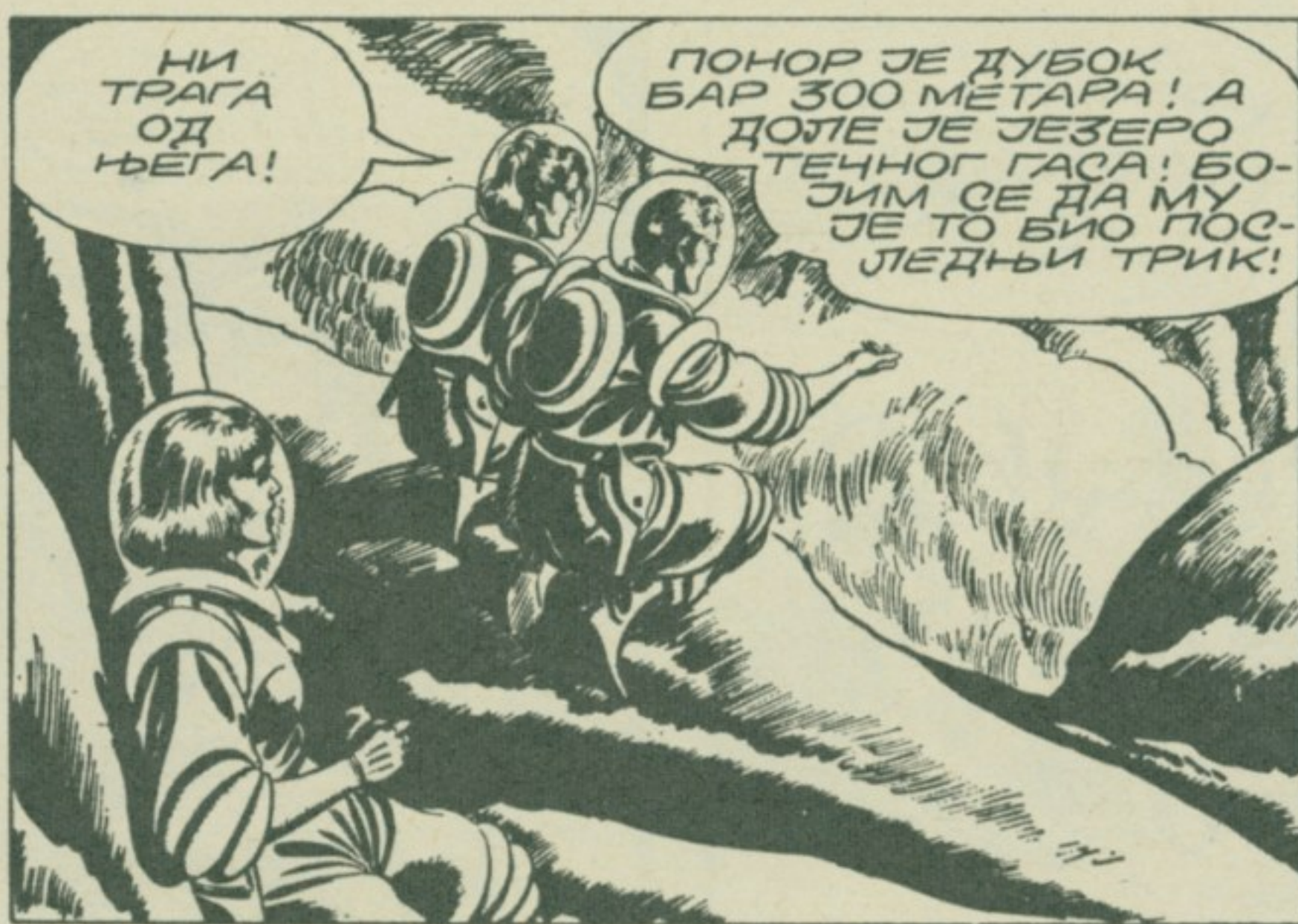
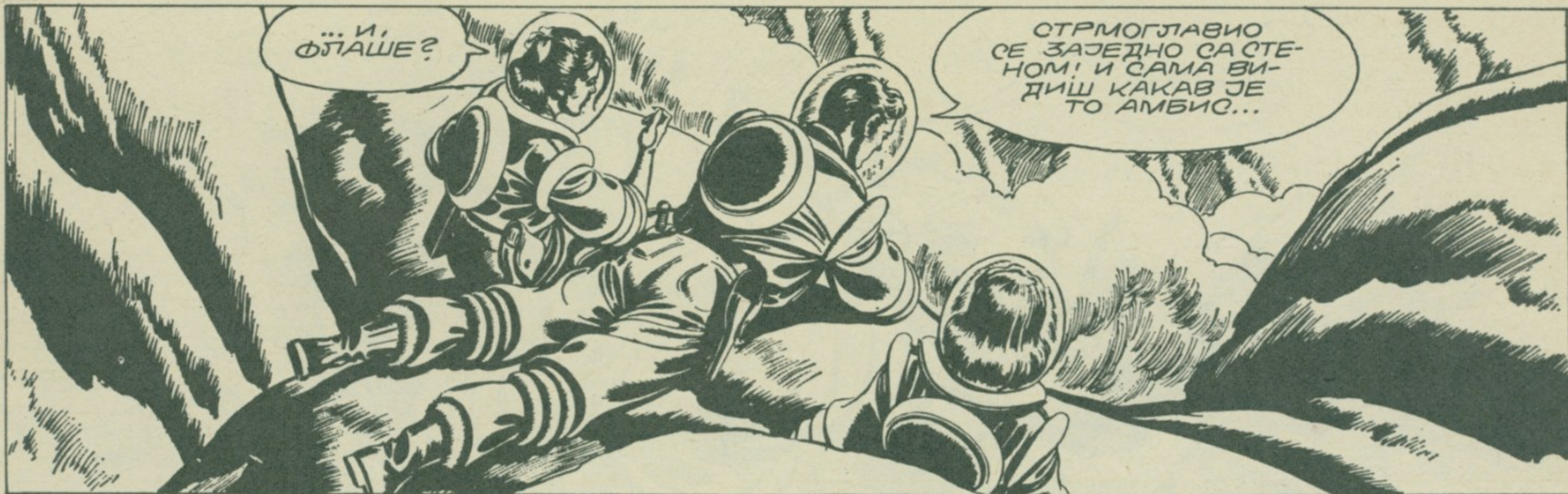
19

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

Из
мрачног
угла
тамнице
појавио
се
необично
џиновско
биће...

Флаше,
Флаше!
Помери
се...
Неко је
ту!

Не
могу...
ни
прстом
да
мрднем!

Глас ми
не излази
из грла!
Ох,
Флаше!

Значи
чове жртве
Скорпијанаца!
Не бојте
се!

Биће
слично
људима!
И ја га
разу-
мем!

Непознато биће нежно је
поставио флаша и
дејл у удобнији положај...

Ми бруни
говоримо без
речи... помоћу
мисли! Пошао
сам да вас
опоменем...
да ће ваша
планета би-
ти следећа
жртва! Али
заробили
су ме!

Ви сте
у рату
с њима?

Да!
Ратујемо
век стотинама
година!
Да нам моћни
дрени нису
притекли
у помоћ...
Давно нас не
би било!

По
вама...
Скорпијанци
су
непобе-
диви!

Готово
30 000 година
они иду из рата
у рат! Обухва-
тили су ратом око
1000 звезданих
система!
Уништавају све! Сад
се окупљају на
титану... да
одавде крену на
Земљу!

Флаше...
Укоченост
ме напушта!
Имамо ли
икаквог
изгледа...?

На
Земљи су
примијли
нашу
опомену!
Пошаће
флоту...

На ноге, Земља-
ни! Ваша флота се
приближава! Виде-
ћете својим очима
како ће упасти
у нашу
кљопку!

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ПОЗВАТИ СТЕ
ФЛОТУ ДА ВАС
СПАСЕ А НАС УНИ-
ШТИ! А САД ЋЕТЕ
ПРИСУСТВОВАТИ
ЊЕНОМ
УНИШТЕЊУ!

ПОБИТЕ
СА МНОМ...
СВЕ
ТРОЈЕ!

3 АРОБЉЕНИКЕ
СУ ОДВЕЛИ У
КОНТРОЛНУ
ОДАЈУ...

ВАШИ БРОДОВИ...
ВЕЋ СЕ ВИДЕ
НА ЕКРАНУ!
НАШИ КОСМИЧКИ
БРОДОВИ
РАЗНЕЋЕ ИХ
НА КОМАДЕ!

И КАД ПОМИСЛИМ
ДА САМ ИХ ЈА НАМАМИО
ОВАМО! КАД БИХ МО-
ГАО ДА ИХ
ОПОМЕНЕМ...

ФЛАШЕ,
ЈЕСТЕ ЛИ СПРЕМНИ
ДА УМРЕТЕ ДА
БИСТЕ ЊИХ
СПАСИТИ?

СПРЕМАН
САМ
НА СВЕ!

ОНДА...
ЗА
МНОМ...

ТРЕБА ДА
СТИГНЕМ ДО
КОНТРОЛНЕ ТАБЛЕ!
ИСПАСТИЋУ ИЗ
ТОПОВА ДА ИХ
ОПОМЕНЕМ...

АЛИ,
ФЛАШ ЈЕ
ЗАУСТАВЉЕН
У ВАЗДУХУ...

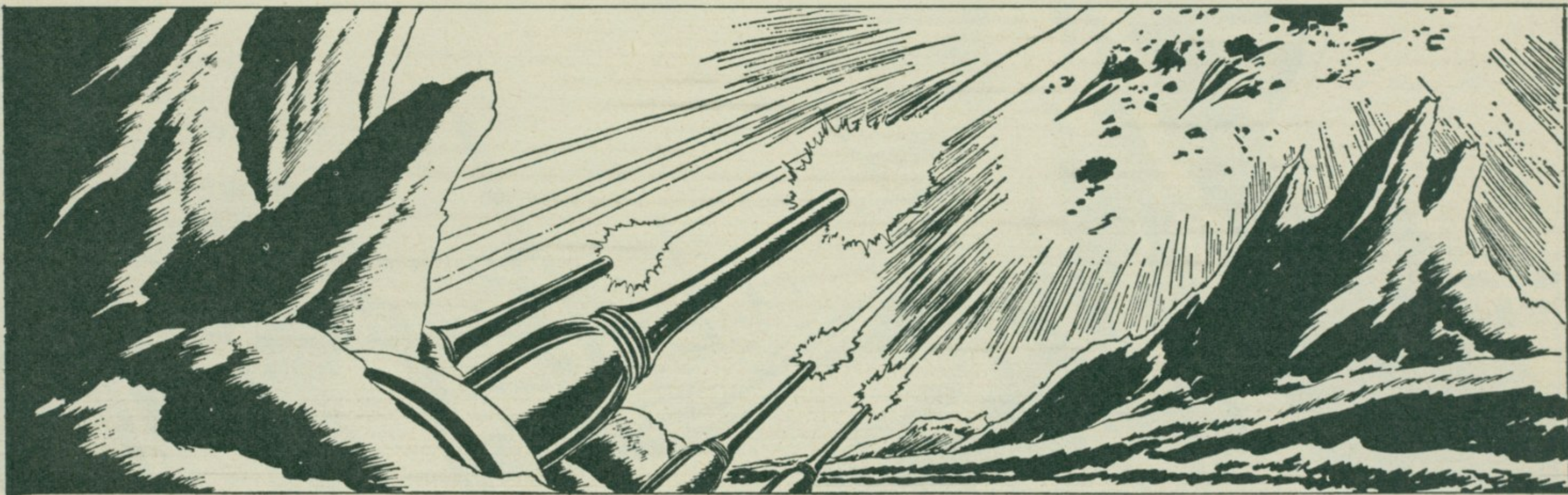
ИДИОТЕ! НАША
КОНТРОЛНА ТА-
БЛА ЈЕ ЗАШТИ-
ЋЕНА НЕВИД-
ЉИВИМ ПО-
ЉЕМ! САД...
ПРЕ НО ШТО
ТЕ УБИЈЕМО...

...ВИДЕКЕШ
КАКО
УНИШТАВАМО
ТВОЈЕ
ЗЕМЉАНЕ!

ФЛОТА
ЗЕМЉАНА
НА ДОМЕТУ
НАШИХ
ТОПОВА!
ПАТИ!

ВИДИТЕ ЛИ,
ЗЕМЉАНИ!
ОД ВАШЕ
ФЛОТЕ НИЈЕ
ОСТАЈО
НИШТА!

ФЛАШЕ,
НЕ ОЧАЈАВАЈ!
НИСИ ТИ
КРИВ!

МОЋНА
ЗЕМАЉСКА
АРМАДА! ХА!
ХА! ТО ЈЕ САМО
МАЈИ
ПРИМЕР... ДА
ВИДИТЕ
ШТА ЋЕ СЕ
ДОГОДИТИ
СУНЧЕВОМ
СИСТЕМУ!

ПРЕ НО ШТО
УМРЕТЕ,
ЗЕМЉАНИ,
НАПРАВИЋЕМО
ВАШЕ
ДУПЛИКАТЕ...
НАШЕ
АГЕНТЕ НА
ЗЕМЉИ!

Али, ИЗНЕНАДА СУ ЗИ-
ДОВИ И ПОД
СКОРПИЈАНСКЕ СТАНИЦЕ
ПОЧЕЛИ ДА ПУЦАЈУ...

У ЗАКЉОН,
ДЕЈЛ!
НАШИ СУ
ИПАК
СТИГЛИ!

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ПОСЛЕ
КРАТКЕ,
ОГОРЧЕНЕ
БОРБЕ...

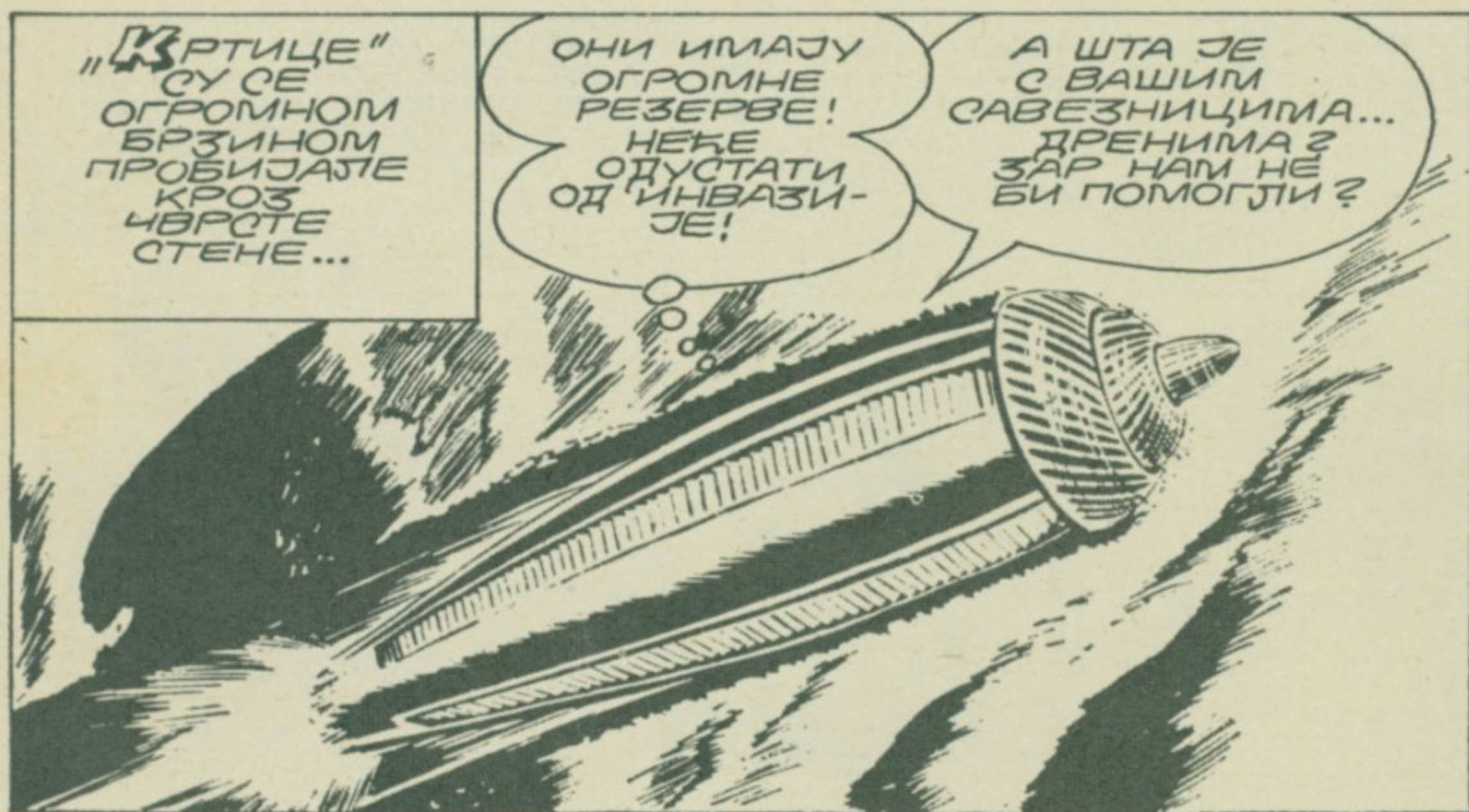
ОНА ФЛОТА КОЈУ
СУ УНИШТИЛИ БИЈА
ЈЕ САМО МАМАЦ...
СВИ БРОДОВИ СУ
БИЛИ БЕЗ ПОСАДЕ С АУТО-
МАТСКИМ ПИЛОТИМА! МИ
СМО СЕ СПУСТИЛИ ИЗ ХО-
РИЗОНТА, ПОСЛУЖИЛИ
СЕ...

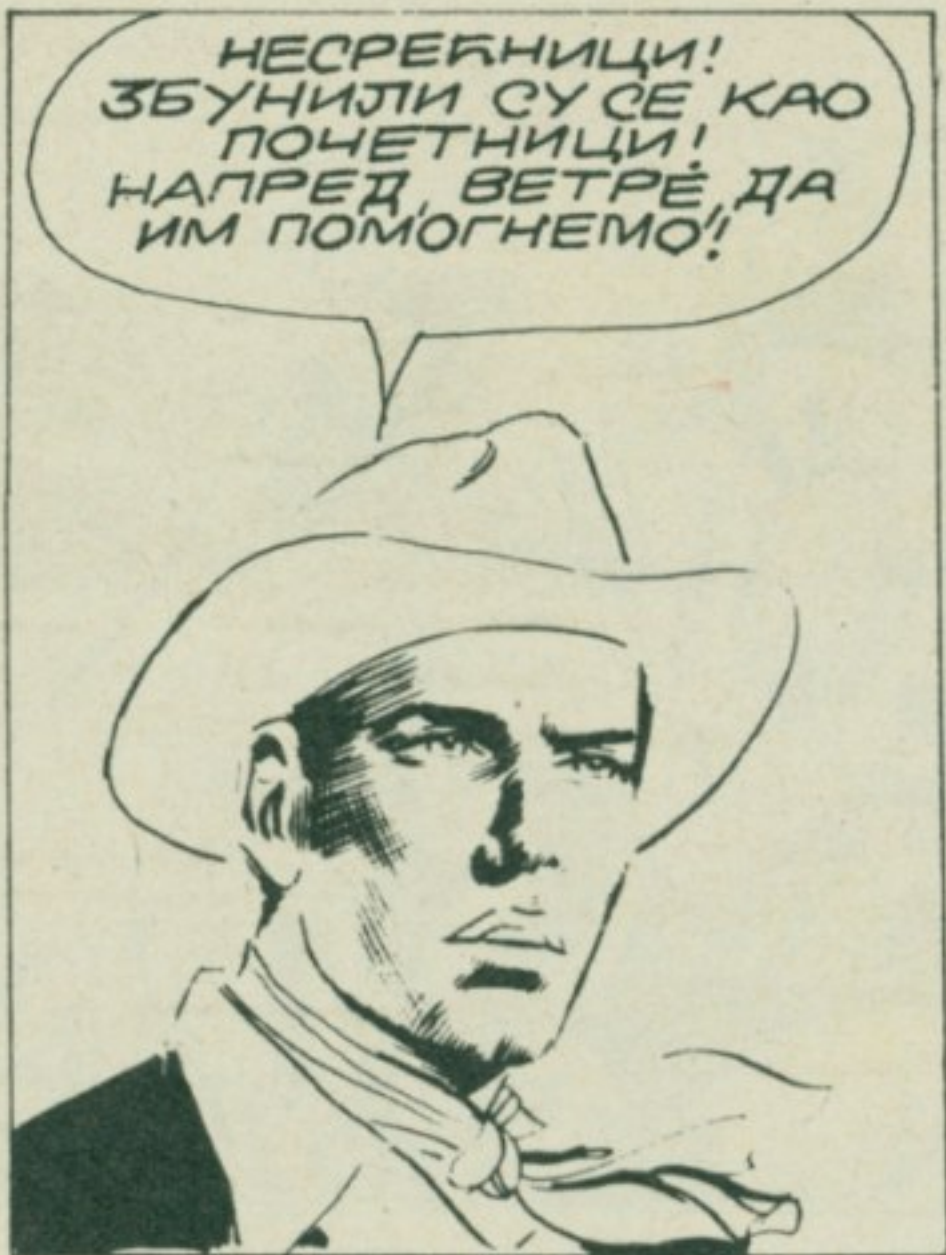
... "КРТИЦАМА"
И "ПРОБИЛИ СТЕ
СЕ КРОЗ ЗЕ-
МЉУ ДА БИСТЕ
ИЗБЕГЛИ
ЊИХОВЕ
ТОПОВЕ!

ХЕЈ!
ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ...

ЈЕДАН ОД
ЊИХОВИХ ИНВА-
ЗИОНИХ БРОДО-
ВА С ХИДРО-
ГЕНСКОМ
"ГЛАВОМ"...
ПИКИРА
НА
НАС!

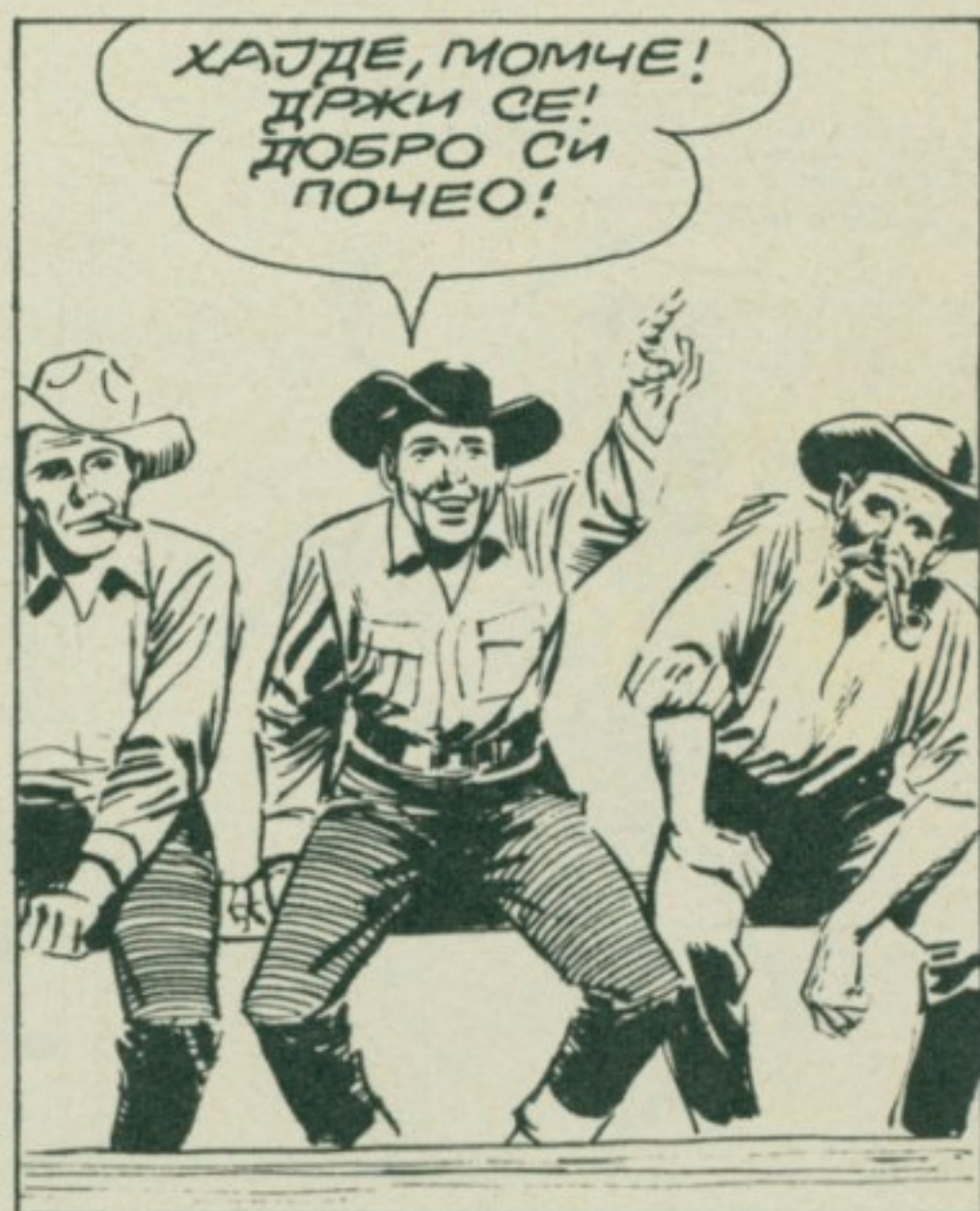

КАУБОЈИ И
ФАРМЕРИ
ИЗ ЧИТАВЕ
ОКОЛИНЕ
ОКУПИЛИ
СУ СЕ НА
РОДЕУ...

ДАМЕ И
ГОСПОДО,
ОТВРАМ
РОДЕО И
ИГРЕ!

ХАЈДЕ, МОМЧЕ!
ДРЖИ СЕ!
ДОБРО СИ
ПОЧЕО!

ДО
ВРАГА...

У ПРЕДТАКМИЧЕЊУ СТРЕЛ-
ЦИ СУ ГАЂАЛИ МЕТУ СА ДА-
ЉИНЕ ОД СТО МЕТАРА...

А АКО СЕ ВАРАМ? ПЕТНА-
ЕСТ ГОДИНА ЈЕ ОТАД ПРО-
ШЛО!

ПРВИ ЈЕ ГАЂАО ВЕЧИ-
ТИ ПОБЕДНИК... ПЕРКИНС.

ПАЖЉИВО ГАЂАЈ, СТАРИ!
ЏЕС ЈЕ ПРОТИВНИК КО-
ГА НЕ ТРЕБА ПОТЦЕ-
ЊИВАТИ!

ПОГОДАК!
МАЛИ ВРЧ РАЗЛЈЕТЕО
СЕ У КОМАДЕ...

ЏЕС ЈЕ НА РЕДУ...

ПРВИ
ПОГО-
ДАК!

ОДЈЕКНУО ЈЕ И ДРУ-
ГИ ПУЦАЊ...

ТРЕБА ДА
БУДЕМ СИГУ-
РАН! ТА КО-
ШУЉА...

ДАМЕ И ГОСПОДО,
ПОСЛЕ ПРЕДТАКМИЧЕ-
ЊА ОСТАЈА СУ САМО
ДВА КАНДИДАТА ЏЕС И
ПЕРКИНС!

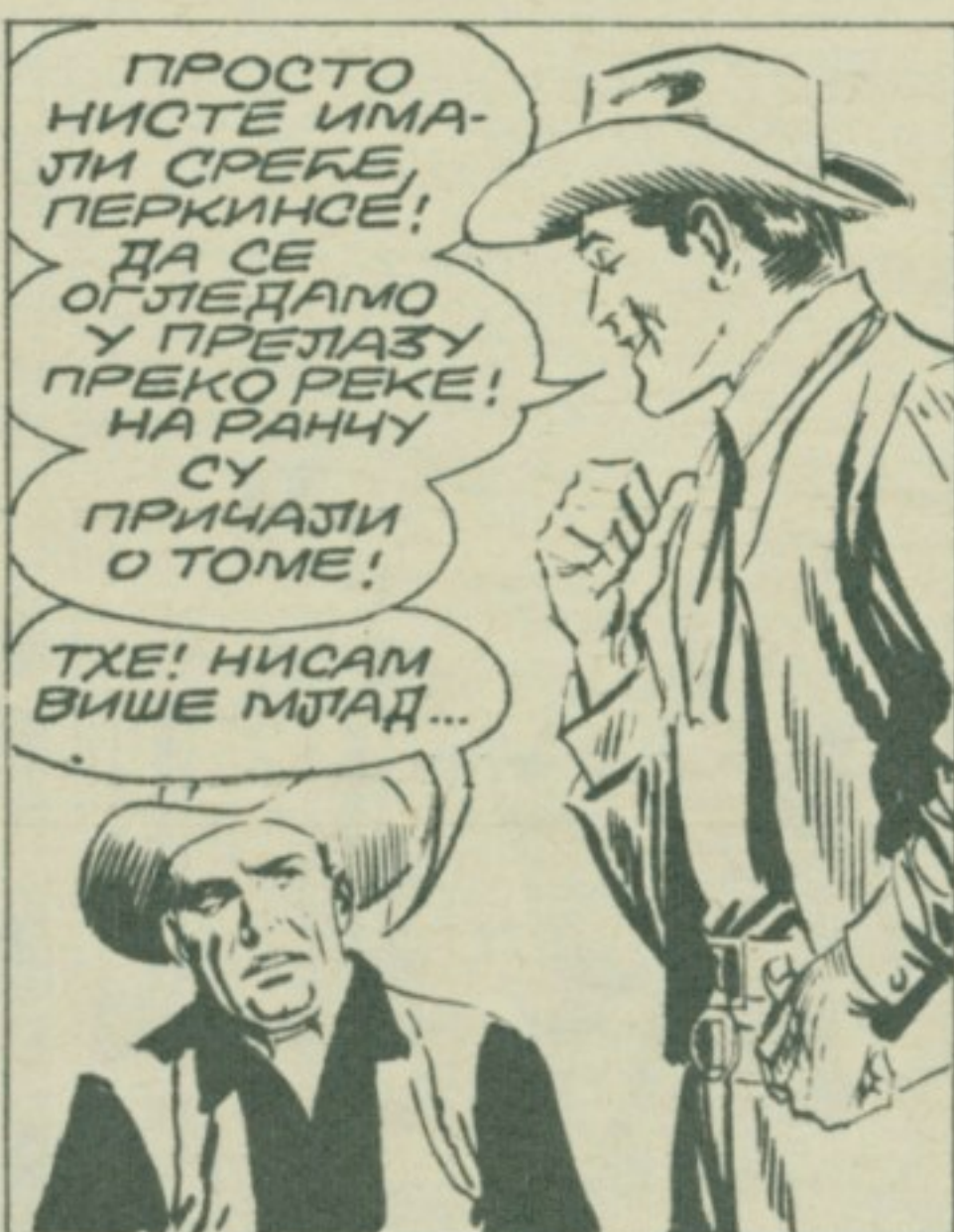
БИК ЈЕ БИО СНАЖАН И
ДИВАЉ...

...А ИПАК ЈЕ ПОСЛЕ
5 МИНУТА БИО СА-
ВЛАДАН!

ПЕРКИНС СЕ СПРЕМАО
ДА ЗАЈАШЕ СВОГ БИКА...

ИЗНЕНАДА...

ДА ЛИ ЋЕ
ЏЕС УСПЕ-
ТИ ДА ГА
СПАСЕ?

БРЗАК ИХ ЈЕ
НОСИО КАО ОРА-
ХОВЕ ЈЪУСКЕ...

МОРАМ ГА
ОНЕСВЕСТИ-
ТИ...

ИЗВИНИ,
СТАРИ!

ЏЕС ЈЕ НЕКАКО ДОВУКАО
ПЕРКИНСА ДО ОБАЛЕ ГДЕ
СУ ГА ПРИХВАТИЛИ КАУБОЈИ...

ТРЕБА МУ
СКИНУТИ КО-
ШУЉУ... ДА
ВИДИМО ДА
НИЈЕ
РАЊЕН!

НЕ! ТО
ЈЕ ГУ-
БЉЕЊЕ
ВРЕМЕНА!
ВОДИ-
МО ГА ДОК-
ТОРУ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДА-
НА ЈЪУДИ СУ ОТИШЛИ
ДА МАРКИРАЈУ СТОКУ.
ПЕРКИНС ЈЕ ОСТАО НА
РАНЧУ...

АЛИ, КРИШОМ ОД
ОСТАЛИХ ОСТАО ЈЕ
И ЏЕС...

ЗНАЧИ ТИ
СИ ЊЕГОВ
СИН И... ПРЕ-
ПОЗНАО
СИ МЕ!

КАД ЈЕ ПРВО ИЗНЕ-
НАЂЕЊЕ ПРОШЛО
ПЕРКИНС ЈЕ ПОКУШАО
ДА СЕ ОСЛОБОДИ ЏЕСА...

ОТЕРАО СИ МОГ
ОЦА О ЊЕГОВОГ
ИМАЊА ОПУ-
ЖИВШИ ГА ЗА
УБИСТВО КО-
ЈЕ НИЈЕ ИЗ-
ВРШИО! УМ-
РО ЈЕ У ЗА-
ТВОРУ... МАЈ-
КА НИЈЕ МО-
ГЛА ДА ГА ПРЕ-
ЖИВИ! ПРИСВО-
ДИО СИ ЊЕГОВО
ИМАЊЕ А ЗАТИМ
ГА ПРОДАО... ЗАЈЕД-
НО СА СВОЗИМ! НА
ПУСТИО СИ АРИЗОНУ
БОЈЕКИ
СЕ ДА ЋЕ
ТВОЈ
ЗЛОЧИН
БИТИ
ОТКРИ-
ВЕН...

НЕМОЈ
МЕ УБИТИ,
ЏЕС!
ДАЋУ ТИ
СВОЈ
РАНЧ!

БИО САМ ТАДА
ДЕТЕ АЛИ САМ
ЗАПАМТИО ДАН
КАД ТЕ ЈЕ МОЈ
ОТАЦ, БРАЊЕКИ
СВОЈ ДОМ РАНИО
ВИЛАМА! ПО
ЈЕБИМА!
МОРАО ТИ ЈЕ
ОСТАТИ ОЖИЉАК...
ИАКО ШЕРИФ,
ПРАВОГ УБИЦУ
ПУСТИО СИ ДА
ПОБЕГНЕ...
БИО СИ МУ
САУЧЕСНИК!

НЕЋУ ТЕ УБИТИ!
АЛИ, ЧИТАВА ОКОЛИ-
НА ЋЕ САЗНАТИ ДА ЈЕ
УГЛЕДНИ ГОСПОДИН
ПЕРКИНС
ОБИЧАН
БАНДИТ!

С ПИСМЕНИМ ПЕРКИНСОВИМ
ПРИЗНАЊЕМ ЏЕС ЈЕ ОТИШАО ДО
ОКРУЖНОГ СУДИЈЕ А ЗАТИМ ЈЕ
НАСТАВИО ЖИВОТ...

КАУБОЈА
-ЈУТАЈИЦЕ...

Крај

897

37

ДИВАН ДАН... СУН-
ЦЕ СИЈА... ПА, НИ
У ЕНГЛЕСКОЈ
ВРЕМЕ НИЈЕ
ТАКО ЛОШЕ!

ЗИП НОЛАН

ЗИП НОЛАН
ЈЕ ПРИВРЕМЕ-
НО У ЕНГЛЕ-
СКОЈ ГДЕ
ПРОУЧАВА
МЕТОДЕ
ЛОНДОНСКЕ
ПОЛИЦИЈЕ...

Али...

А. ЈО.
FRUIT

ОХ! ПРЕРАНО
САМ СЕ ОБРА-
ДОВАО! ЕВО
КИШЕ...

Али, то није била једина невоља...

Зип је похитао на
место догађаја...

Пљачкаши су век
ускочили у кола...

...Зип за њима али
су на мокром асфалту
точкови мотоци-
кла клизнули
и...

Зип је преко радија обавестио полицију
о пљачки а сам се упутио у опљачкану радњу...

АААХ!

НИКО
ДА СЕ НЕ УДА-
ЉАВА ДОК
ПОЛИЦИЈА
НЕ СТИГНЕ!

ЈА САМ ИЗ
ПОЛИЦИЈЕ! ДА
ЛИ СУ ПЉАЧКА-
ШИ МНОГО
ОДНЕТИ?

НЕКОЛИКО ВАЗА И ЈЕ-
ДАН СРЕБРНИ СВЕЋЊАК...
ТА ПЉАЧКА ЈЕ БИЛА
САМО КАМУФЛАЖА... ДА
СЕ СКРЕНЕ ПАЖЊА С
НЕЧЕГ ВЕЌЕГ! ДОК СУ
ОНИ ПЉА-
ЧКАЛИ
ИЗЈОГ...

... НЕКО ЈЕ У РАДЊИ
ИСЕКАО ИЗ РАМА
СЛИКУ КОЈА
КОШТА
МИЛИОНЕ!

ЗИП СЕ ПРВО УВЕРИО ДА НЕ
ПОСТОЈИ ДРУГИ ИЗЛАЗ А ОНДА
ЈЕ ПРЕТРЕДАО РАДЊУ И МУ-
ШТЕРИЈЕ У ЊОЈ...

ОЧИГЛЕДНО ЈЕ
ДА СЛИКА НИЈЕ
КОЈ МЕНЕ! ЕВО
МОЈЕ АДРЕСЕ...

НЕ МОГУ
ВАС ЗАДР-
ЖАТИ...

ЗИП ЈЕ ГЛЕДАО ЗА ЧОВЕ-
КОМ КОЈИ ЈЕ ИЗЈЕТЕО НА
КИШУ...

УБЕЂЕН
САМ ДА ЈЕ
ОН КРАД-
ЉИВАЦ!

ШТА ЈЕ ПРОБУДИ-
ЛО ЗИПОВУ
СУМЊУ?

ХЕЈ,
ВИ...

ДРШКА БЕЗАЗЛЕНОГ
КИШОБРАНА ПРЕТВО-
РИЛА СЕ У ТРЕНУ У
ОШТРУ КАМУ...

НЕ ПРИ-
ЛАЗИ МИ...
АКО НЕ
ЖЕЛИШ
ДА ТЕ
ПРОБУ-
РАЗИМ!

ЗИП ЈЕ ЗАСТАО
САМО НА ТРЕНУ-
ТАК...

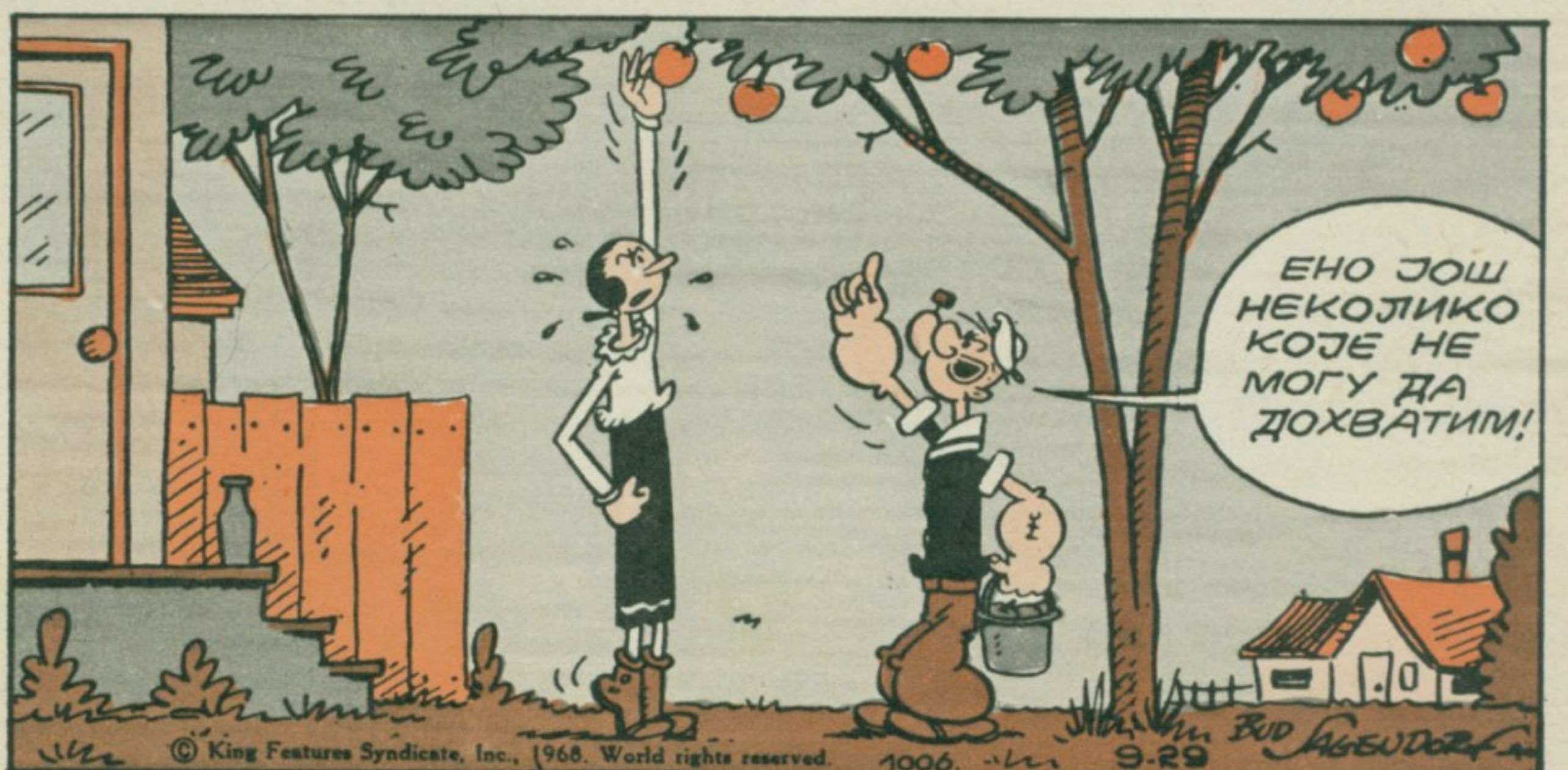

АНТИКВАР И ПРОЛА-
ЗНИЦИ ПРИСКОЧИЛИ СУ
ЗИПУ У ПОМОЋ...

НИСАМ ОЧЕКИВАО ДА ЋУ У
ЊЕГОВОМ КИШОБРАНУ НАЋИ
КАМУ... АЈИ САМ
ОЧЕКИВАО ДА
У НАБОРИМА
КИШОБРАНА
НАЂЕМ СЛИКУ
САВИЈЕНУ У
РОЛНУ! ЗБОГ
ТОГА И НИЈЕ
ОТВОРИО КИ-
ШОБРАН ИАКО
ЈЕ КИША ПЉУ-
ШТАЈА!

КРАЈ

ПАТРОЛА ГРОМ

РОЏЕРЕ! ОБОЈИЦА СМО РАЊЕНИ! МОРАШ НАМ ДОВЕСТИ ПОМОК! СПУСТИ СЕ У ПОДНОЖЈЕ КРОЗ РАЈХСМЕЈЕРОВ ПРОЛАЗ! ЧУЈЕШ ЛИ МЕ?

НАЈЗАД ЈЕ СТАЈАО НА ЈУЖНОМ "ЗУБУ" БАВОЛОВОГ ВРХА!

СКОТЕ! ПАОН НАС НИЈЕ ПОСЛУШАО! НАСТАВИО ЈЕ ДА СЕ ПЕЊЕ!

ЗНАМ, ВИРЦИЛЕ!

АЛИ ЗАШТО? ШТА МУ ТО ЗНАЧИ?

ЗНАЧИ ДА НАС ЈЕ ОСТАВИО ДА ОВДЕ УМРЕМО!

FRANK BELAMY
1006

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ: КРОЗ БЕЛИ ПАКАО!

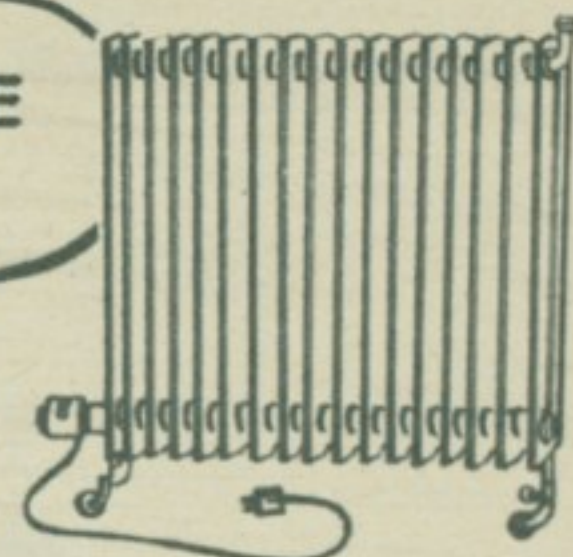
ENERGOINVEST
ПЕРЕ РУБЉЕ МАШИНАМА!
ЗАСИПА ВАС НАГРАДАМА!

ПРВА НАГРАДА:
Машина за прање рубља
„OBODIN” K5L 150

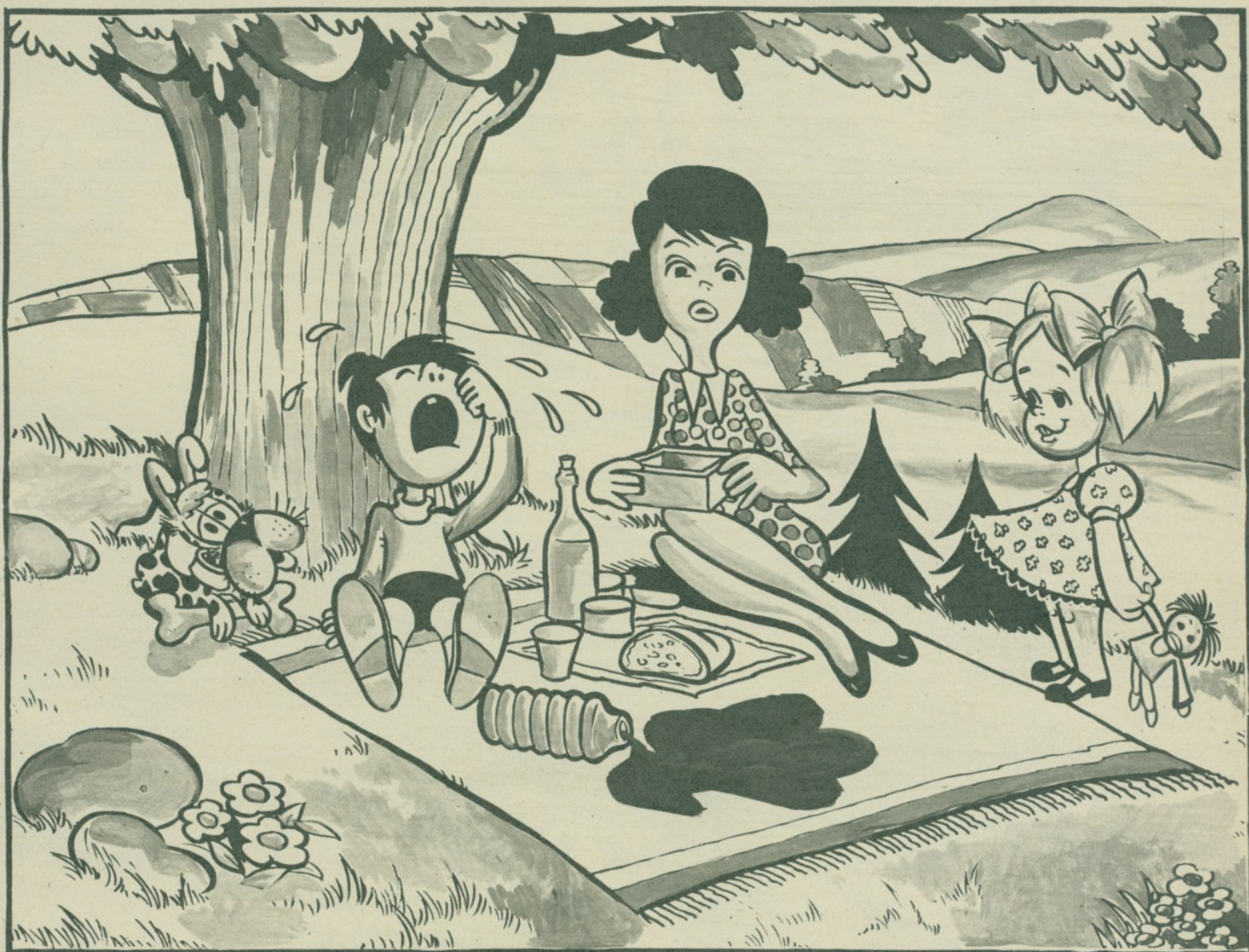

ENERGOINVEST
РАДИЈАТОРОМ ВАС ГРЕЈЕ
ДОК НАПОЉУ ВЕЈЕ!

ДРУГА НАГРАДА:
Електрични радијатор
ENERGOINVEST G 17/III

КАКАО МИЋУ РАСПЛАКАО

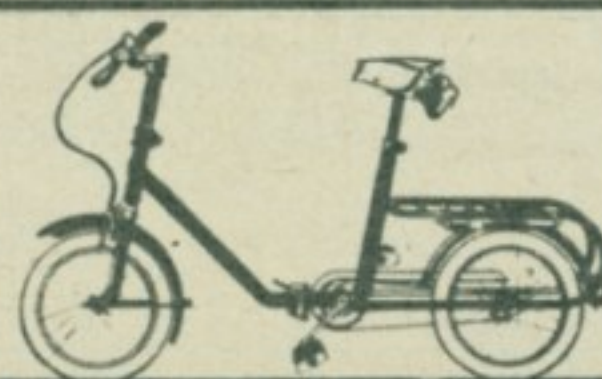
Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

**Мића се горко расплакао јер је по новом ћебету просуо какао. Одговори:
Да ли се у Енергоинвестовој машини „Ободин” може опрати ћебе?**

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

Трећа награда:
БИЦИКЛ „УНИ”

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У НАДЛЕЖНОМ БРОЈУ: НА ЗАБАВИ!

ДЕСЕТ ПАКЛЕНИХ СЕКУ

У петнаестој години живота Алберто Бенети остао је сам на свету. Отац му је погинуо на фронту а сада, три године пошто се II светски рат завршио умрла му је и мајка. Имао је још само сестру старију од себе више од десет година, али Паола није живела у Италији. Већ годину дана била је удата за једног америчког официра у Форт Ворту у Тексасу. Поред бола за мајком Алберто је мучило и то што није знао шта ће с њим бити. А онда је стигло од Паоле писмо у коме је јављала да су она и муж, инжењер Џо Морисон, одлучили да га узму себи и да ће му ускоро послати авионску карту.

**ИМА ЛИ
И ДАНАС
КАУБОЈА?**

Дечак је неколико пута прочитао писмо из Америке и кад год му је поглед пао на реч Тексас, очи би му засијале. Јер, Алберто је одувек, тако рећи од рођења, сањао о Дивљем западу. Знао је напамет све приче о Индијанцима, Џозефу, Бику Који Седи, Буфалу Билу... Осим тога, обожавао је коње. Њихов сусед имао је ергелу тако да је Алберто, још док је ишао у основну школу, научио да јаше и све слободно време проводио је са својим љубимцима. Сусед који је осетио ту Албертову страст дао је дечаку прве лекције и бодрио га да настави с учењем. Сваког дана правио је Алберто дуге шетње на коњу или је кротио ждрепце терајући их да прескачу препреке. Када

је био на коњу, Алберто би све заборављао и замишљао да је прави каубој из Тексаса.

Сада га је тај Тексас из снова очекивао. Алберто се са стрепњом питао да ли тамо и данас има Индијанаца, шерифа и каубоја на коњима, с колтовима које потезу брже од муње.

Најзад је дошао велики дан. Алберто Бенети сео је једног јутра у велики авион и десетак часова касније обreo се у Њујорку. Љубазна стјуардеса одмах га је одвела до авиона који је летео за Тексас.

**НАГРАДА —
ИНДИЈАНСКИ
ПОГЛАВИЦА**

Сестра и зет окружили су га пажњом и љубављу тако да су прве недеље боравка у Америци прохујале као у сну. Затим су га уписали у једну школу где је требало да научи енглески језик и, следећи јесени, настави школовање у гимназији. Тек после месец дана Алберто се усудио да проговори о коњима и о својој жељи да упозна прави каубојски живот „Дивљег запада“. Да би му учинили по вољи, Џо и Паола одвели су га на родео, прави родео на коме се одлучивало ко ће постати шампион Форт Ворта и представљати Тексас на највећем родеу Сједињених Држава.

Не трепћући седео је Алберто између Џоа и Паоле у великој арени препуној света. Пре главне тачке, док су каубоји изводили разне вештине на коњима и биковима, Џо му је објашњавао правила родеа. Алберту се чинило да сања. Тако је неосетно прошло време и спикер је најзад најавио најзанимљивији део програма, борбу која ће одлучити ко је најбољи и највештији јатач Тексаса.

У арену је уведен коњ и Алберту је срце дошло у подгрлац. Два каубоја водила су најлепшег коња којег је Алберто икада видео: ватреног вранца сјајне црне длаке, гриве и репа белих као снег. Спикер је објаснио да ће онај каубој који се десет

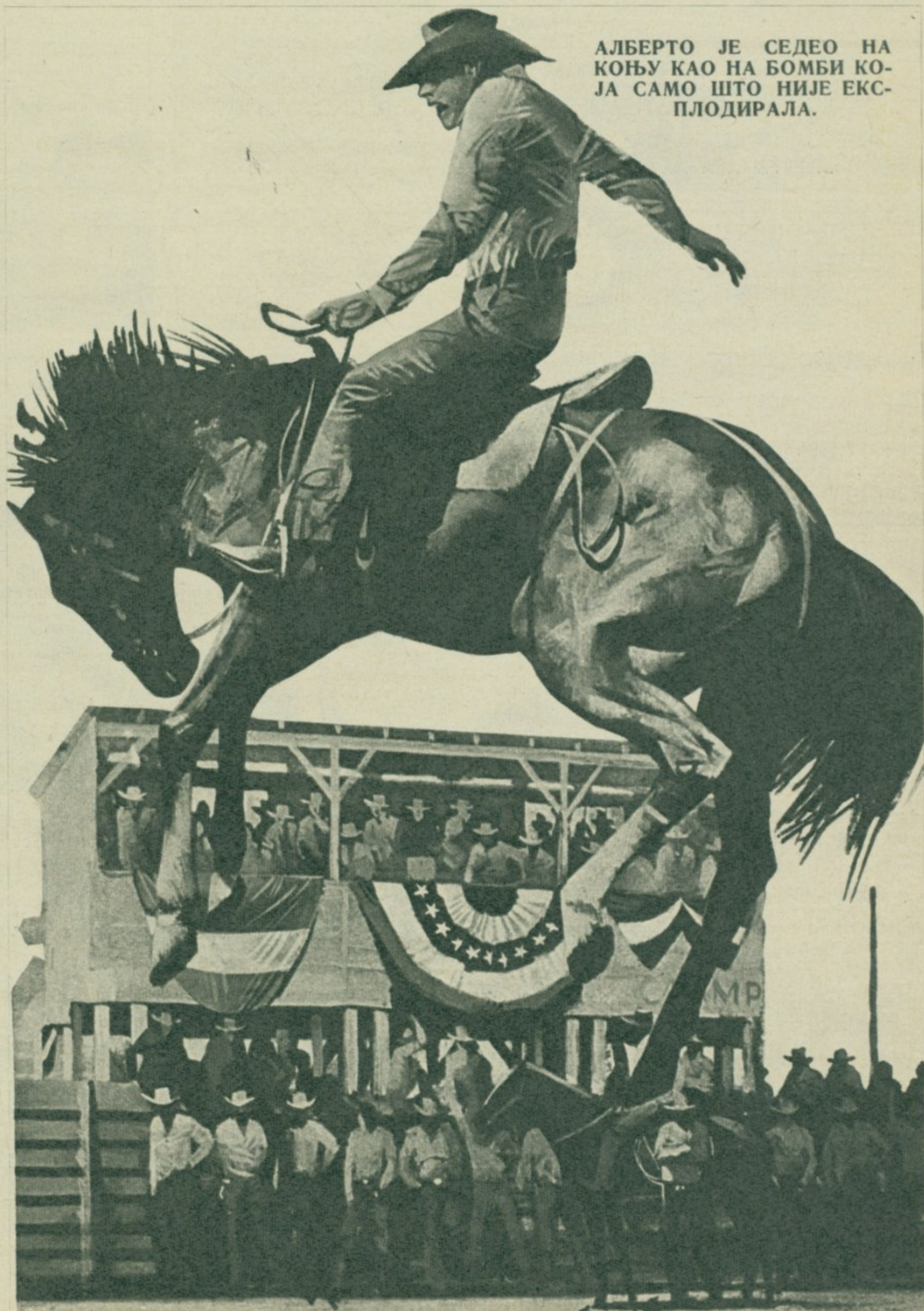
**Кад је и последњи од пријављених
јатача великој родеа у Тексасу прес
нуо о земљу, спикер је позвао људе
из публике да и они окушају срећу**

секунди одржи у седлу Индијанског Поглавице — тако се звао коњ — постати шампион Форт Ворта и, као награду, добити тог истог коња и то с пуном опремом. Алберто је као у грозници слушао ове речи и није ски-

дао поглед с Индијанског Поглавице који је бесно фрктао.

Први каубој који је изишао на арену био је, изгледа, прилично позната личност јер га је публика дочекала снажним аплаузом.

Видело се да има много навијача. Алберто је био уверен да ће баш он освојити дивног коња јер је сматрао да су десет секунди ситница за доброг јатача. Било му је жао што ће коњ тако брзо отићи из арене и дао би

**АЛБЕРТО ЈЕ СЕДЕО НА
КОЊУ КАО НА БОМБИ КОЈА
САМО ШТО НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАЛА.**

ИНДИЈА У СЕДЛУ

све на свету да је могао да се нађе на јахачевом месту.

Каубој се попео на дрвену ограду и опрезно ставио ногу у узенгију док је десном руком чврсто ухватио конопац. Коњ, који је до тада био стешњен између два дрвена зида, улетео је у арену фркнући и бесно се пропињући. Публика је урлала а спикер преко гласноговорника бројао секунде: „Један! Два! Три! Четири!“ Алберто је дрхтао од узбуђења и готово је мрзео каубоја у седлу. „Успеће! Успеће!“ говорио му је неки унутарњи глас. Али, на „шест!“ Индијански Поглавица направи бесан скок и човек се нађе на земљи. Алберто одахнуо олакшањем.

СВИ СУ НА ПЕСКУ

Али, био је то тек почетак. На ред је дошао други каубој, мишићав, омањи човек, смркнута лица за кога се Алберто могао заклет да не воли коње. Чим је узјахао Индијанског Поглавицу, снажно му је зарио ма музе у стомак и коњ се одмах осветио треснувши га о земљу после непуне три секунде.

После њега покушала су још двојица али нису били боље среће од својих претходника. У публици је завладала мртва тишина кад је у арену ушао човек у белом кожним доколеницама. Одмах се видело да га сматрају правим шампионом који ће сигурно однети победу.

Индијански Поглавица је употребио сва своја лукавства али га је каубој чврсто држао и није му дао да мрдне. Алберто је био блед као крпа и осећао се као да му отимају нешто најдраже. „Шест! Седам! Осам!“ — бројао је спикер. Али, на узвик „девет!“ глас бројача се изненада прекинуо а човек у белом доколеницама лежао је на песку колико је дуг и широк. Алберто је још једном одахнуо.

Али, још није било готово и спикер је објашњавао нешто што Алберто није могао да разумје. Сестра му је превела спикерове речи: пошто ниједан од пријављених кандидата није успео да остане у седлу десет проми-

саних секунди, према правилима родеа који из публике жели да окуша срећу, може да изађе у арену. Ако победи, Индијански Поглавица припастиће њему!

Сестра није честито ни за вршила, а Алберто се, као у бунилу нашао у средишту арене. Гледаоци су ватрено поздравили храброг момчића који се пријавио да јаше а није имао чак ни чизме. Узалуд су Паола и Џое избезумљено махали рукама и довикивали му да се врати. У општем паклу њихови гласови нису се ни чули. Поготово их није чуо Алберто који је нетремице гледао дивног коња и питао се да ли ће успети. Морао је да покуша јер је знао да му се оваква прилика никад више неће ukazати.

Пришао му је човек с оловком и хартијом у рукама и упитао га како се зове. Алберто га није разумео и само је рекао „Ја сам Италијан“. То је умео да каже на енглеском језику. Човек му је дао хартију да се потпише а затим је објавио преко гласноговорника да ће један италијански дечак окушати срећу и позвао публику да га бодри.

ГОРЕ ОД ЗЕМЉОТРЕСА

Алберто се попео на ограду и пре него што је узјахао, учинио је оно што је увек радио с коњима: помиловао Индијанског Поглавицу по ознојеном врату и нешто му шапнуо у уво. Затим је узјахао и чврсто обухватио ногама стомак коња. Конопац је обмотао око десне руке и дао знак да је спреман.

Алберто се створио у арени као ношен ветром. Осећао се као да седи на бомби

која само што није експлодирала. „Један! Два! Три! од јекивало је из звучника. На „Четири!“ Алберто је осетио да неће издржати, али је још чвршће стегао коња и зубе. „Пет! Шест! Седам!“ Публика је урлала. Чак и каубоји који су час пре тога поражени бодрили су малог Италијана. Индијански Поглавица скакао је као луд. Алберто се дизао стомак и чинило му се да је земљотрес шала према овоме што му се догађало на ђаволском коњу. „Девет...“ Сви гледаоци су на ногама, „Десет!“

УРНЕБЕС У АРЕНИ

У арени — одушевљење. Хиљаде каубојских шешира полетело је у ваздух. Један каубој улетео је на коњу у арену и у пуном трку скинуо Алберта с Индијанског Поглавице.

Алберто се поново нашао сам у центру. Кости га више нису болеле, али му је рука била сва расечена од конопаца. С муком је задржавао сузе. Ништа није схватао. Није видео људе који су му пружали руке, није видео сестру која је плакала. Био је на свом првом родеу и освојио коња из снова.

Годинама касније новине су писале о највећем шампиону родеа који је икада постојао. Покушали су да га прекрсте у Ала Бенета, на амерички начин, али он то није никада дозвољавао. И када је био на врхунцу славе захтевао је да га зову само Алберто Бенети и никако другачије.

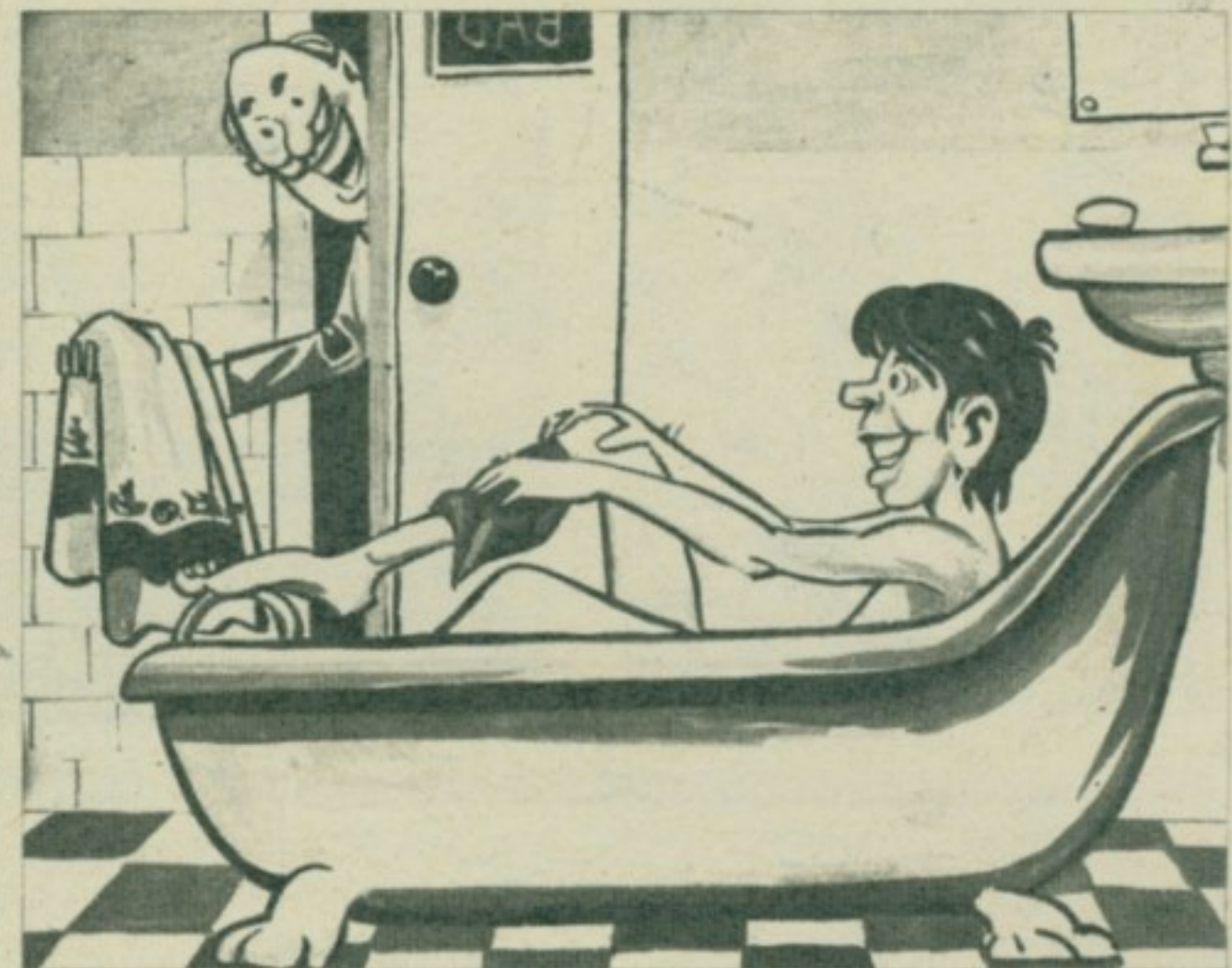
Б. Д.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ: ПОСЛЕДЊИ ОКРШАЈ

ВАШТАР СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

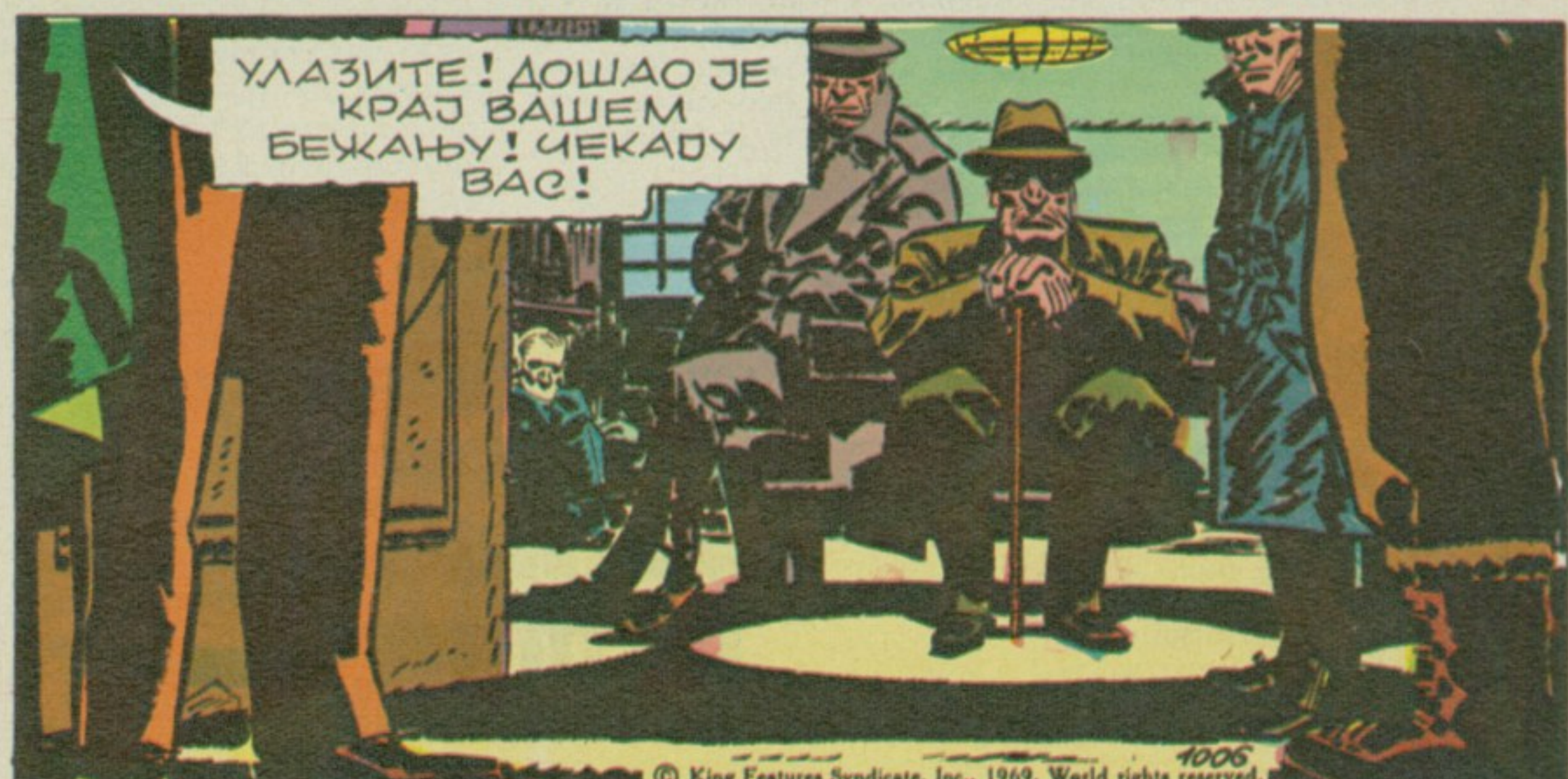
МАЧКА И ФИЛМ. — Бостонски трговац Едвард Кели позајмио је своју мачку власнику једне биоскопске дворане која је била пуна мишева. Али, пре него што је мачка обавила свој задатак, господар ју је узео натраг а од власника биоскопа тражио одштету од 1000 долара. У тужби суду навео је да је његова мачка тешко нервно оболела јер је стално гледала каубојске филмове у којима има много пуцање. Суд је уважио његов захтев.

КУПАЊЕ. — Три младића и једна девојка телефонирали су Вилијему Томасу, председнику општине у Роттердаму: „У нашој кући нема купатила. Дођи ћемо код вас да се окупамо.“ И кроз неколико минута дошло је све четворо да би се натане, један по један, окупали. При одласку лепо су му захвалили али су додали: „Све док ви као председник општине не изградите довољно станова са санитарним уређајима, долазићемо код вас на купатило.“

ПУСТА ЖЕЉА. — У једној школи у Преторији (Јужна Африка) учитељ је одузео једном осмогодишњем ученику тамну, добро затворену боцу коју је овај донео на час. Пошто је дечак одбио да каже шта је у њој, учитељ ју је отворио. Била је пуна термита. Тек тада је дечак признао да је намеравао да термите пусти не би ли они, временом, изгризли све школске клупе. Тада би, рекао је дечак, вероватно имали неколико дана распуста.

ЧУВАЈ МЕТАК, ДЕНЕ!

Једнога дана кад сам био на Цејлону, пошао сам са својим братом Деном у лов на језеро Минерију. Село истог имена налази се неколико километара даље. Домороци који су носили наше оружје и ствари мало су заостали и тако смо се нас двојица нашли само с две-три лаке пушке и нешто муниције. Како се људи с нашим карабинима нису никако појављивали, одлучили смо да сами прошетамо и извидимо терен.

БЕЖАЊЕ ЈЕ УЗАЛУДНО

Идући обалом језера убрзо се нађосмо у пространој долини где су живели бизони. Крдо од стотинак крупних животиња лежало је у мочварној јарузи на око пола километра од нас. Понеки усамљени бизон мировао је ту и тамо у трави, а на другој обали језера наизирале су се тамне пеге, удаљена крда ових животиња.

Призор је био примамљив, а ми млади и неопрезни. Просто смо осетили да морамо видети како бизони изгледају изблиза. Били смо сигурни да ћемо се лако одбранити ако до нечега дође, потпуно заборављајући да је наше оружје преслабо за крупну дивљач.

Били смо спокојни као да се налазимо на улици некога града а не усред крда страшних бизона. Животиње су нас одмах приметиле и устале из блата, као једна. Гледале су у нас с највећим запрепашћењем. Док смо се приближавали, оне су се инстинктивно прибиле једна уз другу и укочиле као војници у строју.

Али, нама ни то није било доста. Пришли смо им сасвим близу и сада нас је раздвајало свега тридесетак корака. У стаду се осетило комешање и седам огромних мужјака издвојило се из групе док су се остали окренули и уз страшан топот одјурили. И тако смо се, изненада, нашли очи у очи са седам разјарених животиња. Били смо свесни да је свако бежање узалудно.

Један од бизона кренуо је на нас али, двадесетак корака од пушчане цеви, скренуо је и добио два метка у плећку. Мој брат и ја смо истовремено опалили. Бизон је поклекнуо, исправио се и ћопајући пошао према води. Остали мужјаци мирно су посматрали шта се догађа. Одједном један од њих се одвојио и у пуном трку оборио рањеног друга. Затим је лагано кренуо пут јаруге.

ОПАСНА АВАНТУРА ЗАВРШИЛА БИ СЕ ДРУГАЧИЈЕ ДА У ЦЕПУ НИСАМ ИМАО ШАКУ МЕТАЛНОГ НОВЦА.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Остављајући брата да рањеном бизону прекрати мук, дао сам се у потеру за бегунцем. Он је у лаганом галопу прешао стотинак метара затим се погнуте главе зауставио, окренуо и пошао неколико корака према мени. Онда се поново укопао и чекао. Пустео ме је да пређем још један километар, изгледа решен да завршимо борбу прса у прса.

ЛОВАЧКИМ НОЖЕМ НА БИЗОНА

Још нисам био свестан опасности у коју срљам. Животиња је изгледала величанствено, подигнуте главе и забачених рогова, тако да ни највештији стрелац не би могао да је погоди у чело. Захваљујући овом положају бизон је веома опасан непријатељ јер му меци мале пушке не могу ништа. Познато је да у овом случају треба гађати у плећку, али је и веома тешко погодити је. А ако бизон рани човека,

његов бес стишава се тек када жртву изгази и раскомада.

Испалих један хитац из даљине, ставих у пушку последњи метак и безбрижно наставих према противнику. Био сам сигуран да су му минути одбројани.

Како сам се љуто варао! Још једном повукох ороз и... промаших!

Сада сам био без муниције и бизон је могао да покаже шта зна. Нисам никако смео да бежим јер би то раздражило мог непријатеља и са мном би било свршено.

Тек тада било ми је јасно да је лов на бизоне веома опасан и био бих дао све на свету да сам могао да се нађем хиљаду километара одатле. Моја рука сама је потражила ловачки нож — оружје сасвим неупотребљиво у борби против бизона.

У ГАДНОМ СОСУ

Ден, удаљен једно километар и по, није ни сањао у каквом сам сосу. Гледајући нетремице бизона снажно

звизнух, али узалуд. Брат ме није чуо. Бизон ми се приближио неколико корака. Схватио да сам изгубљен. Ипак, покушавајући да лицу дам строг израз, оштро сам одмеравао непријатеља.

Одједном, паде ми на памет спасоносна мисао. Не скидајући поглед са животиње ставих дуплу дозу барута у десну цев пушке, исцепих парче кошуље и завих у крпу ситан метални новац који ми се нашао у џепу. Замотуљак ставих у цев и то баш у тренутку када је бизон одлучио да нешто предузме.

Његов скок био је тако муњевит да нисам стигао да у пушчану цев вратим шипку већ је бацих. У истом тренутку уперих пушку стављајући прст на ороз. Али, бизон је поново стао као укопан, на седам-осам корака од мене, и опет смо се гледали очи у очи. Сада сам био нешто сигурнији јер ми је пушка била пуна.

Тада иза себе чух убрзано дисање и глас свога брата који је једва могао да говори, задихан од трчања. Ипак сам из његовог испрекиданог муцања разумео да он у својој пушци има само један метак и никакву резерву. Нисам се усуђивао да окренем главу али упозорих Дена да чува метак све док ми се бизон сасвим не приближи, а тада да нишани у главу.

Тек што сам то изустео бизон се, побеснео од чекања, бацао према мени. Све се одиграло у једном тре-

ну. Брат је опалио и — промашно. Бизон је оборио рокове: врхови су били опасно управљени према мени а цев моје пушке скоро је додиривала његово чело када сам притиснуо обарач. Ситан метални новац сручио му се у главу.

СВЕТСКИ РЕКОРД У СПРИНТУ

Бизон је пао и обрнуо се око себе, изненада заустављен у јуришу. Мој брат и ја дадосмо се у бег колико нас ноге носе, преко мочваре у долину, знајући да бизон није мртав већ само ошамућен. У даљини — километар, до километар и по — налазило се оборено стабло чије су гране, издигнуте изнад тла, могле да нас заштите.

После стотинак метара — вероватно смо оборили светски рекорд у спринту — погледасмо иза себе. Бизон је устао и полако нас пратио. Сада смо осетили и на сопственој кожи шта значи бити гоњен. Животиња је упорно ишла за нама али, срећом, сасвим ошамућена хицем ситног новца. Постепено, успоравала је ход и најзад пала.

Таман смо се обрадовали што можемо да се зауставимо и одахнемо кад се бизон подиже и поново крете за нама. Најзад смо ипак стигли до дрвета и ускоро могли да посматрамо нашег бизона како, на око двеста метара од нас, немоћно лежи на земљи. Срећно смо стигли до места где смо били оставили коње и вратили се у село.

Тако се завршила ова опасна авантура, која би имала друкчији крај да пуким случајем у џепу нисам имао шаку ситниша.

Самјуел Бекер

ДЕН ЈЕ ОПАЛИО И — ПРОМАШИО! САДА САМ БИО ИЗГУБЉЕН!

ВАШАР ЈЕ БИ

Жене на селу одувек су морале да раде много и то тешке послове за које су потребне издржљивост и физичка снага. Поред послова у кући у дужност сеоске домаћице спадало је одувек да музе краве и прави сир и маслац.

На већим имањима, где је било и по четрдесетак крава које је два пута дневно требало помусти, домаћицама су помагале најмљене девојке зване млекарнице. После муже, некувано млеко се разливало у карлице и остављало све док се на површину не би дигла павлака. Прикупљену павлаку домаћица је стављала у високу дрвену посуду — бућкалицу — и тукла је бућкалом које је имало облик великог дрвеног маља. Тако се добијао маслац.

Док су жене биле запослене у кући и млекарнику, мушкарци су радили на пољу. У прошлом веку многи земљорадници, чак и имућнији, орали су дрвеним плуговима чији је само раоник био од челика. Гвоздени плугови су били изузетак. Семе се бацало у земљу руком јер машина-сејачица није било.

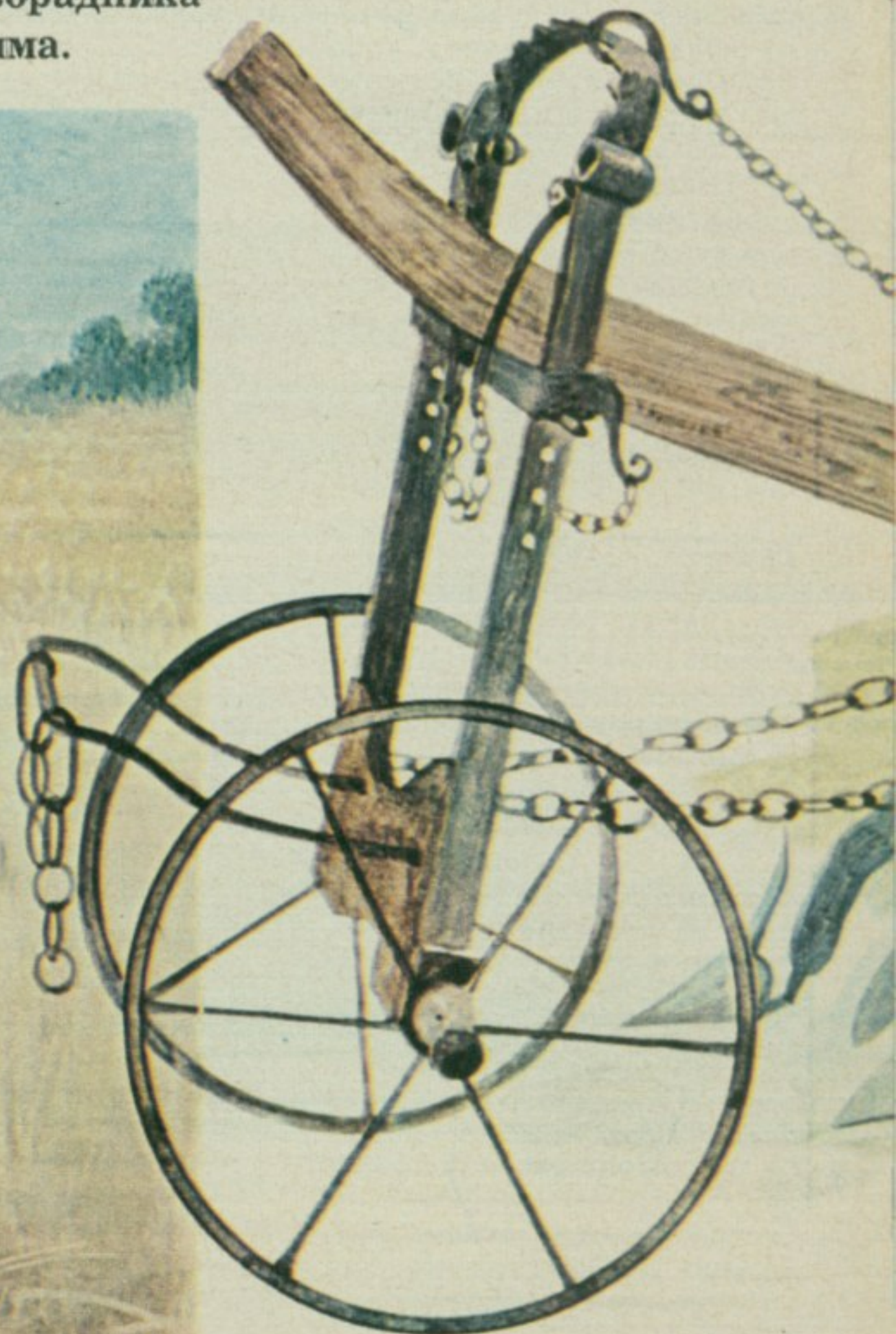
Жито се жепо косама или срповима јер су се прве машине косачице у Европи појавиле тек крајем прошлог века. Када би жито било везано у снопове а снопови сложени у крстине, сеоској сиротињи је дозвољавано да дође на њиву и прикупи заостапо класје. То се звало пабирчење. У Енглеској, Француској и још неким европским земљама дозвола за почетак пабирчења давана је пабирачима нарочитим звоном или би, пак, на „слободној“ њиви била истицана бела застава.

Јесен је била не само време жетве и бербе већ и време вашара који су одржавани у варошицама. На вашар су одлазили

Маслац је прављен у дрвеним бућкалицама.

Сејало се руком а жито жело косама и срповима. Већина земљорадника орала је полудрвеним плуговима.

О А НА ВАШАРУ...

сви: једни да би продали стоку, свиње, маслац, сир и жито, а други да би се забављали. Јер, на вашарима су једном годишње могли да се возе на вртешкама, да се чуде вештинама мађионичара и жонглера, да се смеју мечкама чију су неспретну игру пратили мечкари ударањем у даире. Ипак, већина је долазила на вашар да би себи нашла посао за идућу годину. Ти најамни радници стајали су у реду. Пастери су носили на шеширу гужву вуне или су имали дугачак пастирски штап с куком на врху, кочијаши су држали бич а млекарице столице за мужу. Сваки радник је имао нешто по чему су имућни сељаци којима је била потребна радна снага одмах могли да знају с ким да преговарају. Радници су унајмљивани на годину дана. Када би погодба била закључена, и газде и радници кренули би по вашару да се разоноде а сутрадан је свако одлазио за својим послом.

Најамни пољопривредни радници имали су знак распознавања. Старац у левом углу је пастир. То показују његов пастирски штап и пас-овчар од кога се никад не раздваја.

IV. КОЛО Pionir

индустрија чоколаде
и бомбона-суботица

ВАС НАГРАЂУЈЕ!

ПОНИ ЕКСПРЕС има 1,8 КС, максимална брзина му је 40 км на час. Троши 1,5 лит. на 100 км. За Пони експрес није потребна почачка дозвола.

ПРАВИЛА ИГРЕ

ИМА НАС
ДЕСЕТ!
ЧЕКА-
МО
СРЕЊНЕ
ДОБИТ-
НИКЕ!

СКУПИ И ПОШАЉИ КЕСИЦЕ
ОД БОМБОНА »ПИОНИР« ДА
УЧЕСТВУЈЕШ У ИЗВЛАЧЕЊУ

10 ПОНИ - ЕКСПРЕСА!

ДОНОСИМ ВАМ
СРЕЊУ!

NEGRO

JE ODŽAČAR
GRLA

Pionir · SUBOTICA

КАМПИТ ПОЛЕДИ

10 кесица „НЕГРО“ бомбона од 100 грама
10 кесица „ЛЕШНИК“ карамела од 100 грама
5 кесица „ВОЋНЕ“ карамеле од 100 грама
ИЛИ,
50 кесица других, било којих бомбона фабрике
„ПИОНИР“ од 100 грама.

И теби и онима које будеш послужио нека буде пријатно — јер су бомбоне „ПИОНИР“ заиста укусне.

2 Кесице (празне, пошто сте бомбоне појели) стави у коверат и пошаљи „ПИОНИРУ“, СУБОТИЦА. На полеђини коверта читко испиши своје име, презиме, место становања, улицу и број.

3 За послане кесице добићеш од „ПИОНИРА“ потврду с редним бројем. Добитници награда извлаче се жребом и то овим редом: 900 поклон-пакета „Пионир“, 20 електричних возова (дечјих), 30 транзистора, 10 фото-апарата, 30 мини бицикала и 10 Пони експреса.

4 Награде се извлаче и додељују свака три месеца, па према томе и ти можеш свака три месеца да учествујеш у наградној игри ако за свако извлачење пошаљеш потребан број кесица.

ИЗВЛАЧЕЊЕ ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

15. маја 1971.

Имена добитника биће објављена у „Политикином Забавнику“ а награде, испоручене добитницима 15 дана по извлачењу.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

БЕЛИ МЕДВЕДИ ЖИВЕ САМО НА СЕВЕРНОМ ПОЛУ

На питање: где живе бели медведи — на Северном или Јужном полу? — које је ЕНЕРГОИНВЕСТ поставио у 7. задатку, објављеном у ЗАБАВНИКУ под називом „РОДНА ГРУДА БЕЛИЋА МРГУДА“ у броју 1002 од 12. марта ове године, стигло је око 38.000 одговора. Од тога је велика већина учесника (око 30.000) одговорила тачно, то јест: бели медведи живе само на Северном полу и тако стекла право да учествује у извлачењу награда.

Извлачење је обављено 19. марта у Пословници „ЕНЕРГОИНВЕСТ“ на Скендерији у Сарајеву а награде је међу тачним одговорима извукао на срећу Зекеријех Безић, спикер РТВ Сарајево и интерпретатор народних мелодија.

НАГРАДЕ су добили:
I НАГРАДУ фрижидер ОВОДИН модел 008, 140 Л добила је ЗОРКА

Спикер РТВ Сарајево Зекеријех Безић извлачи награде

АЛЕКСИЋ, ВПа Осн. шк. „М.-Т-Учо“, 74310 Грачаница (код Добоја)
II НАГРАДУ КАБИНЕТ са дводелним праоником „МЕТАЛ-ЕМАЈЛ“ добила је МАТИЛДА БОЖАКОВИЋ, 56205 Доњи Долац (код Сплита)
III НАГРАДУ КОМПЛЕТНУ КЊИГУ из библиотеке „МЛАДИ ДАНИ“, поклон СВЈЕТЛОСТИ, добио је СТЕВО ВРАНИЋ, ученик VIII разр. (Стојница), 47312 Језеране.

ХУМОР

БЕЗ РЕЧИ

$$3x + 5y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

7

дана
увек
с вама

радио
РЕВИЈА

— Колико пута морам да ти кажем да више не гризеш Џимија?

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Није довољно да пас има подсечен реп да би био сличан коњу
(Санскритска пословица)

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

ТАЈНИ ПЛАН R-V-V

МАЈКЕЛ КЕВЕНДИШ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

СТАНОВНИЦИ СВЕМИРА ЗНАЈУ ДА СЕ ПОСВАЂАЈУ БАШ КАО ДА СУ СА ЗЕМЉЕ

Џофри, зовите професора Рагнала.

— Одмах, докторе Бентли. После пет минута доктор Бентли је ушао заједно са професором Рагналом у канцеларију инжењера Болита. Сваки од њих тројице имао је по један различит кључ од челичног сефа у коме се чувао тајни план конструкције космичког брода који се креће брзином већом од брзине светлости.

Конструктори Рагнал — Бентли — Болито били су творци овог плана и сасвим је природно што су поседовали кључеве скривнице у којој је био резултат њиховог вишегодишњег рада.

Ужасно ћушање

— Треба да предамо наш план како би могло да се приступи изradi епохалног космичког брода — дочека их Бентли. — Пођимо до сефа.

Сва тројица кретоше у тајну одају. Откључали су редом све три браве и сеф се бешумно отворио. На запрепашћење тројице научника био је — празан! Први се освестио инжењер Болито. Он приђе зидном телефону и позва шефа читавог подручја „Суперпла“, једино лице, које је поред њих знало где се налази сеф, али које није поседовало кључеве од овог скрившта.

— Кад сте установили да плана нема? — упита их шеф „Суперпла“ Емери пошто је ушао. Питање је било сасвим сувишно.

— Сада кад смо ово отворили — рече доктор Бентли. — Нисмо провели овде укупно ни десет минута. Никуд нисмо излазили.

Да нису излазили то је лако могло да се провери пошто се сефу прилазило кроз троструку стражу и три фото-ћелијска обезбеђења.

— Знате и сами шта нам предстоји? — обрати им се Емери.

— Да — одговори Рагнал — биће потребно да се претресу све три просторије, две претходне, ова где је сеф и, наравно, ми.

Претрес није дао резултата. Ни у једној од поменуте три просторије, нити у одећи научника план није пронађен. А он није био мали. Његова тежина — заједно са корицама — била је око два килограма. А то није могло тако лако да нестане.

Три научника су могла релативно лако да реконструишу план, али остало је ужасно питање: ко је крадљивац плана и коме је он пао у руке?

Маниће Скотланд јард!

Емери и тројица научника упутили су се лорду Ешбију, министру за космичка питања. На њихову причу он само кратко климну главом и постави једно али важно питање:

— Ко је уопште могао да продре до плана?

— Осим тројице научника који су присутни — нико. Ми имамо уређај који фотографише посетиоце сефа, ако би их било. На страну алармни уређаји и друго. Нико није ни привирио у близину сефа из простог разлога што нико и не зна да он постоји! — објасни Емери.

— Онда свака сумња да су власници кључева смотали план отпада — замишљено рече лорд Ешби.

— На њих нисмо ни сумњали — великодушно рече шеф Емери.

Три научника се загледаше и у исти час сва тројица помислише на детаљан претрес од пре пола сата.

— Шта сад да радимо? — упита инжењер Болито.

— Ви можете да реконструишете план — објасни Ешби одбијајући густе димове из луле — али, ако је план пао у руке конкурентској страни, онда један велики проналазак, на који с правом треба да будемо поносни, припада другима.

— Можда би требало позвати Скотланд Јард...? — поче Емери.

— Ах, маните Скотланд Јард! Није ово доба Шерлока Холмса — побуни се лорд Ешби... Чини ми се биће најбоље да одем до вашег института и видим како тај сеф изгледа.

— Ох, лорде...! — промуца Емери. — Ко је видео кад неког министра да се бави детективским послом!?

Несаница лорда Ешбија

На жалост, ни министрова посета сефу није ништа користила. Није

такође користило ни будно мотрење шпијуна на ракетним полигонима и у тајним конструкционим центрима других ракетних сила. Изгледало је да се нико није докопао тог несрећног тајног плана. Ипак, њега нигде није било. Из свега је произлазило као да га је сам ђаво негде однео. Али, ко би још у XXI веку веровао у ђавола?

Три научника — Рагнал, Бентли, Болито — латили су се задатка да израде нови истоветан план.

Од откривања крађе плана, или његовог нестанка, прошло је тачно тридесет дана, па онда још толико, а план није нађен. И ко зна би ли се икада ушло у траг овој мистериозној крађи да се није десила једна ситна грешка приликом набавке дувана за лулу који је пушио министар Ешби.

— Је ли стигао дукан? — упита Ешби свог слугу.

— Да, лорде. Изволите.

— А тај мањи пакетић?

— То је нека нова врста. Оба пакетића вам шаље ваш пријатељ Јост ван Шмуц, из Преторије, Јужна Африка — објасни собар.

— Да, пријатељ Шмуц. Добро, оставите их овде, Хемфри. Баш добро! Вечерас ћу дуже радити у библиотеци.

— Разумем, лорде.

Лорд Ешби је имао важна посла. Када је погледао на велики часовник из XVIII века који је још увек одлично радио зачудио се. Било је десет минута до поноћи. Попушио је до тада две луле, али свог обичног дувана, и заборавио да проба нову врсту у мањем пакетићу.

У малом предаку сетио се и са задовољством полагао отпаковао мањи пакет дувана и напунио лулу.

Нови дукан му је много пријао — лорд Ешби утону у сањарење. Кад је поново погледао на часовник, поноћ је већ била прошла. Време је да се спава, помислио је. Сутра га очекују неки важни сусрети и две седнице.

Али, као за пакост, после пуна два часа од тренутка када је легао, сан му никако није долазио на очи. Размишљао је о свачему и најзад му је пао на памет и нестанак плана конструкције свемирског брода на надсветлосни погон... После извесног времена лорд Ешби устаде из постеље и брзо се обуче.

Да се компјутер не шали?

Изненада се сетио нечега. Како му то раније није пало на памет? А ствар је тако једноставна. Мора покушати, макар и не успео. Ушао је у гаражу и сам потерао своја кола. Није хтео да буди личног шофера пошто није намеравао далеко. Кад је стигао у министарство, дежурни вратар га погледа али не рече ништа.

Ешби баци поглед на велики свежањ кључева, изабра један и упита:

— Компјутер Универзал 3 + 3 је исправљен?

— Да, лорде — одговори дежурни — инжењер Болито га је оправдио прекрјуче. Треба ли да вам помогнем?

— Не! Само ти, Месфилде, седи и уживај.

Када је лорд Ешби ушао у просторију где је био поменути компјутер, извуче досије о крађи плана из своје акт-ташне. После петнаест минута, све је претворио у одређене шифре које је убацио у компјутер. Задовољан, Ешби је сео у фотељу и замислио се. Шта ли ће компјутер избацити као решење?

Док је прелиставао дебели приручник за дешифрирање, компјутер је изводио симфонију разних боја и тихих шума и звукова. Најзад, после десетак минута, одговор је излетео на предвиђени отвор компјутера.

Ешби га узе и даде се у одгонетање. Понео је са собом онај мањи пакетић дувана. Напунио је лулу и запалио. Било му је јасно да

ХОЋЕ ЛИ УНИВЕРЗАЛ 3 + 3 УСПЕТИ ДА РЕШИ ЗАГОНЕТКУ НЕСТАНКА ТАЈНОГ ПЛАНА О БРОДУ НАД-СВЕТЛОСНЕ БРЗИНЕ? — РАЗМИШЉАО ЈЕ ЛОРД ЕШБИ

ће му сада овај дуван бити од користи пошто је било очигледно да му је он проузроковао паклену несаницу, какву одавно није искусио.

За одгонетање шифре било му је потребно више од једног сата. Лорд Ешби се добро озојио. Срећа је била да се он добро разумео у тај посао, иначе је могао да ради неколико часова и да направи гомилу грешака. Најзад је текст стајао пред њим. Он га пажљиво прочита, тихо зазвизда и приђе једном огледалу да види израз свог лица. Сања ли или је компјутер, можда, направио неку неслану шалу? Али, не! Све је било глатко обављено и апсолутно јасно.

Порука компјутера је гласила, наравно у нешто скраћеном облику:

„План „R — B — B“ за конструкцију брода на надсветлосни погон, којим би се изучавали удаљенији предели васионе нестао је пре 62 дана. Он је украден из тајног сефа, у ноћи између понедељка и уторка. Крадљивац није становник Земље већ посетилац из васионе“.

Правац, — Мајно Гросо!

Министар Ешби убаца ново питање у компјутер, које је гласило:

— Одакле је стигао и где је сада?

После извесног времена, одговор је следео:

„Са звезде број 61 у сазвежђу Лабуда (61 Cygni). Сада се налази у Бразилу, у подручју Маго Гросо. То је пуст предео чије су координате 62 степена западно од Гринича и 11 степени јужно од екватора“.

Последње Ешбијево питање гласило је:

— Зашто непознати крадљивац плана није одмах побегао у правцу своје звезде, планете која обилази звезду 61 Cygni. Како је украо план и како се може ухватити?

— Он није могао одмах да бежи — био је одговор компјутера — пошто је повољан положај између пратиоца 61 Cygni и планете Земље, само једанпут у седам земаљских месеци, или тачније 210 дана. Овај свемирски крадљивац је стигао ракетним бродом на исподсветлосни погон и атерирао у дунглама Маго Гросо. Одатле је стигао у Лондон. Није упао у очи никоме јер изгледа као становник Земље. Ушао је у тајну собу где је сеф и неprimетно га отворио, узео је план и затворио захваљујући неком поступку познатом само становницима Cygni 61 Нико на Земљи, па ни компјутер, не уме да објасни тај поступак.

Како се може ухватити? Па, требало би отићи у Маго Гросо и на месту (следиле су координате у десетим деловима секунде) ће се лако наћи на космички брод и његова два путника, односно члана посаде.

х х х

Тајна експедиција која се састојала од полицијског инспектора Хоусона, пет полицајаца, инжењера Болића и министра лорда Ешбија, кренула је већ сутрадан у Маго Гросо. Специјални авион пребацио их је од Лондона до одређеног места у Маго Гросу за 55 минута. Кад су стигли на лице места, космички брод налазио се тачно на означеном положају. Међутим, оба члана посаде су била мртва. У стегнутим прстиима једног од њих налазио се фатални план.

— Очигледно, они су се посвађали баш као да су Земљани — проговори министар Ешби. — Сваки од њих је хтео да он буде тај који се докопао плана.

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

ПОДСЕТНИК

ЧАМАЦ са ваздушним душеком на батерије. (Увоз). Леп поклон за свако дете. Може се купити у свим продавницама „ДУВАН“. Цена је 64 н. дин.

ЗА ПОКЛОН

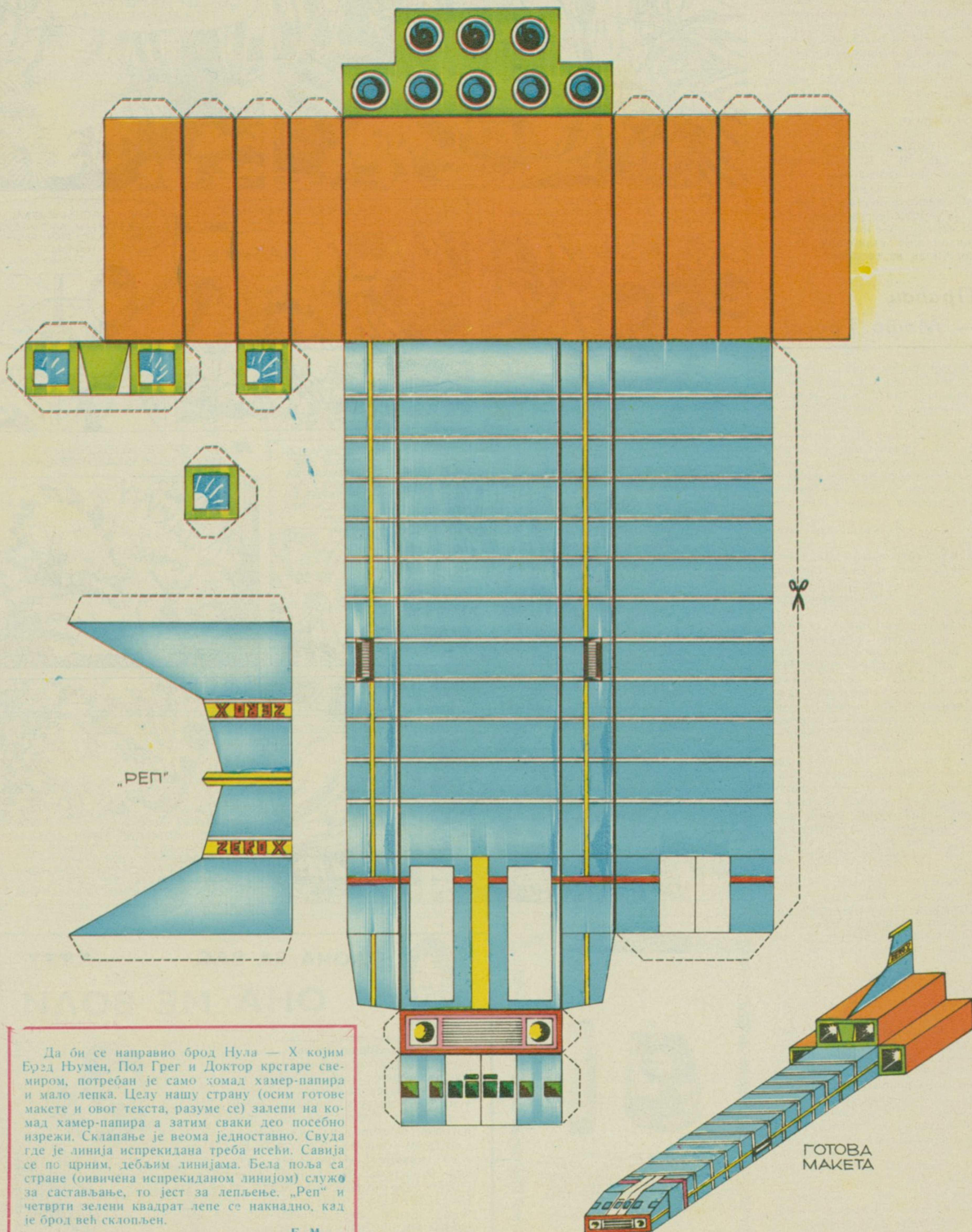
ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥♥

ОНА МЕ ВОЛИ

Нова звезда наше забавне музике је млади **Зоран Лековић**. Захваљујући познатом композитору Алексамандру Кораћу, Зоран је већ на почетку каријере постигао запажене успехе. Досад су му највећи успеси: Фестивал у Порторожу 1970, прва награда, Фестивал младих певача у Сан Рему, I награда и „Акорди Косова“, такође I награда. На плочи коју је издала Продукција плоча РТБ су две композиције „ОНА ЈЕ НАЈЛЕПША НА СВЕТУ“ коју је Зоран певао на „Загребу 71“ и „ОНА МЕ ВОЛИ“. Цена плоче је 9,30 н. дин.

ZORAN LEKOVIĆ

СВЕМИРСКИ БРОД НУЛА - X

Да би се направио брод Нула — X којим Бред Њумен, Пол Грег и Доктор крстаре свемиром, потребан је само комад хамер-папира и мало лепка. Целу нашу страну (осим готове макете и овог текста, разуме се) залепи на комад хамер-папира а затим сваки део посебно изрежи. Склапање је веома једноставно. Свуда где је линија испрекидана треба исећи. Савија се по црним, дебљим линијама. Бела поља са стране (оивичена испрекиданом линијом) служе за састављање, то јест за лепљење. „Реп“ и четврти зелени квадрат лепе се накнадно, кад је брод већ склопљен.

Е. М.

ГОТОВА
МАКЕТА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 8 година. Желела бих да се дописујем са вршњацима широм Југославије. Навијам за „Партизан“. Скупљам салвете, „злато“ и папирине од бомбона. Наташа Живанов, 29. новембра 49, Београд.

Имам 19 година и желим да се дописујем са омладинцима из Југославије. Скупљам фотографије глумца и разгледнице. Emil Nari. Str. Minerilor, Nr 14, Abrus, Alba Romanija.

Имам 16 година и похађам III разред гимназије. Желела бих да се дописујем са својим вршњацима из земље и иностранства, који скупљају салвете, разгледнице у боји, мисли и изреке, афоризме. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Русмира Кахан, В. Њежића 49, Пријвор — Босна.

Учим VIII разред. Имам 15 година. Желела бих да се дописујем са младима из Југославије. Чиликина Гаја, Загороднаја 4, г. Семипалатинск 25, Каз. ССР, СССР.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски и немачки. Имам 17 година. Милоје Бошковић, уч. I год. ШУП, Св. Марковића 81/12, Крагујевац.

Имам 14 година. Навијам за „Хајдук“. Скупљам текстове забавних мелодија и разгледнице. Желим да се дописујем са дечацама и девојчицама из Југославије. Мира Жаја, Јована Лазића 36, Бели Манастир — Варања.

Жеља ми је да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Идем у VII разред. Скупљам салвете, „Кандит“ маркице, стари новац. Гордана Јанковић, Дује Мараса б. б, Сиб.

Имам 13 година. Скупљам разгледнице. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Нада Бановић, I. мај 54, Приједор.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм земље. Скупљам разгледнице, стари новац, беоце и фотографије глумца и певача. Имам 17 година. Бранислав Остојић, Београдска 109, Пула.

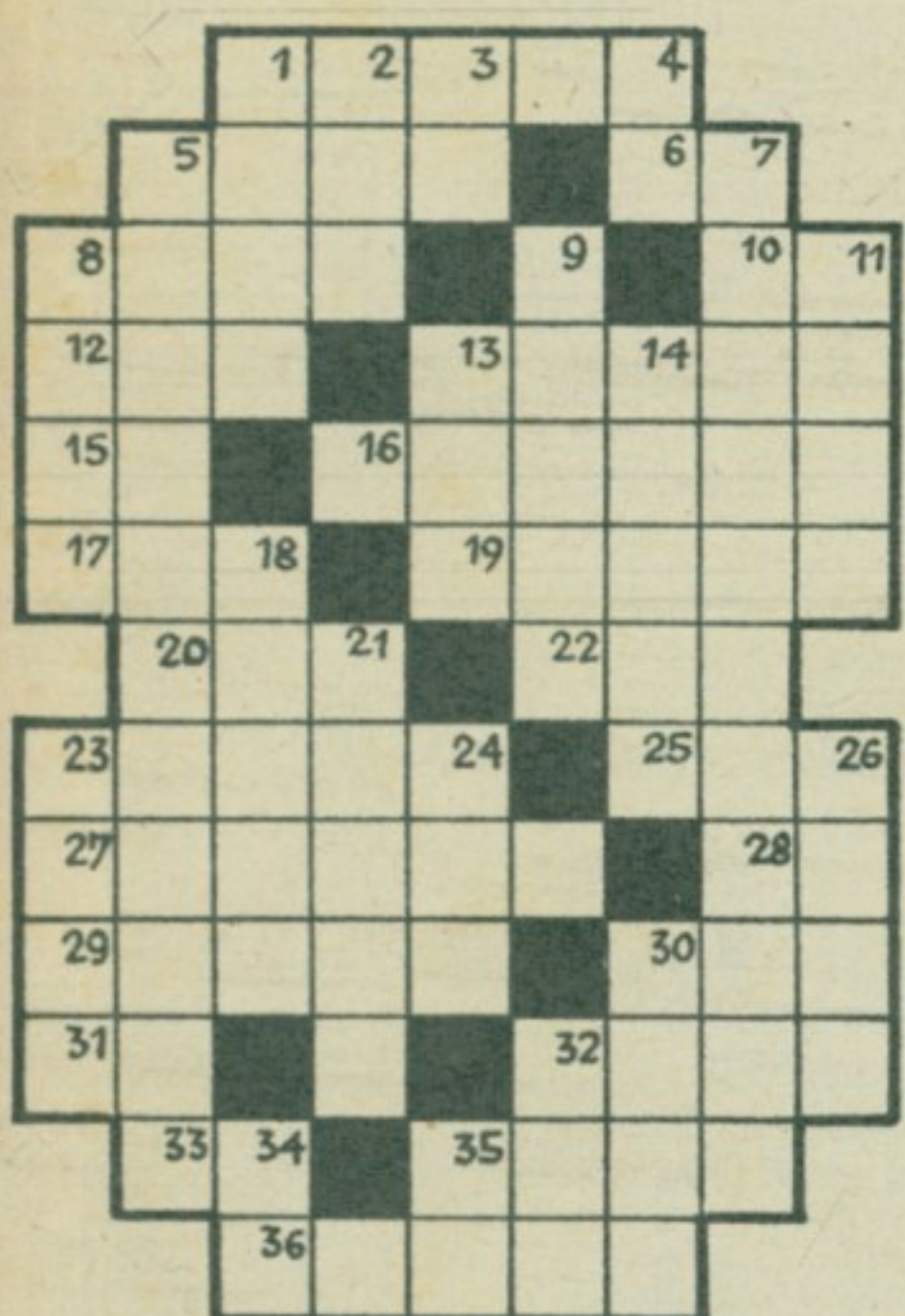
Имам 18 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм света, нарочито са младима из Мађарске и СССР. Скупљам марке. Језик дописивања: српскохрватски, енглески, шпански и француски. Бранислав Врдољак, Мажуранићево шеталиште 11, Сплит 58000.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година. Волим псе. Хоби ми је фотографисање. Виктор Петков, Ул. 7. новембар бр. 41, Београда.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) грчко острво; 5) пасмина; 6) разум; 8) збир; 10) река у Аустрији; 12) конопца; 13) пантљика; 15) упитна речца; 16) размак између два реда; 17) име македонског књижевника Шопова; 19) полупаразитска биљка; 20) припадник једног огранка старих Словена; 22) лична заменица; 23) река у Босни;

25) име плумце Мањани; 27) круна, венац (лат.); 28) иницијали нашег књижевника и сликара („На Липару“); 29) белгијски шаховски велемајстор; 30) рубље; 31) јапанска мера за дужину; 32) француски књижевник („Жерминал“); 33) иницијали презимена и имена нашег књижевника („Пауци“); 35) чувено купалиште у Венецији; 36) дан у недељи.

Усправно: 1) део тела; 2) врста инсекта; 3) афирмација; 4) ситан француски новац; 5) име и презиме наше позоришне и телевизијске глумице; 7) чувени италијански вајар и сликар („Мојсије“); 8) староримски државник; 9) неопкретно, лењо; 11) нишкеница; 13) прост број; 14) бориште; 18) име француског књижевника Балзак; 21) део електричних кола; 23) дисциплинска казна; 24) име француске филмске глумице Жирардо; 26) муслиманско женско име; 30) неопходно пиће; 32) део зграде; 34) историјско место у Малој Азији; 35) аутомобилска ознака за Лесковац.

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Милано; 6) Мека; 7) епе; 9) ета; 10) Трст; 11) те; 12) невен; 13) рок; 15) биро; 16) орада; 18) Виктор (Старчић); 19) Ото; 20) ја; 21) слана; 23) тф; 25) тор; 26) укор; 28) И(ван) Г(ундулић); 29) стора; 30) кип; 32) ориз; 33) сјај; 35) еја; 36) антена.

Издаје и штампала НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Милана Ракића 29. Директор Милојко Дрвољак. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у иностранству: DM 40 — \$ 10,60 — FF 58,80 — Sfr 46 — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Милана Ракића 31 [тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ПРОЛЕЋНЕ ПЕГЕ

Драги Забавнице,

Пошто редовно читам ЗАБАВНИК и видим да одговараш на писма читалаца то бих те замолила да и мени одговориш на питање: како да отклоним пеге са лица?

МИЛИЦА ВУКИЋ,
Цара Лазара 100, Панчево

Пеге на лицу се обично јављају код плавих особа, а готово увек код риђих. Ове су пеге нарочито изражене у пролеће и преко лета, а видно су блеђе преко зиме. Оне се не могу потпуно уклонити, али се може спречити њихово појачано појављивање у пролеће под утицајем сунца. Већ од марта треба преко дана на лице да стављаш следећи заштитни крем: 4 грама антипирина; 1 грам калијум карбоникум; 15 грама стеаринске киселине; 15 грама глицерина и 65 грама дистиловане воде (све ово купи у апотеци).

ДОКТОР

предују, а ја јок. Стало је на 10 значака и — ни маца. Зато вас

молим објавите ово моје писмо у рубрици „Мала пошта“, па који читаоци не скупљају значке а имају, нека ми, наравно ако хоће, пошаљу на адресу:

ДАНИЦА МИХАЈЛОВИЋ,
Миливоја Чобанског 11,
21460 Врбас

БУБУЊИЦЕ КВАРЕ ЛИЦЕ

Драги Забавнице,

Молим те одговори ми, ако знаш, како гласи адреса др мед. наука Саве В. Константиновића, јер од њега зависи изглед мога лица. Са нестрпљењем очекујем следећи Забавник.

ЈЕЛЕНА ПЕТРОВИЋ,
Жел. станица,
Сремски Карловци

Адреса је:

Др мед. наука Сава В. Константиновић, доцент медицинског факултета — Кожна клиника, Београд, Вишеградска број 26.

ЂОРЂЕВА АДРЕСА

Драги Забавнице,

Молила бих вас да у „Забавнику“ објавите адресу мог љубимца Ђорђа Марјановића.

МИЛИЦА ПАНАЈОТОВИЋ,
Карађорђева 5, Ниш

Ђорђе Марјановић, 11000 Београд, Милоша Поцерца 25.

ТРОШКОВИ ПАКОВАЊА

У огласу МЕХАНОТЕХНИКЕ из Изоле омашком је изостало да трошкове паковања сноси купац тј. онај ко наручи производе „Механотехнике“. Извињавамо се читаоцима због пропуста и молимо их да исправку прихвате.

СВИ НАПРЕДУЈУ, А ЈА...

Драга редакцијо,
У нашој улици, то јест у Улици Миливоја Чобанског, дечаки и девојчице се надмећу ко ће накупити највише значака. Сви добро на-

ПАЖЊА!
ЗБОГ ПОСКУПЉЕЊА
УВОЗНОГ ПАПИРА И
ЗАБАВНИК МОРА ДА ПОСКИПИ! ОД НАУЊЕГ БРОЈА
КОШТА 2 ДИН. АЛИ
ОСТАЈЕ НАЈЈЕВТИНИЈИ
ЛИСТ ЈЕР ИМА НАЈВИШЕ
СТРАНА И ТО
ВЕЛИКИХ! ОЧЕКУЈТЕ
НОВЕ СТРИПОВЕ !!

